

Η ΝΕΟΤΑΛΙΑ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 24 (75)
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 1940 - Ε'

Ἡ Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Μορμικό Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, θεσπισ-
μένου υπό 'Ανατάτου Διοικητικού Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό τῆς Α.Ε. τοῦ 'Αρχηγού
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΓΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀνατληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ Β'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ
'Οδὸς Λεωφόρου 19 (8 ὁροφος)
'Αριθ. Τηλεφ. Λογιστηρίου 32-094
' » » Συντάξεως 34-425

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
'Οδὸς Λεωφόρου 19

'Αρ. Τεύχ. 24-16 Μαρτίου 1940
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μη-
μεσῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ ('Εσωτερικὸς) Δρ 160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀπρ. Ἀγγλίας 1
'Αμερικῆς Δολ. 6
Αὐγούστου Ἀπρ. 1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικῶς Δικαίου (Δήμους, Κοινότητες) καὶ
Σχολικὰς Ἐφορίας ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Α ΣΠ ΡΟΥΒΑΛΗΝ Γεν. Γραμματεία Ε.Ο.Ν

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνετε ἀποδείξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν κ. Σ ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματολόγου ἑ α' καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν

Τὸ Πρατήριον τῆς Ε.Ο.Ν.

Διὰ τὰ μέλη της

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας, ἐπιθυμοῦσα ὅπως προωθήσῃ τὸ ἐκδρο-
μικὸν πνεῦμα καὶ βοηθήσῃ τὰ μέλη της νὰ δυνηθοῦν νὰ προμηθευθοῦν εἰς
τιμὰς κόστους τὰ ἀπαραίτητα εἶδη δι' ἐκδρομάς, ὀρειθασίας κλπ., ἱδρύσῃ πρα-
τήριον τῶν εἰδῶν τούτων παρὰ τῇ Περιφερειακῇ Διοικήσει Ἀρρένων (ὁδὸς Κα-
ραγεώργη τῆς Σερβίας 4, γ' ὁροφος), τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνοικτὸν διὰ τοὺς Φα-
λαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς ἐκάστην Τετάρτην 1 — 7 μ. μ. Τὰ πωλούμενα εἶδη θὰ
πληρώνωνται εἰς φαλαγγόσημα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ἐπικολλημένα σὲ κόλλες
λευκὸ χαρτὶ κατὰ σειράν, θὰ σφραγίζωνται δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Πρα-
τηρίου πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐμπορεύματος. Ἐπειδὴ τὰ εἶδη ταῦτα προο-
ρίζονται μόνον διὰ τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως, ὑποχρεωτικῶς ταῦτα θὰ προσ-
έρχωνται μὲ τὴν ταυτότητά των, εἰς τὴν τελευταίαν δὲ σελίδα τῆς ταυτότητος
θ' ἀναγράφονται τὰ εἶδη ποὺ θ' ἀγοράξῃ ὁ Φαλαγγίτης, διὰ νὰ γνωρίζῃ ἡ Ὀρ-
γάνωσις τί ἡγόρασεν ἕκαστος.

Τὰ πωλούμενα εἶδη εἶναι τὰ ἑξῆς μὲ τὰς ἑναντι ἐκάστου τιμὰς: Πουλό-
φερ παιδικὰ 95, Πουλόφερ ἀνδρικὰ 120, Κουτάλια 4, Πηρούνια 4, Μαχαίρια 9,
'Αρμόνικα Ν° I Hohner 63, 'Αρμόνικα Ν° II Hohner 99, 'Αρμόνικα Ν° III Hohner
117, Φλογέρα ξύλινη 135, Φλογέρα μαύρη Fibre 180, Κάλτσες μάλλινες τὸ ζευ-
γος 29, Σουγιάδες χρωματιστοὶ 9, Σουγιάδες 1. Μεταξᾶ 25, 'Αρμόνικες 27,
Σφυρίχτρες μὲ πυξίδα 28, Σάκκοι ἐκδρομῶν 30, Σάκκοι ἐκδρομῶν μὲ θήκη 35,
Κύπελλα 5, Πιάτα 13, Δοχεῖα φαγητοῦ Ν° 2 16, Βεδούρια ἀλουμίνιο 18, Παγού-
ρια μὲ ἐπένδυσιν 98, Παγούρια γδυτὰ 75, Καραβάνες βαμμένες 43, Καραβά-
νες ἄβαφες 35, Δοχεῖα φαγητοῦ ἀσφαλείας 29, Κουβέρτες μάλλινες 315, Ἀρ-
θρὺλλα τύπου Σχολῆς Εὐελπίδων Ν° 36-37-38, 275, Ἀρθρὺλλα τύπου Σχολῆς Εὐ-
ελπίδων Ν° 39-40-41-42-43-44 Δραχ. 310 καὶ ἄλλα.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐγράφη κάποτε ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες θὰ ἔπρεπε νὰ κάμωμεν ἓνα ταξίδι εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἐπιστρέψωμεν περισσότερο ὑπερήφανοι διὰ τὸ θαῦμα αὐτὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπεκτάσεως ἐντὸς μιᾶς ἑκατονταετίας, εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐκεῖνας περιοχὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας προήλθε κάποτε ἡ ὑπερλαμπρὸς αὐτοκρατορικὴ ἐξόρμησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅπως ποτισθῶμεν μὲ τὸ ὑψηλόφρον ἐκεῖνο πνεῦμα ποῦ γεννᾷ ἢ γειννᾷ τῶν συνόρων μας καὶ ἡ ἐπαφὴ μὲ Ἕλληνας ποῦ ἐγκλείουν εἰς τὴν ψυχὴν των ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆς Φυλῆς. Δὲν εἶχαν ἀδικον ἐκεῖνοι ποῦ τὸ ἔγραφαν. Μὲ μίαν διαφορὰν ὅτι τότε ὁ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, ποῦ ἐπεσκέπτετο τὰς Βορείους ἐπαρχίας, ἐνεθουσιάζετο ἀπὸ τὰ ἄτομα καὶ ἐθλίβετο διὰ τὸ Κράτος, ποῦ ἐκομματιζέτο οἰκτρῶς καὶ ἀδιαφοροῦσε δι' ὅλα τὰ ἄλλα. Ὁ σημερινὸς ἐπισκέπτης τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἐνεθουσιάζεται διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἐνεθουσιάζεται διὰ τὸ Κράτος καὶ εὐλογεῖ τὴν στιγμὴν ποῦ ἐλαμψεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν ὀρίζοντα ἡ ἀνατολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου. Ὁ γράφων εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῇ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸ παρελθὸν τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ πάλιν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Ἡ Θεσσαλονικὴ ἐπρόβαλε εἰς τὰ μάτια του μέσα εἰς τὴν πρωτὴν ἀχνὴν μεγαλοπρεπῆς, ἀνανεωμένη, μίαν πόλιν ἀπὸ τὰς ὡραιότερας τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, μίαν πόλιν ποῦ ζῇ τὰς στιγμὰς τῆς ριζικῆς ἀναμορφώσεως. Ὅλα τὰ ἀμαρτήματα ποῦ διέπραξεν ἡ κομματιζομένη Ἑλλάς ἐξηλείφθησαν ὥς διὰ μαγείας καὶ εἰς τὴν παραλίαν τῆς πόλεως, τὴν λεωφόρον τῆς Νίκης, ποῦ τὴν εἶχαν καταδικάσει τὰ συμφέροντα νὰ εἶναι μίαν στενὴ λωρὶς γῆς, διεξάγεται ἤδη, μὲ δαπάνην δεκάδων ἑκατομμυρίων, ὁ ἀγὼν διὰ τὴν κατακτίσιν ἀπὸ τὴν θάλασσαν τοῦ χώρου ποῦ θὰ δώσῃ μεγαλοπρέπειαν εἰς τὴν προκυμαίαν καὶ ἀνεοῖν εἰς τὴν πόλιν. Ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴν ἀκτιδώνονται τῶρα θαυμάσιοι ἀσφαλτοστρωμένοι δρόμοι, ποῦ φέρουν πρὸς τὰς πόλεις τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἐντὸς ὀλίγων ὥρων, θαυμασία ἐπίσης λεωφόρος ὁδηγεῖ τῶρα ἀπὸ Δράμας εἰς Καβάλλον, διὰ τῶν ἐρειπίων τῶν Φιλίππων, καὶ τὸ μαρτυρικὸν σκαμπανέβασμα ἀπὸ Ξάνθης εἰς τὸ ἐπίνειόν της, τὸ Πόρτο-Λάγο, εἶναι τῶρα ἀνετον καὶ γραφικὸν ταξίδι παρὰ τὰς ὁχθὰς τῆς λίμνης Μπουροῦ. Παντοῦ ὁμως εἰς τὴν Θράκην προβάλλει τὸ θέαμα μιᾶς ἀναδημιουργίας, πνέει ἓνας ὀγιῆς ἀνεμος ζωῆς καὶ τονωτικῆς ἐργασίας. Ὅταν ὁ γράφων πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἶχεν ἐπισκεφθῇ καὶ πάλιν τὴν Θράκην, ἐκεῖνο ποῦ ἀντελαμβάνετο εἰς κάθε του βῆμα ἦτο ἡ κρατικὴ ἀδιαφορία καὶ ἡ ἐγκαρτέρησις τῶν κατοίκων εἰς τὴν μοῖραν των. Σπίτια δὲν ἐκτίζοντο, κτίρια δὲν ἀνηγείροντο, κανεὶς δὲν ἠγόραζε, ἀν καὶ ὅλοι ἐπωλοῦσαν, καὶ ἓνας λαὸς, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε νέας βιομηχανίας, ὁ ὁποῖος ἦτο προικισμένος μὲ τὴν ἔμφυτον ἑλληνικὴν δραστηριότητα, ὁ ὁποῖος τὰ

πάντα ἠμποροῦσε νὰ κατορθώσῃ, ἐζοῦσε μὲ τὴν ἀγωνίαν τῆς αὔριου. Τὸ Κράτος παρείχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἦτο ἔτοιμον νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν πρώτην στιγμὴν τὰ παμφίλτατα αὐτὰ ἑλληνικὰ ἐδάφη.

Ποία διαφορὰ σήμερον καὶ πόσον δίκαιος ὁ ἐνθουσιασμός! Τὸν ὀρίζοντα θολώνουν οἱ καπνοὶ τῶν ἐργοστασίων, τὴν ἀτμόσφαιραν πλημμυρίζουν οἱ ἤχοι τῶν σειρήνων, τὸ ἀδιάκοπον σφυροκόπημα, τοὺς δρόμους αὐλακώνουν χιλιάδες αὐτοκινήτων κτίρια ἀνεγείρονται παντοῦ, ἰδιωτικὰ καὶ κρατικά, μεγαλοπρεπεῖς στρατώνες καταλαμβάνουν ἀπεράντους ἐκτάσεις, στρατιῶται μὲ ἀρτίον τὸ φρόνημα ἀσκοῦνται εἰς κάθε σημεῖον τῆς ἑλληνικῆς ταύτης γῆς, γέφυραι θεμελιούνται καὶ ἡ δημιουργικὴ πνοὴ τῆς Ἑλλάδος, ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀλκὴ τῆς ἡπλώθησαν ἐπάνω εἰς τὴν πολυπαθὴ αὐτὴν ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν. Τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν τὴν βλέπει κανεὶς εἰς ἀπειρίαν πραγμάτων. Κανεὶς πλέον δὲν πωλεῖ τὰ κτήματά του καὶ τὰ κτίρια καὶ τὰ οἰκόπεδα ἀπέκτησαν τιμὰς ποῦ ἄλλοτε δὲν εἶχαν.

Περισσότερον ὁμως ἀκόμη διακρίνει κανεὶς τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν εἰς τὰ πρόσωπα καὶ εἰς τὰς ψυχὰς. Οἱ Θράκες δὲν διαδηλώνουν πλέον τὴν ἐγκαρτέρησιν εἰς τὸ μοιραῖον ὅταν σὰς ὀμιλοῦν εἶναι γεμάτοι αὐτοπεποισθίαν καὶ ἐνθουσιασμόν καὶ τὸ βλέμμα των χαϊδεύει μὲ στοργὴν τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ποῦ αὐλακώνουν τοὺς δρόμους, στρέφεται πρὸς τὰ σύνορα ποῦ ἔγιναν φραγμοὶ χαλύβδινοι καὶ ἀδιάβατοι. Εἰς διάστημα ὀλίγων ἐτῶν συνετελέσθη ἓνα θαῦμα ποῦ μόνον ὅσοι ἠμπόρεσαν νὰ τὸ ζήσουν ἔστω καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας ἢ ὥρας ἠμποροῦν νὰ φαντασθοῦν ποῖαν σημασίαν ἔχει, ποῖα ἡ ἐκτασις τῆς ἑλληνικῆς αὐτῆς νίκης. Εἶναι ἀσφαλῶς εὐκόλουν νὰ κερδίσῃ ἓνα κράτος μίαν μάχην εἰς τὸν πόλεμον, δύσκολον ὁμως, πολὺ δύσκολον εἶναι νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν νίκην, νὰ τὴν κατοχυρώσῃ. Ἡ Ἑλλάς κομματιζομένη ἐκινδύνευε νὰ χάσῃ τὴν συνέχειαν τῆς μάχης καὶ νὰ παρουσιάσῃ ἀνίκανος ὅπως κατοχυρῶσιν τὴν προγονικὴν τῆς κληρονομίαν, αὐτὴ ἡ ὁποία προσέφερεν ἐπὶ ἓνα αἶμα τὴν διὰ τὴν κληρονομίαν. Ἡ 4η Αὐγούστου ἀπέδωκεν εἰς τὸ Κράτος καὶ εἰς τὰ ἄτομα τὰς ἀρετὰς των καὶ ἐδικαίωσε τὰς ἐλπίδας ποῦ ἐσθίριζαν εἰς αὐτὴν οἱ Πανέλληνες. Μόνον ποῦ θὰ ἔπρεπε ὅλοι νὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἐβλεπαν μὲ τὰ ἴδια των τὰ μάτια τὸ θαῦμα αὐτὸ τῆς Θράκης. Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοὺς μεγάλους εἶναι ἰσως δύσκολον, θὰ ἔπρεπε νὰ ὡδηγοῦντο εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα τὰ Ἑλληνόπουλα. Θὰ ἐγύριζαν ἀπὸ ἐκεῖ περισσότερο ἀκόμη ὑπερήφανα διότι ἐγεννήθησαν Ἑλληνόπουλα καὶ ἰσως μίαν ἡμέραν ἓνα ἀπὸ αὐτὰ θὰ ἠμπορέσῃ νὰ γράψῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν τὸ κεφάλαιον ποῦ θὰ διαιωνίσῃ τὸ ἑλληνικὸν κλέος τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Χ.—

ΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

‘Από την ὁμιλίαν πρὸς τοὺς Ἑκπαιδευτικοὺς Κρήτης
τοῦ Ἐπόπτου τῆς Συντάξεως κ. Γ. Καφφετζάκη

‘Ο Ἰωάννης Μεταξάς, ἀποβλέποντας στὴν ψυχικὴ ἀνάγκη τοῦ νέου νὰ πλουτισθῇ τὶς πνευματικὰς του γνῶσεις καὶ μὲ ὅλη ἄλλην, ἔξω ἀπὸ ἐκείνην ποὺ τοῦ παρέχει τὸ σχολικὸ βιβλίον, ἀνάγκη ποὺ τοῦ δημιουργεῖ ἡ φυσικὴ ὁρμὴ τοῦ «εἰδέναι», δὲν θέλει νὰ τὸν ἀφήσῃ ἔρμαιο στὸ δρόμῳ τῆς ἀναζητήσεως νέων γνώσεων μέσα στὰ ἀπειροπληθῆ ἐντύπα ποὺ κυκλοφοροῦν καὶ ποὺ τόσο μεγάλο κακὸ ἔκαμαν στὴ νέα γενεὰ πρὸ ὀλίγου ἀκόμῃ. Δὲν θέλομε σ’ αὐτὸ νὰ περιλάβωμε ὅλα τὰ περιοδικὰ, μὰ μιλοῦμε γιὰ κείνα ποὺ ἀγρεύουν τοὺς ἀναγνώστας των μέσα στὴν ἀνύποπτη καὶ ἀγνὴ νεότητα, ἐξυπηρετώντας τὰ πιδ ταπεινὰ ἐνστικτικὰ μὲ διηγήματα ἀνόμενων ἐρώτων, μὲ φρικιαστικὰ ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα ἢ μὲ ἀντεθνικὰς πολιτικὰς ἰδεολογίας, καὶ μὲ ἄλλη παράλληλη ὅλη, ποὺ εἶναι τόσο καταστρεπτικὴ, στὸ ἔργο τῆς ὀρθῆς ἀγωγῆς, καθὼς τὸ ἐπιμελεῖται ἡ Οἰκογένεια, τὸ Σχολεῖο καὶ ἡ Ὀργάνωσις.

Τέτοια ὑπῆρξαν τὰ ἐντύπα τῆς σκοτίας ἐκείνης ἰδεολογίας, ἡ ὁποία εἰσήλασε μέσα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Οἶκον καὶ ἀρχίως νὰ δηλητηριάσῃ τοὺς νέους, ἐκδιωχθεῖσα εὐτυχῶς ἔγκαιρως μὲ τὸ Ἑθνικὸν φῶς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Σήμερα ὁ Ἑθνικὸς Τύπος, τόσο ὁ ἡμερήσιος ὅσον καὶ ὁ περιοδικός, εὐρίσκειται βέβαια χάρις στὴν πνοὴν τοῦ Νέου Ἑθνικοῦ Κράτους στὴν ἐμπρέπουσα περιωπῇ.

‘Ο Ἑθνικὸς Κυβερνήτης ὅμως γνωρίζει, ὅπως καὶ κάθε παιδαγωγός, ὅτι ἡ πνευματικὴ τροφή ἢ προσωριμὴν γιὰ τοὺς νέους πρέπει νὰ εἶναι ἰδιαζόντως φροντισμένη τόσο, ὥστε νὰ συνεπικουρῇ τὸ ἔργον τοῦ Σχολείου καὶ νὰ συμπληρώη τὴν ἐν τῷ οἴκῳ ἀγωγήν.

Ἡ μεγάλη μάζα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῆς ὁποίας ἡ σχολικὴ ἐκπαίδευσις τελειώνει μὲ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, φεύγει θέβαια μὲ στενότητα γνώσεων καὶ μὲ πλῆθος ἀποριῶν καὶ ἐρωτηματικῶν ἐφ’ ὧν τῶν κύκλων τῆς ζωῆς καὶ τὸ διδακτικὸν βιβλίον διαδέχεται ἀναγκαστικὰ ἡ ἀδέσποτος γνῶσις.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀδέσποτον γνῶσιν, τὴν τόσο κινδυνώδη, ὁ Ἀρχηγός θέλει νὰ ἀποκλείσῃ τοῦ λοιποῦ, καὶ διὰ τὴν μαθητιῶσαν νεότητα καὶ διὰ τὴν ἀποφοιτήσαν τοῦ σχολείου, τὴν ἐργαζομένην στὸν ἀγρὸ καὶ στὴν πόλιν, στὴν τεταγμένην στὶς τάξεις τῆς Ὀργανώσεως καὶ στὴν ἐκτός αὐτῆς.

Καλοῦμεν ὅλους τοὺς γονεῖς, ὅλους τοὺς παιδαγωγούς καὶ διδασκάλους, ὅσοι ἐπιμελοῦνται τῆς ἀνατροφῆς τῆς νέας γενεᾶς νὰ μᾶς ἐνοήσουν, νὰ μᾶς βοηθήσουν, γιὰτὶ ἔτσι βοηθοῦν καὶ οἱ ἴδιοι τὸ ὑψηλὸν ἔργον των.

Δὲν εἶναι νοητὸν πῶς, ἐνῶ ὑπέρμετρος φροντίδες καταβάλλονται γιὰ τὴν σωματικὴν τροφή τοῦ νέου, δὲν πρέπει ἴσαι καὶ ἀνώτεροι νὰ καταβληθοῦν γιὰ τὴν πνευματικὴν του τροφή.

Ἡ «Νεολαία» ἔρχεται νὰ σταθῇ τὸ μεσότηιον, ποὺ θὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπιβρασιν τῆς φθοροποιῶς, τῆς ἀνευ σκοποῦ ἢ μετὰ κακοῦ σκοποῦ παρεχομένης ἐντύπου ὅλης καὶ ἀντ’ αὐτῆς συνεχίζουσα καὶ ἐπεκτείνουσα τὴν ρυθμισμένην ἀγωγήν τοῦ σχολείου καὶ τοῦ σπιτιοῦ, νὰ παρέχῃ τὰς γνώσεις ποὺ τὴν συμπληρῶνουν καὶ τὴν ἐπεκτείνουν.

Δὲν κάνει προπαγάνδα ἡ «Νεολαία». Γιὰτὶ προπαγανδίζει κανεὶς μιὰ ἰδέαν ἀγνωστῇ, «καινὰ δαιμόνιον», ἰδεολογίας ἐξένης πρὸς τὴν ψυχοσύνθεσιν τοῦ λαοῦ μας, ποὺ χρειάζονται νὰ τὶς διδάξῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Ἡ «Νεολαία» μιλεῖ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, μιλεῖ γιὰ τὸν ἑαυτὸν μας, γιὰ τὴν ἱστορίαν μας, γιὰ τὸν τόπον μας, γιὰ τὸ ἀγκάλιασμα ἀπὸ τοὺς νέους μας τῆς ἀθάνατης Ἑλληνικῆς ἰδέας ποὺ μὲ αὐτὴν ὡς ἔρμα μποροῦν νὰ διαπλεύσουν νικηφόρα τοὺς ὠκεανούς, καὶ τὶς τρικυμίες τῆς ζωῆς.

Δὲν χρειάζονται προπαγάνδες αὐτὰ τὰ πράγματα. Εἶναι ντροπὴ καὶ νὰ τὰ λέμε μονάχα.

Ἦρκεσε νὰ ἀνεμίση τὴν ἐθνικὴν σημαίαν ποὺ ἔδωκεν ὁ Ἀρχηγός στὸ περιοδικὸ μας καὶ ἀνοῖξαν διάπλατα οἱ πόρτες τῆς οἰκογενείας στὸ χωριὸ καὶ στὴν πόλιν νὰ τὸ δεχθῇ καὶ νὰ τὸ ἐμπιστευθῇ σὺν ταῖς παιδίαις.

Εἶναι συγκινητικώτατες οἱ ἐπιστολὲς ποὺ παίρνει τὸ περιοδικὸ κατὰ χιλιάδες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὅλη. Γεμάτες συγκίνησι, ἐνθουσιασμό καὶ εὐγνωμοσύνη.

Λένε ὅλες τὸ ἴδιο: «Εἴμαθα ἥσυχον, γιὰτὶ τὰ παιδιὰ μας διαβάζουν τὸ πιδ Ἑλληνικόν, τὸ πιδ ἠθικόν, τὸ πιδ χρησιμο ἀνάγνωσμα». Καὶ οἱ νέοι ἀκόμα πιδ θερμοὶ μᾶς γράφουν: «Σὲ διαβάζομε μὲ θαυμασμό καὶ ἀγάπην».

Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐξηγεῖ τὸν ἀστρονομικὸ ἀριθμὸ ποὺ ἔφθασε ἡ κυκλοφορία τῆς «Νεολαίας».

Προγραμματικὰ ἡ «Νεολαία» κατευθύνεται στὸ νὰ δώσῃ στοὺς Νέους τῆς Ἑλλάδος ὅλην ἀντλούμενην ἀπὸ ὅλες τὶς Ἑλληνικὰς πηγὰς ὧν τῶν κύκλων, ἀπὸ τὸν ἱστορικὸ καὶ λαογραφικὸ ὡς τὸν καλλιτεχνικὸ καὶ πνευματικόν, μὰ καὶ μαζὶ τὴν γνῶσιν τοῦ τόπου μας γεωγραφικὰ καὶ πλουτογραφικὰ, συμπληρώνοντας ἔτσι τὸ στενὸ κύκλον τοῦ μαθητικοῦ βιβλίου ποὺ ἀναγκαστικὰ δὲν μπορεῖ, ὅπως εἴπαμε, παρὰ νὰ εἶναι περιωρισμένος.

Ξεκινοῦμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ποὺ κατὰ χιλίους τρόπους ἐτόνισε ὡς τώρα ὁ Ἀρχηγός πῶς ἡ προκοπὴ μας ὡς ἀτόμων καὶ ὡς συνόλου θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν συνειδητὴ αἰσθησί μας γιὰ τὴν ἀξία τοῦ τόπου μας, ὡς ἱστορίας καὶ ὡς πραγματικότητος καὶ θέλομε νὰ σταθοῦμε πρωτοπόροι στὴν νέα Ἑλληνικὴ Σταυροφορία ποὺ θὰ οδηγήσῃ τὰ παιδιὰ μας νὰ γίνουν πιδ πολὺ Ἑλληνες ἢ καλλίτερα μονάχα καὶ ἀποκλειστικὰ Ἑλληνες.

Ἔτσι μὲ κλεισμένη μέσα τους τὴν Ἑλλάδα θὰ κλείσουν ἀσφαλῶς καὶ ὅλες τὶς ἱκανότητες τῆς ἀτομικῆς τους προκοπῆς καὶ τοῦ τόπου τους.

Δημοσιεύονται τώρα, μὰ κι’ ἐτοιμάζονται ἀπὸ κορυφαίους συγγραφεῖς εἰδικὰ καθωδηγημένα γιὰ τὴν «Νεολαίαν» ἀναγνώσματα τερπνά, ἀντλημένα ἀπὸ τὶς χαρακτηριστικώτερες ἐποχὰς τῆς ἱστορίας μας, ποὺ θὰ τὶς γνωρίσουν οἱ νέοι μας ἀκόμα καὶ εὐχάριστα.

Ἐπιλέγονται ἐπίσης ἀποσπάσματα ἀπὸ τὶς ὠραιότερες σελίδες τῆς ἱστορίας μας, τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας καὶ τῆς νεωτάτης, μορφὲς ἡρωϊκῆς, τόποι ἱεροί, πράξεις καὶ θυσίαι ὑψηλοῦ πατριωτισμοῦ, θρόλοι καὶ παραμύθια γεμάτα ἀπὸ τὴν γόνιμην σοφίαν τῶν περασμένων γενεῶν, ἡ ὀρησκεία τῶν πατέρων μας, ἡ Ἑλληνικὴ γῆ, ἡ Ἑλληνικὴ θάλασσα, τὰ Ἑλληνικὰ θουνά, τὰ ἦθη μας, τὰ ἔθιμά μας. Ὅλα αὐτὰ ποὺ ἐπίστεψαν καὶ ἐλάτρεψαν οἱ πρόγονοί μας καὶ ἐπάνω τους ἐστηρίχτηκαν ἡ δόξα καὶ ὁ πολιτισμὸς ἐκεῖνος, ποὺ ὑψώθηκε φάρος παγκόσμιος καὶ ἐφώτισε τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὶς κορφὰς τοῦ Ὀλύμπου ἄλλοτε ὡς σοφία καὶ ἄλλοτε ὡς ἡρωϊσμός.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πρυτανεύουσα κατευθυντήριος γραμμὴ τῆς ὅλης τοῦ περιοδικοῦ στίς κύριες σελίδες του.

Παράλληλα ὅμως δὲν παραλείπει, ὅσο ὁ χρόνος τοῦ ἐπιτρέπει, νὰ δημοσιεύῃ καὶ ἐγκυκλοπαιδικὰ θέματα καὶ μορφὲς Ἑλληνικὰς ποὺ προήγαγον τὴν Τέχνην καὶ τὰ Γράμματα καὶ διηγήματα παλαιότερα καὶ νεώτερα καὶ πρακτικὰς συμβουλὰς χρήσιμες στὴ ζωὴ κι’ ἀκόμῃ θὰ φροντίσῃ νὰ παρουσιάσῃ καὶ μορφὰς μεγάλων ἀνδρῶν ἄλλων τόπων, ποὺ ὑψώθηκαν ἐπάνω ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ τόπου των κι’ ἀνήκουν ὅχι πιδ στὴν πατρίδα τους ἀλλὰ σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα, γιὰτὶ ἄλλοι μὲ τὴν σοφίαν κι’ ἄλλοι μὲ τὴν Τέχνην συνετέλεσαν στὴν καθολικὴν ἀνθρώπινην προαγωγήν.

Ύστερα τὸ περιοδικόν, ζωντανὸς ὁργανισμὸς καθὼς εἶναι, δίνει πλατύτερα τὴν ὅλην τῶν παλαιῶν του ἀπὸ τὸ διδακτικὸν βιβλίον καὶ ἔχει ὅλη τὴν εὐχέρεια νὰ συμπληρώη κενὰ καὶ νὰ δέχεται συζήτησιν ἐπάνω σὲ ἀμφισβητήσεις ἐνῶ ἡ ὅλη τοῦ βιβλίου δίνεται δογματικὰ, σὰν νὰ ποῦμε, καὶ ὁ ἀναγνώστης δὲν ἔχει παρὰ νὰ τὴν δέχεται καθὼς τοῦ δίδεται.

Τὸ περιοδικὸν μας ἀκόμῃ ἔχει ὅλη τὴν εὐχέρεια νὰ προσεγγίσῃ στὸ παιδί τὴ σύγχρονη πραγματικότητα σὲ δτι ἀφορᾷ τὰ τρέχοντα μεγάλα γεγονότα τὰ Ἑθνικὰ καὶ τὰ Κρατικὰ, τὴν πρόδο τοῦ τόπου, καὶ τὴν πρόδο τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν.

Καλλιεργεῖ προσέτι τὴ συναίσθησιν τοῦ Καλοῦ μὲ τὴν ἐξαιρέτην προσοχὴν ποὺ καταβάλλεται στὴν εἰκονο-

γράφει και σκιστογράφει και γενικά στην όλη του εμφάνιση.

Και χωρίς να ξεχνά την τάση του νέου προς την εθιμία και τη χαρά επαγίωνσε τις ειδικές ψυχαγωγικές σελίδες που ειδικό προσωπικό της συντάξεως τις επιμελείται έτσι που και να διασκεδάζουν αλλά και να αναπτύσσουν την παρατήρησι και την άσκησι εν γένει των πνευματικών δυνάμεων του νέου.

Αυτά ως προς την εξυπηρέτησιν της γενικής μορφώσεως του νέου — του κάθε νέου.

Μά η «Νεολαία», επίσημο όργανο καθώς είναι της Έθνικής Οργανώσεως, μετοχετεύει όλο το πνεύμα της Διοικήσεως της και δίνει όσο της επιτρέπουν τα σύνορα του χώρου της την άπανταχο της Έλλάδος κίνησιν των σχηματισμών και με την αλληλογραφία της λύει όσο μπορεί τις άποριές των νέων που της γράφουν κατά χιλιάδας εβδομαδιαίως.

Στη «Νεολαία» ακόμη οι νέοι μας επικοινωνούν κάθε εβδομάδα με τον Άρχηγό διαβάζοντας τις σοφές υποθήκες και συμβουλές του που σάν στοργικούς πατέρας παρακολουθώντας από πολύ κοντά την Ελληνική Νεότητα της δίνει όλη την σοφία του, μά και όλον τον παλμό της αγάπης και της στοργής του.

Πρέπει να ξέρετε ότι παρ' όλο τον φόρτο του άλλου Κυβερνητικού Έργου του ο Άρχηγός δεν είναι μόνο ο καθοδηγητής της «Νεολαίας» μά και ο πιο τακτικός άναγνώστης της κάθε εβδομάδας.

Η επιτυχία των σκοπών του περιοδικού όπως τους εξέθεσα παραπάνω, έκτός της καλής διαχειρίσεως της ύλης και της εμφάνισης, είναι θέματα ή όσο το δυνατό ευρύτερα κυκλοφορία του στα χέρια των νέων. Μά αυτό δεν θα πη ότι ζητείται ή επιβολή της κυκλοφορίας του. Παρακαλώ το σημείον αυτό να προσεχθί ιδιαίτερα. Είναι άπολύτως ελεύθερος ο νέος να αγοράζη ή όχι το περιοδικόν. Πρέπει ο νέος να πεισθί από την καταλληλόν διδασκαλίαν που θα του γίνη είτε στον Τομέα του είτε στο Σχολείο για τον ύψηλό σκοπό που επιδιώκει και ακόμη ότι στη «Νεολαία» θα βρη τις γνώσεις που θα τον βοηθήσουν στο κύριο Έργο του. Όπου έγνετο καλώς ή διαφώτισε αυτή στους Νέους θέλομεν την κυκλοφορίαν του περιοδικού έμπεδωμένην και, φυσικά, και άβίαστα αυξανομένην.

Έτσι πρέπει να θέλουν τη βασική προσπάθεια της «Νεολαίας» οι άναγνώσται της. Έτσι την ένέπνευσε Έκείνος που την έδημιούργησε. Είναι βέβαια όργανο της Έθνικής Οργανώσεως της Νεολαίας, όπως είπαμε, μά άπευθύνεται και προς όλους τους έκτός αυτής νέους και τους πνευματικούς πατέρας, τους δασκάλους και τους γονείς, που και ο Άρχηγός και ή «Νεολαία» τους θεωρούν συνεπικούρους της.

Και μιλώντας κανείς στην Ιερή αυτή γωνιά της Πατρίδος — στην Κρήτη — που έταξε στην κορυφήν όλων των άρετών την άρετή της φιλοπατρίας, καθώς την ύψωσε άνάμεσα σε όλους τους χρόνους και σε όλους τους καιρούς σημαία άκατάλυτη μέσα σε άγώνες και θυσίες, βρισκό πως ή υπόθεσι που μάς άπασχολεί, περισσότερο εδώ πέρα γίνεται νοητή.

Τό ξέρω αυτό καλύτερα από κάθε άλλον: Ξέρω πως οι νέοι μας εδώ πέρα ανατρέφονται μέσα στις παραδόσεις και μέσα στην πιο θερμή οικογενειακή έστία που στέκεται στερεή και ασάλευτη και καμμιά Ιδεολογία νέα δεν ίσχυσε ποτέ να της τάρξει την Ιερότητά της. Μέσα στην άτμόσφαιρα αυτή παίρνουν όλα τα ύγια στοιχεία που τους καλλιεργούν τις πατρογονικές άρετές της παλληκαριάς, της ήθικότητας, της έργασίας, της φιλοξενίας — το άκτινωτόν έκαινο, που μέσα του άσφαλίζεται ή λέξις και ή έννοια «Κρητικός». Και συνέχεια τό σκολιό, εδώ πέρα έχει τόσο βαθιά παρμένη την άποστολή του και τόσο έπιτυχημένα μάς δίδει την εργασία του.

Να γιατί τό κήρυγμα του Άρχηγού προς τους Νέους εϋρήκε καλύτερο έλαφος να καρποφορήση γόνιμα και οι φάλαγγες της Κρήτης κατέχουν στην Έθνική Οργάνωσι την πιο έλκεκτη θέσι. Ο Άρχηγός περιμένει πολλὰ από τους Νέους της Κρήτης και περισσότερα από τους πνευματικούς ήγέτας τους.

Γι' αυτό και συνιστά ιδιαίτερα τη διάδοσι του περιοδικού στην Κρήτη βέβαιος πως είναι τό άνάγνωσμα που άνταποκρίνεται προς την παράδοσι και την πατριωτική Ιδεολογία του Κρητικού.

ΛΑΪΚΗ ΤΕΧΝΗ

Άγαπητοί μου φίλοι,

Η ίδρυσις του Ίνστιτούτου Χωρικής Βιοτεχνίας «Ιωάννης Μεταξάς» με σκοπό την επικράτησι και τη διάδοσι της Ελληνικής λαϊκής τέχνης και ή προκήρυξις του πρώτου σχετικού διαγωνισμού από την Κεντρική Διοίκησι της Οργανώσεώς μας, μάς φέρνουν ώραία μηνύματα πολιτισμού.

Η λαϊκή τέχνη δεν είναι άπλως μιὰ έκδήλωσι δεξιότηας του λαού μας. Είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο και πλατύτερο: είναι ή έκφρασις της πνευματικής και ψυχικής του δυναμικότητας, είναι ή ίδια ή ψυχή του.

Η κοπέλλα που φτιάνει στον άργαλειό τα ώραία σχέδια των ύφαντών ή άλλη παρακάτω που με τη βελόνα της σχηματίζει τις θαυμάσιες νταντέλες και τα άλλα κεντήματα ή τεχνίτης που πλάθει με τον πηλό τό ώραίο κανάτι ή τό κομψό βάζο ή εργάτης κι' ή ένογάτρια που έπεξεργάζονται και στολίζουν τό χαλί: όλοι αυτοί δεν κάνουν μόνο μιὰ σκέτη βιοτεχνία: κάνουν συγχρόνως ένα Έργο τέχνης. Μπορεί ή μορφή της να είναι άπλη και λιτή, μά είναι αυθόρμητη, πηγαία, ελλικρινής — δηλαδή άληθινή τέχνη.

Κι' αυτή άκριβώς ή τέχνη, που δεν άπορρέει από την έμπνευσι και την τεχνική ενός μεμονωμένου τεχνίτη, άλλ' από τις ψυχικές τάσεις και τις πνευματικές ίκασότητες του συνόλου, αυτή ή τέχνη είναι εκείνη που έκφράζει γνήσια και πιστά τη λαϊκή ψυχή και συγχρόνως την καλλιέργει και την έξυψώνει σ' άνώτερα επίπεδα πολιτισμού.

Τό ύλιστικό πνεύμα της εποχής, ή άσθματική μηχανική πρόδοσι, ή στενή και ταπεινή αντίληψις της άμέσου και έπιπολαίας απολαύσεως της ζωής, ο ύλικός γενικά ψευδοπολιτισμός προσπαθεί να ξεριζώση και να πνίξη κάθε άνώτερη τάσι, κάθε ευγενικότερη πνοή μέσα στην ψυχή του λαού. Στη θέσι του τεχνίτη τοποθετεί τη μηχανή, στη θέσι της Ιδέας βάζει τον πρακτικό ύπολογισμό και στη θέσι του αισθήματος την ψυχρή και στυγνή λογική.

«Τι να τον κάμετε τον άργαλειό; μάς λέει. Έγώ σάς στήνω δλόκληρα έργοστάσια, που σάς φτιάνουν άμέσως σωρούς δλόκληρους ύφασμάτων! Τι κάθεσε και χολοσκάτε και χάνετε τον καιρό σας με τα κεντήματα, τα βάζα και τα χαλιά; Ένα κουμπι να κινήσω εγώ, και όλα γίνονται διά μιὰς! Δεν ύπάρχει εύκολώτερο πράγμα: δεν έχω παρά να φτιάσω τό καλούπι, κι' άμέσως σάς παρουσιάζω όσα αντίτυπα θέλετε!»

Αντίτυπα, ναί. Αλλά αντίτυπα πανομοιότυπα, κρύα κι' άνέκφραστα, χωρίς προσωπικότητα, χωρίς πνοή, χωρίς ψυχή. Ο τεχνίτης όμως που δουλεύει με τό γέρι του χρησιμοποιεί άλλα ύλικά και έχει άλλα μέσα: έχει την παράδοσι των προγόνων του, την άμεση και διαρκή επικοινωνία του με τη Φύσι και τό Λαό που τον περιβάλλουν, την πλούσια πηγή της δικής του ψυχής. Γι' αυτό ο τεχνίτης δεν παράγει, όπως ή μηχανή, αλλά δημιουργεί. Κι' είναι τόσο τεράστια, τόσο άνυπολόγιστη ή διαφορά!

Αυτή τη χαρά της δημιουργίας, την τόσο ώραία, ύψηλή και πολύτιμη, την προσφέρει ή Λαϊκή Τέχνη. Πρέπει να την γνωρίσετε, παιδιά, να την μελετήσετε, να την βοηθήσετε με όλες τις δυνάμεις σας. Τό όνομα που τόσο εδστοχα έδωσαν στη νέα αυτή προσπάθεια, τό όνομα του Άρχηγού μας, δείχνει έκφραστικότητα και παραστατικότητα με ποιο πράγμα είναι συνδεδεμένη και σε ποιόν σκοπόν άποδλέπει: στον Γ' Ελληνικό Πολιτισμό.

Με όλη μου την αγάπη
Μελής Νικολαΐδης

Σε' αφιέρωση

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ἡ ἔκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ σχετικὴ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήγοντος οἰκονομικοῦ ἔτους εἶναι ἀξία ὅλως ἰδιαίτερας προσοχῆς. Ἦδη κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου προεβλέπετο ἔλλειμμα 655 ἑκατομ. Ἡ κολοῦθησεν ὅμως ὁ πόλεμος καὶ συνεπεία τοῦ πολέμου ἀφ' ἑνὸς διαταράχθη ὁ ὁμαλὸς ρυθμὸς τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος ἐν τῇ Χώρα, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου τὸ Κράτος εὐρέθη ἡναγκασμένον ν' ἀντιμετωπίσῃ ἐκτάκτους δαπάνας τῶν ὁποίων ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς γνωρίζει πολὺ καλὰ τὴν ἔκτασιν.

Παρ' ὅλα ταῦτα, παρ' ὅλην τὴν ἐκτὸς πάσης ἀνθρωπίνης προβλέψεως ἀντίθεσιν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων, παρὰ τὰς μεγάλας ἐκτάκτους δαπάνας, τὸ ἀρχικὸν ὑπολογισθὲν ἔλλειμμα δὲν ἠξήθη παρὰ μόνον κατὰ 286 ἑκατομμύρια. Εἶναι δὲ ἐξαιρετικῶς εὐχάριστος ἡ διαβεβαίωσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι τὸ ἔλλειμμα τούτου τῶν 941 ἑκατομμυρίων ἔχει περιορισθῇ ἤδη εἰς 540 μόνον ἑκατομμύρια καὶ θὰ μειωθῇ ἀκόμη περισσότερον χάρις εἰς τὴν θελτιωμένην ἀπόδοσιν τῶν προηγουμένων χρήσεων.

ΕΝΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ

Ἐνα ἑκατομμύριο Νέων, τοῦ ἀνήκουν στὴν Ὁργάνωσίν μας, ἐτοιμάζονται εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν, μὲχρι καὶ τοῦ τελευταίου χωριοῦ, νὰ γιορτάσουν πανηγυρικὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Ἑθνικῆς μας Ἀνεξαρτησίας. Στεκόμεθα μὲ συγκίνησιν, ὑπερφάνειαν καὶ αἰσιοδοξίαν μπροστὰ στὸν ἀριθμὸν αὐτόν, ὁ ὁποῖος δὲν δειγνύει ἀπλῶς μίαν ποσότητα, ἀλλ' ἐκφράζει τὸ νέον πνεῦμα ποῦ γεμίζει, ἐξυγιαίνει, ἀνοψώνει, ἐμψυχώνει ὁλόκληρον τὴν Νεολαίαν τοῦ Ἑθνους, τὸ νέον πνεῦμα τῆς ἑθνικῆς πίστεως καὶ τῆς ἑθνικῆς ἀναδημιουργίας, ποῦ ἔχει ἐμφυσήσει εἰς ὁλόκληρον τὸ ἔθνος, κυρίως δὲ εἰς τὸ οὐσιωδέστερον καὶ πολυτιμότερον μέρος τῆς ψυχῆς του, τὴν Νεότητά του, ὁ ἐμψυχωτὴς Ἀρχηγὸς καὶ ἡ Ἑθνικὴ τῶν Ὁργάνωσις. Καὶ μόνον αὐτὸ τὸ γεγονός ἀποτελεῖ τὸν ὀραϊότερον ἑορτασμὸν καὶ τὴν θαυμασιωτέραν δικαίωσιν τῆς μεγάλης ἑθνικῆς ἐποποιίας.

ΤΟ ΙΔΙΟΝ ΣΥΝΘΗΜΑ

Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ λήξαν ἔτος περιέχει περισσότερα τοῦ ἑνὸς στοιχεῖα, ἐπαυξάνοντα τὴν αἰσιόδοξον πεποίθησιν εἰς τὰς πλουτοφόρους δυνατότητας τῆς γῆς μας καὶ εἰς τὰς παραγωγικὰς ἱκανότητας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἑθνικὴ ἐργασία, τῆς ὁποίας τὴν ἀσφάλειαν ἐστερέωσεν ἀδιατάρακτως ἡ αὐγουστιανὴ μεταβολή, ἐσυνέχισε τὴν σταθερῶς ἀνιούσαν πορείαν τῆς εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα. Ἰδιαίτερος ἐκδήλα τὰ στοιχεῖα τῆς οἰκονομικῆς ἀνάδοι καταφαίνονται ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου. Τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἀξία τῶν ἐξαγωγῶν μας ἐκάλυψε τὰ 75% τῶν εἰσαγωγῶν σημειώνει σταθμὸν εἰς τὴν οἰκονομικὴν μας πρόδοον. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τὸ ἐξαγωγικὸν μας ἐμπόριον δὲν ἐσημείωσε τοιοῦτον ἀποτέλεσμα. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1938 ἐμειώσαμεν τὸ ἔλλειμμα τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγῶν μας κατὰ 1536 ἑκατομμύρια. Τοῦτο δὲ χωρὶς νὰ ἐλαττωθῇ κατ' οὐδὲν ἡ στάθμη τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ καὶ χωρὶς οὐδόλως ν' ἀνακοπῇ ὁ κανονικὸς τεχνικὸς καὶ μηχανικὸς ὀπισμὸς τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας τῆς Χώρας. Ὅλα ταῦτα ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Χώρα εἰργάσθη καὶ παρήγαγε περισσότερα. Ὅτι ἐκάλυψε ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς περισσοτέρας ἀνάγκας. Ἀσφαλῶς δὲ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου θὰ εἶχε περιορισθῇ ἀκόμη περισσότερον ἐάν ὁ ρυθμὸς τῶν ἐργασιῶν δὲν ἀνεκόπτετο κατὰ τὸ τελευταῖον τετράμηνον τοῦ ἔτους συνεπεία τοῦ πολέμου. Ἡ πορεία τῆς προσαρμογῆς, προσαρμογῆς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων βραδείας, ἀλλ' ὀυγίως, συνεχίζεται ἀκόμη καὶ θὰ συνεχίζεται, καθ' ὅλας τὰς ἀνθρωπίνως δυνατὰς προβλέψεις, ἐπιτυχῶς. Ὑπάρχει πρὸς τοῦτο ἰσχυρὰ ἐγγύησις ἡ θέλησις καὶ ἡ δύναμις ἑνὸς Κράτους, ἀγρύπνου καὶ προβλέποντος. Ὑπάρχει πρὸς τούτοις ἀνεκτίμητον ἀπόκτημα ἡ πλουτισθεῖσα πείρα τοῦ λαοῦ καὶ πρὸ παντός ὁ συγχρονισμὸς ὀπισμὸς τῆς οἰκονομίας μας, ἡ σύνθετος διάρθρωσις τῆς, ἀποτέλεσμα τῆς σκληρᾶς ἀλλά καὶ γονίμου παραγωγικῆς προσπάθειας τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καθ' ὅλην τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον.

Ἐν ὅψει τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς προσπάθειας αὐτῆς, οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν σήμερον καλῶς ὅτι ὑπὸ τὰς νέας συνθήκας, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ὁ νέος εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, τὸ σύνθημα δι' αὐτόν παραμένει ἀμεταβλήτως τὸ ἴδιον. Περισσότερα καὶ καλλιτέρα ἐργασία, μεγαλειτέρα παραγωγή ἀγαθῶν καὶ αὐστηροτέρα καὶ περισσότερον σκόπιμος χρήσις τῶν ἀγαθῶν τούτων. Θεία χάριτι ἡ Ἑλλάς εὐρίσκεται ἐκτὸς τοῦ κύκλου τοῦ πολέμου. Τὰ τέκνα τῆς ἐργάζονται ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ καὶ ἂν δι' ὀρισμένους κλάδους ἐργασίας ἐν τῇ Χώρα ἡ ἀτιμόσφαιρα τοῦ πολέμου δεικνύεται δυσμενῆς, ὑπάρχουν ἄλλοι τῶν ὁποίων ἡ ἔντασις ἐννοεῖται ἰδιαίτερος. Φωτισμένος ἀπὸ τὴν πείραν καὶ προνοητικῶς καθοδηγούμενος ὁ ἑλληνικὸς λαός, θὰ ἐργασθῇ περισσότερον καὶ θὰ περιστείλῃ ἐντὸς λογικῶν ὁρίων τὰς δαπάνας του, χωρὶς νὰ σπαταλᾷ ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ στερῇται, βέβαιος ὅτι οὕτω κατοχυρώνει ἑαυτὸν καὶ τὴν Χώραν κατὰ τῶν ἀπροόπτων καὶ δημιουργεῖ ἕνα μέλλον καλλιτέρας ζωῆς.

Σε' αφιέρωση

ΑΣΚΗΣΙΣ ΑΡΕΤΗΣ

Ὁ πλοίαρχος καὶ ἰδιοκτήτης πλοίου κ. Νικόλαος Διακογιάννης μᾶς ἀφηγείται, γεμᾶτος ἀπὸ συγκίνησιν καὶ εὐγνωμοσύνην, ἕνα ἡρωϊκὸν ἐπείσοδον ποῦ ἐγένεν εἰς τὸν λιμένα Καρδαμύλων τὴν 22αν παρελθόντος μηνός. Ἐνεκα σφοδρᾶς θαλασσοταραχῆς τρία καΐκια ἐκινδύνευαν νὰ καταστραφούν. Καὶ θὰ συνετελείτο πρᾶγματι ἡ καταστροφή, ἐάν — ὅπως γράφει ὁ πλοίαρχος — οἱ φαναλλοῦνται Ν. Μαυροματῆς, Σ. Κοντός, Π. Πονηρός, Γ. Καράβολος, Α. Πονηρός, Μ. Μέλης, Β. Κιάκουτος, Κ. Κοντός, Ν. Τοάγγαρης, Η. Παπαηλίδης καὶ Π. Διακογιάννης ἐσκέπτοντο τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεχον καὶ ἐκ τοῦ μεγάλου κλυδωνισμοῦ τῶν σκαφῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μεγάλων κυμάτων, τὰ ὁποῖα συχνάκις ἐσκέπαζον ἐξ ὁλοκλήρου τὰ σκάφη. Αὐτοὶ ὅμως, ἀψηφόντες τοὺς κινδύνους, κατῴρθωσαν διὰ τῆς δραστηριοῦ ἐνεργείας τῶν νὰ διασώσουν τὰ κινδυνεύοντα σκάφη. Τὴν μεγίστην ὅμως τόλμην, ἀνδρείαν καὶ αὐτοθυσίαν ἐδειξαν εἰς τὸ κινδυνεῦον πλοῖόν μου, τὸ ὁποῖον καὶ ἔσωσαν, γενόμενοι αἰτία νὰ τοὺς καμαρώσῃ καὶ νὰ τοὺς συγχαρῇ ὁλος ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως καὶ νὰ ἐξυμνηθῇ καὶ πάλιν ὁ Ἑθνικὸς μας Κυβερνήτης, ὁ ἐμψυχωτὴς τῶν Νέων, ὅστις ἐντὸς ὀλίγου χρόνου κατεπάρθωσε νὰ ἐμβόλῃ εἰς τὴν ψυχὴν τῆς νέας γενεᾶς τὰ εὐγενέστερα καὶ ὠφελότερα τῶν αἰσθημάτων. Θεωροῦμεν περισσιτὸν οἰονόμητον σχόλιον. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ἀπλῶς ὅτι ἡ γενναία καὶ ὠραία πράξις τῶν φαναλλογῶν Καρδαμύλων ἐκδηλώνει ἀκόμη μίαν φοράν ἐμπράκτως πόσον βαθειὰ ἔχουν αἰσθανθῇ καὶ πόσον πρόθυμα καὶ πιστὰ ἐπαρμόζουν οἱ Νέοι τῆς Ὁργάνωσέως μας τὸ ὕψιλον πρῶταγμα τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς ἀσκήσιν τῆς Ἀρετῆς.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ πρώτη: Τὰ ἐρημοκκλήσια τῆς Ἀττικῆς. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κυρηναίος.

Ἡ δευτέρα: Τρεῖς χαριτωμένες Σκαπάνισσες.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΡΗΤΩΡ ΤΗΣ ΤΣΑΡΙΤΣΑΝΗΣ

Ἡ Τσαριτσάνη, ἡ ὄραία θεσσαλικὴ πόλιν, εἶχε δοκιμάσει ἀληθινὴ γοητεία τὸ Κυριακάτικο ἐκεῖνο πρωῒν, μὲ τὸ λόγο τοῦ μικροσκοπικοῦ ἀναγνώστη, τοῦ ρασοφορεμένου αὐτοῦ παιδιοῦ, γυιοῦ τοῦ παπᾶ τῆς ἐκκλησίας... Καὶ τὸν ἄκουσε νὰ μιλᾷ ἀπὸ τὸν ἄμβωνα στὴν ἀρχὴ μὲ δυσπιστία· ἔπειτα μὲ ἐκπληξί, καὶ στὸ τέλος μὲ κατάνυξι.

Δὲν ἦταν λόγος αὐτὸς τοῦ νεαροῦ ρασοφόρου! Ἦταν ἀληθινὴ μυσταγωγία... Κι' ὁ μυσταγωγὸς δὲν ἦταν οὐτὲ δώδεκα καλὰ-καλὰ χρόνων... Κι' ὁμῶς μίλησε μὲ τόση γλυκύτητα, τόσο διορθοῦν γιὰ τὸ Χριστὸ καὶ τὴ δρᾶσι του...

Πῶς υποροῦσε, ἕνας τόσοσ δὲ ἀνθρωπάκος νὰ μιλᾷ ἔτσι, εὐγλωττα καὶ ἐμπνευσμένα, λόγια ποὺ νόμιζε κανεὶς πῶς δὲν ἦταν δικὰ του, μὰ ποὺ τοῦ τάβαζε στὸ στόμα κάποιον Δύναμι ἀνώτερη, αὐτὸς ὁ Θεὸς ὁ Ἰ-διος.

Καὶ δὲν θὰ βλαστημοῦσαν οἱ ἀγαθοὶ χωρικοί, ἔάν, στὴ βιβλικὴ ἐκείνη ἐμφάνισι τοῦ μικροῦ ἀναγνώστη, θυμόντουσαν μιὰ ἄλλη θεϊκὴ ἐμφάνισι στὴν ἑβραϊκὴ Συναγωγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐνὸς ἄλλου στὴν ἰδίαν ἡλικίαν, ποὺ κατέπληξε μὲ τὴ σοφία τοῦ τοῦδε ἱεροῦ—ὄλους αὐτοὺς τοὺς νοσηματεῖς καὶ φαρισαίους τῆς μεγάλης πόλεως τῆς Παλαιστίνης!...

Μὰ ὁ μικρὸς ἀναγνώστης, κοινὸς θνητὸς αὐτὸς, ἐργάτης ταπεινὸς τοῦ Χριστοῦ, ἔκανε τὸ πρῶν ἐκεῖνο στῆς χωρικῆς ἐκκλησίας τὸν ἄμβωνα τὴν πρώτη του ἐμφάνισι κι' ἔβλεπε τὰ πρῶτα βήματα στὸ δρόμο ποὺ ἀνοίγονταν μπροστὰ του, στὴν θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ του ἐξόρμησι, στὰ σύμβολα ποὺ ταιριασμένα, ὅπως ἦταν τὴν ἐποχὴ τῆς ἑλληνικῆς δουλείας, τὸν εἶχαν ὀλότελα κατακτῆσει! Καὶ στὰ δυὸ—θρησκεία καὶ ἔθνος—εἶχε ἀφιερῶσει ὅλη του τὴ ζωὴ.

Ὁ μικρὸς αὐτὸς ρήτωρ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸ μελίσσοτο μενάλον διδάσκαλο, τὸν Οἰκονόμο τῶν ἑξ Οἰκονόμων, ποὺ φαίνεται οἱ μοῖρες, σὰν γεννήθηκε, μεταμορφωμένες σὲ μέλισσες τοῦ εἶχαν διαγράψει τὸ μέλλον...

Ἡ ἴδια ἡ μάνα του, ἡ σεβάσμια θεσσαλὴ πρεσβυτέρα, διηγόταν, καὶ τὸ πιστεῦε ἡ ἴδια πῶς δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι ἄλλοιῶς—διηγόταν, πῶς μικρὸ παιδί ὁ Κωνσταντῆς—ἔτσι τὸν ἔλεγαν—ἐνῶ βοσκοῦνταν ἐσπλωμένο στὴν κούνια του—δέχτηκε κατακέφαλα ἕνα σμήνος μελισσῶν, ποῦ, φυγαῖτες ἀπὸ τὴν κυψέλη των, ζητοῦσαν κάπου ἄλλου νὰ στήσουν τὸ μοναρχικὸ κράτος τους... Καὶ κρεμάστηκαν ἀπὸ τὸ λαιμὸ τοῦ βρέφους. Φόβος καὶ τρόμος τοὺς κατέλαθε ὅλους... Τὸ παιδί ὁμῶς καίτοι ἐσπλητὸ δὲν κουνήθηκε... Καὶ τὸ μέλισσο, χωρὶς νὰ τοῦ κάμῃ

τίποτα, ἀφοῦ ἔκατσε λίγα λεπτὰ, ἐσηκώθηκε κι' ἔφυγε... Ἦταν τὸ μύρωμα ἐκεῖνο τοῦ παιδιοῦ... Μύρωμα ποὺ εἶχε γράψει πῶς ἀπὸ τὸ λαιμὸ ἐκεῖνο μόνο γλυκὲς-μελένιες λέξεις θὰ ἐξέφυγαν...

Κι' ἔτσι καὶ γίνεκε...

Ὁ Κωνσταντῆς Οἰκονόμος, ἀπὸ μικρὸ παιδί κι' αὐτὸς ἦταν ἐπιμελέστατος... Ἡ μελέτη—ἡ μητέρα αὐτῆς τῆς Σοφίας—ἦταν ἡ μόνη του ἀπασχόλησις... Διαρκῶς διάβαζε... Σὲ ἡλικία 21 ἔτους γίνεται διάκονος, σὲ λίγους πρεσβύτερος καὶ κατόπιν ἱεροκέρυξ...

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἀρχίζουν οἱ περιπέτειες... τὸ κήρυγμά του δὲν εἶναι ἀπλῶς θρησκευτικόν. Εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ἐθνικόν... Κι' αὐτὸ εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν πρόσφασιν πῶς εἶχε μετὰσχῃ στὴν Ἐπανάστασι τοῦ Παπαεὐθυμίου Βλαχάβα, διατάσσει τὴ σύλληψίν του καὶ δεμένον μεταφέρεται στὰ Ἰωάννινα γιὰ νὰ φυλακισθῇ στὶς ὕγρες καὶ βρώμικες φυλακὲς τοῦ φρουρίου.

Καί, τὴν τελευταία ἰσως ἰσως στιγμὴ, σῶζεται ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ σατραπῆ τῶν Ἰωαννίνων μὲ τὴν πληρωμὴ ἀρκετῶν λύτρων ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν, τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγχωριανοὺς του...

Ἀλλὰ οἱ περιπέτειες τοῦ δὲν τελειῶνουν οὐτὲ ἐδῶ... Ξαναγυρίζει στὴν πατρίδα του καὶ παίρνει τὴ θέσιν τοῦ δημοσίου διδασκάλου. Ἀλλὰ καὶ νῆαι ραδιουργίαι εἰς τὸν Ἀλῆ-Πασᾶν... Καὶ διατάσσεται ἄλλη μιὰ φορὰ ἡ σύλληψις του καὶ ἡ φυλάκισις

Κωνσταντῆς Οἰκονόμος

του... Μὰ τὸ πληροφορεῖται ὁ Οἰκονόμος καὶ τὸ σκάει νύχτα ἀπὸ τὸ σπῆτι του καὶ φεύγει γιὰ τὴ Θεσσαλονίκην.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ὁ Οἰκονόμος μορφώνεται... Μαθαίνει τὴν ἑλληνικὴν—τὴν ἀρχαίαν—ἀλλὰ καὶ πολὺ ξέναν γλῶσσας καὶ διδάσκει

συγχρόνως... Διδάσκαλος τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων...

Ἀργότερα στὴ Σμύρνη, καὶ κατόπιν εἰς Κωνσταντινούπολιν «ὡς καθολικὸς ἱεροκέρυξ τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ πασῶν τῶν ὀρθοδόξων τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους Ἐκκλησιῶν...». Ἡ Πατριαρχικὴ πρέσβησις ἦτο ἀληθινὴ διαταγή:

«Δέξαι τὴν καλοῦσάν σε φωνήν, ὡς φωνὴν ἀληθοῦς Κυρίου... Καὶ ἐδέχθη. Ἀπὸ τότε ἀρχίζει τὸ κυρίως ρητορικὸν του στάδιον, τὸ ὁποῖον τὸν κατατάσσει μεταξὺ τῶν μεγαλειτέρων ρητόρων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας...

Ἀπὸ ἐκεῖ στὴν Ρωσσίαν Ἀρνότερα στὴ Γερμανίαν... Παντοῦ ὁ μικρὸς ρήτωρ τῆς Τσαριτσάνης τιμᾶται διὰ τὰ συγγράμματά του, διὰ τὴν μόρφωσίν του, διὰ τὴν εὐγλωτίαν του... Οἱ Ἀκαδημίες—Ρωσικὴ καὶ τοῦ Βερολίνου—τὸν ἐκλέγουν μέλος των, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν τοῦ χορηγῇ ἰσοδία σύνταξιν...

Ἐχεὶ κατακτῆσει τὴν δόξαν. Ἐχεὶ ἀποκτήσει τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐμάρειαν. Δύναται ν' ἀναπαύεται ἐπὶ τῶν δαφνῶν του. Ἀλλὰ ἡ Ἑλλάς δι' ἡν ἐπολέμησε καὶ ἠγωνίσθη ἐπὶ χρόνιαν ὀλόκληρον, διὰ τὴν ὁποίαν παρ' ὀλίγον νὰ δώσῃ τὸ αἷμα τοῦ ἀποθνήσκον εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Ἰωαννίνων αἰχμάλωτος τοῦ Τεπελενλή, ἡ Ἑλλάς ἀγωνίζεται τὸν ἱερώτερον τῶν ἀγῶνων!...

Δὲν συγκρατεῖται εἰς τὴν εὐμάρειαν τῆς Εὐρώπης... Τὴν στιγμὴν ποὺ οἱ φιλέλληνες καταφθάνουν εἰς Ἑλλάδα διὰ νὰ τὴν ποτίσουν μὲ τὸ αἷμα των, ὁ Οἰκονόμος ἀγωνιᾷ... Καὶ φεύγει. Ἐρχεται εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα... Ἀποβάλλεται στὸ Ναύπλιον. Ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀθήναν... Καὶ μέχρι βαθυτάτου γήρατος ὁ Οἰκονόμος ἀγωνίζεται, πολεμᾷ, γράφει, ὁμιλεῖ...

Εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν ἀποθνήσκει!...

Καὶ ἀπέθανεν ἱκανοποιημένος. Εἶχε ἐπιτελέσει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὸ καθήκον του...

Ὅταν τὸ σμῆνος τῶν μελισσῶν τῆς ὄραίας Θεσσαλικῆς πόλινος εἶχε κρεμασθῇ ἀπὸ τὸν λαιμὸν του, ἡ μητέρα τοῦ Οἰκονόμου ἐνόμισεν ὅτι τὸ φαινόμενον ἐκεῖνο τῆς προσήγγειλε τὸν μελλόντον ἐκκλησιαστικὸν ρήτορα...

Μὰ κανεὶς ἰσως δὲν ἐφαντάζεται ὅτι ἐκρούπτετο κάτω ἀπὸ τὸ σμῆνος ἐκεῖνο καὶ ἕνας ἄλλος συμβολισμός!...

Ὁ Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων ὁπῆρε ἕνας ἐργάτης ἀκάματος καὶ ἀπεκόμισεν γλυκεῖς τοὺς καρπούς, ὅπως ἀκάματοι εἶναι αἱ μέλισσαι καὶ γλυκέα τὰ προϊόντα των... Ἡ Ἑλλάς τοῦ δελεῖται πολλὰ.

Ἐπῆρξεν ἀξίως τοῦ τίτλου του ὁ μεγάλος καὶ αὐτὸς τοῦ Γένους διδάσκαλος, μέγας τοῦ Θεοῦ καὶ ἑθνικοῦ λόγου ρήτωρ.

Ἄγγ. Μεταξῆς

3

(Συνέχεια)

Ὁ διάλογος ποῦ ἀκολουθεῖ ἀνάμεσα πατέρα καὶ κόρης εἶναι ἀλήθεια σπαραχτικός.

Ἐκείνη τοῦ δείχνει ὅλη τὴν ἀγάπη της· τόσον καιρὸ ποῦ εἶχε νὰ τὸν δῇ, θαρρεῖς πλημμύρισε ἡ καρδιά της τρυφεράδα κι' ἀναπνέει τώρα σὲ κάθε λόγο καὶ κίνημα ἀκράτητη. Ἐχει ὅλη τὴ χαριτωμένη παιδιάστικη ἀφέλεια... Τοῦ κάνει τὴν μιά ἐρώτηση πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ δὲ χορταίνει νὰ τὸν βλέπει.

Ὁ Ἀγαμέμνων πάλι μόλις κρατᾷ τὰ δάκρυα κοιτάζει ἄλλοι γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸ ἄθωο φαινὸν τῆς βλέμματος... Ἀπαντᾷ μὰ οἱ ἀπαντήσεις του ἔχουν διπλὸ νόημα καὶ κείνος ποῦ ξέρει τὸ σκοπὸ ποῦ κρατᾷ κρυμμένο μέσα του, νοιώθει ἀλήθεια φρίκη μὰ καὶ σπαραγμὸ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μὲ εἶδες καὶ χάρηκες κι' ὅμως ἄλλοι κοιτάξεις.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ἔναι πολλές ὁ βασιλεὺς κρατᾷ σὸ νοῦ [του.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Δικός μου γίνου τώρα κι' ἀφῆσε τίς ἐνοίες.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Δὲ συλλογίζομαι παρὰ μονάχα ἐστὶνα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Ἔ, γλύκανε λοιπὸν τὴν ὁμὴ καὶ τὸ βλέμμα [σου.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Μὰ δὲς ἀναγαλλιάζω ποῦ σὲ βλέπω κόρη μου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Τότες γιατί τὰ μάτια σου εἶναι βουρκωμένα;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Τόσον καιρὸ θὰ βρίσκεσαι μακριὰ μου!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Πατέρα, δὲ σὲ νοιώθω, ὅχι δὲ σὲ νοιώθω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Τὰ φρόνιά σου λόγια πὺς πολὺ μὲ θλίβουν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Ἀνόητα θὰ σοῦ πῶ γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Σωστὰ μιλᾷς... ὦ, δὲν μπορῶ πιά νὰ σιωπᾶσω.

Ἡ Ἰφιγένεια τοῦ λέει τάχα τότε ἀνοήσιες· κι' ὅμως στὴν πραγματικότητα βρίσκει τὴν εὐκαιρία ἡ γυναίκα νὰ τρυφερῇ καρδιά της νὰ τῇ κείνο ποῦ δὲν τολμοῦσε ἀλλοιούτικα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μεῖνε σπῖτι, πατέρα μου, μὲ τὰ παιδιὰ σου.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Αὐτὸ ποθῶ καὶ θλίβομαι καὶ δὲν μπορῶ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Ἀς πᾶνε σὸ καλὸ πιά πόλεμοι καὶ πίκρες.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Κι' ἄλλους θὰ κάθουν ὅσα ἐμένα κάθονα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Πολὺν καιρὸ σ' αὐτὸ τὸ περιγιάλι βρίσκεσαι:

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Καὶ τὸ στρατό μου δὲ μ' ἀφίνει νὰ κινήσω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μακριὰ ἀπὸ ἐμὲ λοιπὸν, πατέρα μου, θὰ φύγεις:

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ἔτσι καὶ σὺ σὺν τὸν πατέρα σου, μικρὴ μου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Ἄν ἦταν μπορετὸ νὰ μ' ἐπαίρνες μαζί σου!

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Καὶ σὺ θὰ ταξιδεύεις καὶ θὰ μὲ θυμῶσαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μονάχη ἢ μὲ τὴ μητέρα συντροφιά μου;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Μόνη, μακριὰ ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τὴ μάνα [σου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Σ' ἄλλο μὲ στέλνεις σπιντικὸ νὰ κατοικήσω;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Θτάνει· δὲ εἶναι αὐτὰ δουλειὰ τῶν κοριτσιῶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Τότες γοργὰ καὶ νικητὴς νὰ μὲς γυρίσης.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Κάποια θυσία πρέπει πρῶτα ἐδῶ νὰ κάμω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Θέλω καὶ γὼ νὰ τῇ χαρῶ τὴν ἁγία πράξι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ναί, δίχως ἄλλο θάσαι σὸ βωμὸ κοντά.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Μήπως μετὰ θὰ στήσουμε χορὸ τριγύρω;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ζηλεύω τὴν καλοτυχία σου ποῦ δὲν ξέρεις. Πήγαινε μέσα νὰ σὲ δοῦνε κι' οἱ κοπέλλες δώσε μου τὸ χεράκι σου καὶ φίλησέ με μιά ποῦ θὰ λείψης γιὰ πολὺν καιρὸ μακριὰ [μου.

Κορμάκι, μάγουλα, μαλλᾶκια μου ξανθὰ!... Τροῖα κι' Ἑλὴν ἀχ! τί πληγὴ μοῦχετε ἀνοίξει!

Ἄλλα δὲ λέω, μὲ πλημμύρισε τὸ δάκρυ καὶ δὲν κρατιέμαι μόλις σ' ἀγγίζω, παιδί μου. Πήγαινε...

Καὶ γυρίζοντας ὕστερα στὴ γυναίκα του σκουπίζει τὰ δάκρυα καὶ προσθέτει:

Τὸ παράκανα κόρη τῆς Λήδας συμπάθει μὲ γιὰτὶ μὲ συνεπῆρε ἡ λύπη ποῦ θὰ παντρεύω μὲ τὸν Ἀχιλλεὺς τὴν κόρη [μου. Καλοῖναι οἱ γάμοι κι' ὅμως θλίβονται οἱ γονεῖς [αὐτοῦ. ποῦ τόσο μόχθησαν, θὰ χωριστοῦνε τὰ παιδιὰ [διὰ τους.

Ἡ Κλυταίμῃστρα τὸν καταλαβαίνει, καθὼς λέει, γιὰτὶ καὶ κείνη τὴν τελευταία ὥρα ποῦ θὰ φιλήσῃ καὶ θ' ἀποχαρῇ τὴν κόρη της, δὲ θὰ μισήσῃ νὰ κρατῇ τὰ δάκρυα.

Ὡς τόσο τώρα ἄλλα πράγματα τὴν ἐνδιαφέρουν περισσότερο, κι' αὐτὰ ρωτᾷ νὰ μάθῃ. Τ' ὄνομα τοῦ γαμπροῦ, λέει, τ' ἀκουσα, μὰ ποιά εἶναι ἡ πατρίδα του κι' ἀπὸ ποιά γενιά κρατᾷ;

Ὁ Ἀγαμέμνων ἀραδιάζει τοὺς πρόγονους τοῦ Ἀχιλλεὺς, ποῦ ἀνάμεσα τοὺς βρίσκει ἀκόμα κι' ὁ Δίας, καὶ φτάνει στοὺς γονεῖς του, τὸν Πηλεὺς καὶ τὴ Θέτι, τὴν ἀθάνατη θαλασσινὴ νύφη. Στὰ ἔργα τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης τὸν δασκάλεψε ὁ σοφὸς κένταυρος Χείρωνας στὶς δασωμένες πλαγιὰς τοῦ Πηλίου, ἔτσι ποῦ ξεχωρίζει ἀνάμεσα σ' ὅλα τὰ βασιλόπουλα σήμερα καὶ δὲν ἔχει ὁμοῖό του.

Μὰ ἡ Κλυταίμῃστρα θέλει νὰ μάθῃ κι' ἄλλα ἀκόμα. Σὰ γυναίκα ποῦ εἶναι ἐνδιαφερόμενη γιὰ κάθε τι σπουδαῖο κι' ἀσήμαντο, κι' ἀφοῦ μιά φορὰ πρόκειται νὰ παντρεύῃ τὴν κόρη της, φυσικὸ εἶναι ν' ἀνακατευτῇ σ' ὅλα γιὰ νὰ γίνουν ὅλα σύμφωνα μὲ τὴν τάξι καὶ τὴ συνήθεια... Ἐκαμαν ἀράγει τίς θυσίαις τίς πρεπούμενες πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο; Ποῦ θὰ στήθῃ τὸ γιορταστικὸ δαῖτνο; Ποῦ θὰ καθίσουν οἱ γυναῖκες μιά καὶ δὲν ταιριάζει σὸ σέμνο φυσικὸ τους ν' ἀνακατευτοῦν μὲ τὰ παλληκάρια;

Ὁ Ἀγαμέμνων θαρρεῖ πὼς βρῇκε τότε τὴν κατάλληλη εὐκαιρία νὰ βάλῃ σ' ἐνέργεια τὸ σχέδιό του... Παρακαλεῖ λοιπὸν τὴν γυναίκα του νὰ πάρῃ τὸ γιό του τὸν Ὀρέστη καὶ νὰ φύγουν. Αὐτὸς θὰ φροντίσῃ γιὰ τὸ γάμο. Ἔτσι καὶ τὰ κορίτσια τοὺς τ' ἄλλα κάτω στὴν πατρίδα δὲ θὰ μείνουν δίχως ἐπίβλεψιν τόσον καιρὸ.

Ὅτε νὰ τ' ἀκούσῃ ἡ Κλυταίμῃστρα.

— Ν' ἀφήσῃ τὴν κόρη μου; Καὶ ποῖος θὰ κρατήσῃ τὴν λαμπρόδα τοῦ γάμου;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Μὴ νοιάζεσαι κι' ἐγὼ στοὺς νιόπαντρους θὰ ἐγγύω.

ΚΛΥΤΑΙΜῃΣΤΡΑ

Δὲ συνηθίζεται ἔτσι, δὲ μιλᾷς σωστά.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Μ' ἀνακατεύεσαι μὲ τόσοις ἀνδρες δὲν ταιριάζει.

ΚΛΥΤΑΙΜῃΣΤΡΑ

Ἐγὼ θὰ τὴν παρασταθῶ ποῦ τὴν ἐγέννησα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Κι' ἔτσι μονάχα τὰ κορίτσια μας νὰ μένουν;

ΚΛΥΤΑΙΜῃΣΤΡΑ

Καλὰ φυλάγονται σὲ γυναικίτη μέσα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Κλίνει στὰ λόγια μου.

ΚΛΥΤΑΙΜῃΣΤΡΑ

Μὰ τὴν Ἀργεῖσσα θεᾷ ἐσὶν τὰ ἐξω νὰ νοιάζονται κι' ἐγὼ τὸ σπῖτι μου κι' ὅσα χρειάζονται στῆς κόρης μου τὸ γάμο.

Ὡστερα ἀπ' αὐτὰ τὰ λόγια ἡ Κλυταίμῃστρα μπαίνει θυμωμένη στὴ σκηνή.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ἄλλοιμόν μου κι' ἐλπίδα τοῦ κάκου πὼς τὴ γυναίκα μου μπορῶ νὰ ξεποστείλω. Ὅσα γιὰ τοὺς ἀγαπημένους μου σοφίζομαι κι' ὅσα πασκίζω, τίποτα δὲν καταφέρνω. Τώρα τὸ μάνητ Κάλχα ἀς πᾶν νὰ συναντήσω νὰ δοῦμε πὼς θὰ γίνῃ τῆς θεᾷς τὸ θέλημα ποῦναι τόσο πικρὸ γιὰ μέ καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ φρόνιμος σὸ σπῖτι του πρέπει γυναίκα νάχη καλὴ καὶ τίμια ἢ νὰ μὴν παντρεύεται.

ΣΤ'.

Τὰ τελευταία λόγια τοῦ βασιλῆα φανερῶνουν πὼς ἡ ἀπάφασί του εἶναι παρμένη καὶ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀλλάξη. Τὸ κορίτσι θὰ θυσιάσῃ. Ἡ ἐκστρατεία στὴν Τροία θὰ γίνῃ, τὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονός θὰ συνταράξη ὅλο τὸν κόσμο καὶ θὰ σκορπίσῃ τόσες συμφορές.

Ὁ χορὸς αὐτὸ τὸ τελευταῖο ἀναλογίζεται τώρα καὶ βλέπει σὰν δράμα τὸ στρατὸ τῶν Ἀχαιῶν νὰ ξεμπαρκάρῃ στὶς ὄχτες τοῦ Σιμόντα καὶ τ' ἀσημένια νερά του. Ἐκεῖ, καθὼς ἀκούει, ἡ Κασάντρα, ἡ μάντισσα κόρη τοῦ Πριάμου, λύνει τὰ ξανθὰ μαλλιά της καὶ τὰ στολίζει μὲ χλωρὴ δάφνη, δταν τὴ πιάνῃ ἡ θεόσταλτη προφητικὴ μανία...

Ὁλος ὁ πόλεμος μὲ τίς περιπέτειές του ἐξετυλίζεται ἔτσι στὴ σκέψι τοῦ χοροῦ.

...Καὶ θὰ σταθοῦν οἱ Τρῶες στοὺς πύργους καὶ γύρω ἀπὸ τὸ κάστρο, δταν χαλκοντυμένος Ἄρης ἀπὸ τὴ θάλασσα μὲ γρήγορα καράβια στὸ στόμιο τοῦ Σιμόντα θ' ἀράξῃ καὶ μὲ ὤπλισμένο χερὶ τὴν ἀδερφή τῶν Διδόκουρων θ' ἀρπάξῃ ποὺ στοὺ Πριάμους τὰ παλάτια μένει καὶ πίσω ἐδῶ θὰ μᾶς τὴν ξαναφέρῃ τὴν Ἑλένη...

Τὸ κάστρο τὸ πετρόκαστρο θὰ ζῶσθ τοῦ φρυγικοῦ Περύγμου μ' ἄρματα φοινῆ καὶ θὰ σκοτώσῃ, θὰ σκοτώσῃ... τὴν πόλι καὶ τὴ χώρα θὰ ἐρημώσῃ, καὶ τὴ γυναῖκα καὶ τίς κόρες τοῦ Πριάμου θὰ σκλαδῶσῃ.

Τότε κι' ἡ θεογέννητη ἡ Ἑλένη μὲ κλάματα θὰ μᾶς τι θὰ πῇ τὸν ἄντρα της καμιά ν' ἀφίγῃ... Μῆτε σὲ μένα, θε μου, μῆτε στὰ παιδιά μου τέτοια νάρθῃ ποτὲ ντροπή! Γιατί κι' οἱ φρύγισσες κι' οἱ χρυσοστόλιες [Λυδὲς σὺν ἀργαλειό τους ἔτσι θὰ θρηνοῦν:] «Ποῖος ἀπὸ τὰ μακροπλόξουδα μαλλιά μου τραβῶντας με κλαμένη μακρὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα θὰ μὲ σὺρῃ τὴ ρημαγμένη: γιὰ σένα γέννημα τοῦ μακρολαίμου κύνου γιὰ σένα Ἑλένη;»

Ζ'.

Ὁ χορὸς κόβεται ἐδῶ γιατί ἕνα δμορφὸ καὶ ζωηρὸ παλληκάρι καταφτάνει. Ἀτρίχο εἶναι ἀκόμα τὸ πρόσωπό του κι' ὅμως ἔχει μιά τέτοια περήφανη ἔκφρασι καὶ σοβαρή, ποὺ μοιάζει κιόλας μεστωμένος ἄντρας.

Οἱ γυναῖκες ποὺ τὸν εἶχανε δὴ πρὶν, στὴν περιδιάβασι τοὺς ἀνάμεσα στὶς σκηνές καὶ στὸ περιγιάλι τὸν ἀναγνωρίζουν δίχως ἄλλο καὶ ἡ μὲ ψιθυρίζουν ἄλλη τ' ὄνομά του, «ὁ Ἀχιλλέας», «στὸ βασιλόπουλο τῆς Φθίας», «ὁ γιὸς τῆς νεράιδας»...

Ὁ νιοφερμένος μὲ πολλὴν ἔνοια ζητᾷ τὸν ἀρχιμειστήρα. Ἐρχεται νὰ πῇ τὰ παράπονα τῶν παλληκάρων του, μὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ποὺ τόσο καιρὸ μένουν μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια ἀνεργοὶ στὸ περιγιάλι τῆς Αὐλίδας.

Ὅσοι εἶναι ἀπάντρετοι ἀήσασαν τοὺς γέροντες γονιούς καὶ τὸ σπῆτι καὶ τὰ χωράφια τους, κάτω στὴν πατρίδα γιὰ ν' ἀκολουθήσουν τοὺς Ἀτρεΐδες κι' ὅσοι εἶναι παντρεμένοι τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά τους.

Πότε τέλος πάντων θὰ ξεκινήσουν; Ὅ,τι θὰ γίνῃ πρέπει νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερο... Ἀλλοιῶτα καὶ τὰ παλληκάρια ποὺ ἀνυπομονοῦν, θὰ πάρουν πίσω τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ κι' ὁ στρατὸς θὰ σκορπίσῃ.

Ἡ Κλυταιμῆστρα ποὺ εἶδε κι' ἄκουσε μέσα ἀπὸ τὴ σκηνὴ ποὺ βρισκόταν τὰ λόγια τοῦ Ἀχιλλέου κι' ἔμαθε κιόλας ποῖος εἶναι, βγαίνει νὰ τὸν συναντήσῃ. Δὲν εἶναι ξένος, τὴ στιγμή ποὺ θὰ γίνῃ, καθὼς νομίζει, ἄντρας τῆς κόρης της. Γι' αὐτὸ παίρνει αὐτὸ τὸ θάρρος ποὺ νομίζεται ἄπρεπο γιὰ μιά φρόνιμη γυναῖκα καὶ μάλιστα βασιλίσσα.

Ὁ Ἀχιλλέας ντρέπεται μὰ καὶ θαυπνέται νὰ δῇ μιά κυρά μὲ τέτοιο μεγαλόπρεπο παρουσιαστικὸ μπροστά του... Ποιὰ εἶναι; Δὲν εἶναι σωστὸ ἔτσι πρόσωπο μὲ πρόσωπο καὶ χωρὶς τὴν παρουσία τοῦ ἀνδρός της νὰ κάθεται ἐκεῖ καὶ νὰ κουθεντιάξῃ μαζί της.

Ἡ Κλυταιμῆστρα λέει τ' ὄνομά της κι' ἀκόμα γιὰ ποῖο λόγο βῆκε ἀπὸ τὴ σκηνὴ νὰ τὸν δῇ. Ὑστερα ἀπὸ τὸ γάμο ποὺ θὰ γίνῃ, αὐτὸς πιά πρέπει νὰ λογιέται γιὰ παιδί της.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Ποῖος γάμος τάχα... τί νὰ πῶ δὲν ξέρω
θῶγινε παρανόσι τὸ δίχως ἄλλο.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

Ἔτσι εἶναι στὸ καινούργιο σου συγγενολὶ
ντρέπεται γιὰ τὴν παντρεία σου νὰ μιλάς.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Δὲ ζήτησα ποτές τὴν κόρη σου, κυρά μου,
κι' οὔτε οἱ Ἀτρεΐδες μὲ ζήτησανε γαμπρό.

Στέκουν κι' δυὸ σὰν ἀποθλακωμένοι.
Τί τρέχει ἀρά γε; Ἰδιαίτερα μὰ.

Τὸν ἔρωτ' ἐκεῖ. Κεῖνος μόλις βασιτὴ
τὰ δάκρυά του.

λιστα ἡ Κλυταιμῆστρα, γιατί δὲν εἶναι μικρὸ τὸ κάθημά της νὰ τὸ σκεφτῇ κανεὶς.

Ὡς τόσο ἐκεῖνη τὴ στιγμή βγαίνει ἀπὸ τὴ σκηνὴ ὁ πιστὸς δοῦλος τοῦ Ἀγαμέμνονα, αὐτὸς ποὺ ξέρουμε, γιὰ νὰ τοὺς βγάλῃ ἀπὸ τὴν ἀπορία καὶ τὴ δύσκολη θέσι ποὺ βρίσκονται.

Εἶναι περίφοδος καὶ μιλάει σιγά. Ἄν τὸν δῇ ὁ ἀφεντικός του ἡ κανένας ἄλλος καὶ τὸ πῇ, πάει γαμένος, γιατί μὲ τὴν ἐνέργειά του τοῦτῃ, ποὺ κατὰ τὴ γνώμη του εἶναι, δτι σωστότερο μπορεῖ νὰ γίνῃ, θὰ τοῦ ματαιώσῃ ὁλότελα τὰ σχέδια.

Τοῦτος λοιπὸν ἀφοῦ πρῶτα βεβαιώνει τὴν κυρά του τὴν Κλυταιμῆστρα γιὰ τὴν ἀγάπη του καὶ τὴν πίστι του,

τῆς ξηγᾷ ὕστερα γιὰ ποῖο λόγο τὴν κάλεσε δῶ πέρα ὁ ἄντρας της κι' ἀκόμα, πὼς αὐτὸς πληροφόρηθηκε τὰ σχέδιά του, καὶ γενικά ὅλα γιὰ τὴ θυσία καὶ τίς ἀφορμές της.

Ὁ πόνος τῆς μάνας εἶναι κάτι ποὺ παρασθγίνει κάθε ἄλλο αἶσθημα. Ἡ γυναῖκα, δταν τὸ παιδί της κιντυνεύῃ, δτι καὶ νᾶναι, περήφανη βασιλίσσα ἢ ἀκατάδεχτη καὶ σκληρὴ ἀργόντισσα ἢ κακούργα μάνισσα, δτι καὶ νᾶναι, γίνεται κείνη τὴ στιγμή μονάχα μάννα. Γυρίζει στὴν ἀπλὴ φύσι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ σπαράζεται καὶ ὑποφέρει γιὰ τὸ σπλάγχι του.

Ἔτσι ἡ Κλυταιμῆστρα δὲν σκέπτεται τίποτ' ἄλλο παρὰ πὼς νὰ σώσῃ τὴν ἀγαπημένη της κόρη. Ποῦ νὰ προστρέξῃ ὅμως γιὰ νὰ ζητήσῃ βοήθεια;

Πέφτει στὰ πόδια τοῦ Ἀχιλλέου γονατιστὴ καὶ τὸν παρακαλεῖ...

Ὅχι, δὲν ντρέπομαι, στὰ γόνατά σου πέφτω...
Θεὰ σὲ γέννησε... μὰ τίς θὰ καμαρώνω
κι' ἄλλο θὰ νοιάζομαι παρὰ γιὰ τὸ παιδί
μου;

Ἔλα στὴ συμφορὰ μου βοηθὸς καὶ σῶσέ με
καὶ σῶσε αὐτὴ ποὺ ὀνοματίσανε γυναῖκα σου.
Ἐγὼ τὴν ἔφερα νωποῦλα στολισμένη
καὶ θὰ τὴν παραδώσω στὴ σφαγῇ; Ντροπὴ
ποῦ δὲν τὴν προστατεύεις; Κι' ἂν δὲν τὴν
[παντρεύτηκες
εἰπώθηκε ὅμως πὼς γυναῖκα σου θὰ γίνῃ.
Πιάνω τὸ χερὶ σου, στὴ μάννα σου σ' ὀρκίζω.
Μὲ ξεγελᾶσανε μὲ τ' ὄνομά σου, τίμωσέ τοι!
Ἄλλος κανεὶς νὰ τοῦ προσπίσω δὲ ποὺ μένει,
φίλο νὰ μὲ παρασταθῇ δὲν ἔχω, τ' ἀκουσεὶς
πόσο σκληρὸς, παράτολμος ὁ ἄντρας μου εἶναι.
Μόνη γυναῖκα ἀνάμεσα σὲ στρατὸ τόσο
ποῦ τὸ κακὸ καὶ τὸ καλὸ μπορεῖ νὰ κάμῃ.
Ἄν θες ν' ἀπλώσῃς χερὶ νὰ μᾶς βοηθήσῃς
οὐθὲκαμε, εἰ δ' ἄλλως εἰμότε χαμένες.

Τέτοια λόγια δὲν ἦταν δυνατό παρὰ νὰ συγκινήσουν τὸν Ἀχιλλέου. Μιά βασιλίσσα εἶναι πεσμένη στὰ πόδια του καὶ τὸν παρακαλεῖ ποὺ μπορούσε νᾶναι καὶ μάννα του... Μὰ κι' αὐτὸ ἰδιαίτερα τοῦ κινᾷ τὸ φιλότημο... Οἱ Ἀτρεΐδες μεταχειρίστηκαν τ' ὄνομά του γιὰ δόλωμα καὶ κατάφεραν μιά δυστυχισμένη γυναῖκα καὶ μιά ἀνήλικη κορσισά.

(Ἀκολουθεῖ)

6.

(Συνέχεια)

Κ ε φ. 10.

Τὴν ὥρα ἐκεῖνη στὸ ἀντικρινὸ σπίτι ὁ καπετάνιος Νέαρχος κοιμῶταν ἀκόμα. Ὁ ὕπνος τοῦ ἦταν τρομαγμένος. Ἐβλεπε ὄνειρα κακά, πὼς ἔτρεχε μὲ τὸ ἄλογο κι' ἔπεφτε καὶ πάλι καθάλαικε καὶ πάλι ἔπεφτε καὶ ξυπνοῦσε καθεὶ τόσο τρομαγμένος.

Θυμῶταν τὸ πάθημά του στὸ γυμναστήριο, ποὺ τὸν ἔρριξε κάτω ὁ Βουκεφάλας καὶ ντροπιάστηκε μπροστὰ στοὺς φίλους του.

— Δὲν εἶμαι 'γὼ γιὰ τὴ στεριά, συλλογιζόταν. Ἐγὼ εἶμαι θαλασσινός. Τὸ ἄλογό μου ἐμένει εἶναι τὸ καράβι' ἀν κοτάη, ἄς μὲ ρίξῃ!

Τινάχτηκε πάνω, ἀνακάθισε στὸ στρώμα.

— Πότε ἐπὶ τέλους θ' ἀρχίσῃ ἡ ἀσιατικὴ ἐκστρατεία; μωρμουρίσε ἀναστενάζοντας. Τότε θὰ κάμουμε τὸ μεγάλο στόλο καὶ θὰ δεῖξω κι' ἐγὼ τὴ ἀξίω!

Θυμῆθηκε τὴ μακρινὴ πατρίδα του, τὴν Κρήτη, ἀπ' ὅπου ἔφυγε μικρός, ἐυπόλητος, μοῦτσος σ' ἕνα καράβι. Τὴν ὑπέφερε! Τὴν τρικυμίες στὴ Μαύρην Θάλασσα! Τὰ κύματα σηκώνουνταν βουνά καὶ τὸ κακόμοιρο τὸ καράβι ἀνέβαινε, κατέβαινε, ἔτριζε, σποῦσαν τὰ κατάρτια του, ξεσκίζονταν τὰ πανιά του, μὰ δὲ βούλιαζε' πάλευε παλληκαρήσια.

— Τέτοια πρέπει νά'ναι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου! συλλογιζόνταν συχνά ὁ Νέαρχος.

Τὴ στιγμὴ ἐκεῖνη μπῆκε στὸ δωμάτιό του ἡ γυναίκα του, ἡ ὠραία Μέλπω, ἀπὸ τὴν Κρήτη κι' αὐτὴ. Ἦταν αὐστηρὴ πολὺ καὶ λινομίλητη.

— Ὁ δὲ μὲ σκοτώσουν καὶ μένει.

— Αἰ, καπετάνιο, εἶπε, ὁ βασιλιάς σὲ περιμένει νὰ πᾶς εὐτός.

Ὁ Νέαρχος πῆδηξε ἀπάνω χαρούμενος.

— Ἔστειλε ἄνθρωπο;

— Τώρα νά!

Ἡ Μέλπω μπῆκε στὸ μαγειρεῖο νὰ ἐτοιμάσῃ τοῦ ἀντροῦ τῆς τὸ πρωῒν, νὰ μὴ βγῇ ἔξω νηστικός. Ἡ Ἄλκα εἶχε κι' ὄλας ξυπνήσει καὶ τὴ βοηθοῦσε.

— Μητέρα, εἶπε, νὰ πάω μὲ τὸ Στέφανο στὸ πανηγύρι;

— Νά πᾶς, ἀποκρίθηκε ἡ κερά Μέλπω.

— Εἶμαι ἔτοιμη τόση ὥρα' μοῦ εἶπε πὼς θάρρῃ πρωῒ-πρωῒ. Καὶ τώρα... Δὲν πρόφτασε νὰ τελειώσῃ τὴ φράση τῆς κι' ἡ πόρτα γτύπησε.

— Νά τος! φώναξε ἡ Ἄλκα κι' ἔτρεξε ν' ἀνοίξῃ.

Ὁ Στέφανος μὲ τὸ γαλάζιο τοῦ πάλι χιτῶνα στέκονταν γελαστός μπροστὰ τῆς.

— Πᾶμε! εἶπε.

Ἡ Ἄλκα μπῆκε μέσα, φίλησε τὴ μητέρα τῆς, πῆρε ἕνα καλάθκι νὰ τὸ γεμίσῃ λουλούδια κι' ἔφυγε τρεγάτη. — Ἀργήσαμε! εἶπε. Ὁ ἥλιος βγήκε τώρα καὶ τόσην ὥρα. Πᾶμε γρήγορα!

Ἀνοῖξαν τὸ βῆμα τους, σὲ λίγο ἦταν κιόλας ἀπέξω ἀπὸ τὴν πολιτεία.

Ὁ ἥλιος ἔλαμπε, μύριζε ἡ γῆ, τὰ σπαρμένα εἶχαν μεγαλώσει κι' οἱ ἐλῆες ἦταν φορτωμένες ἀνθοῦς.

— Τὴ ὠραία ποὺ εἶναι! ἔλεγε ἡ Ἄλκα καὶ πηδοῦσε ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς.

Ὁ δρόμος ἦταν γεμάτος προσκυνητές. Ἡ μεγάλη θεὰ τῆς σοφίας, ἡ Ἀθηνᾶ, γιόρταζε καὶ καθέννας τῆς πῆγαινε δῶρα: ἄλλος ἕνα πρόσφορο, ἄλλος λίγο λάδι μέσα σ' ἕνα ὠραῖο λαγῆνι, ἄλλος μιά κότα, ἕνα περιστέρι. — Ὅ, τι εἶχε.

— Ἐμεῖς δὲν τῆς κρατοῦμε τίποτα! εἶπε ἡ Ἄλκα στεναχωρημένη. Τὴ ντροπή!

— Τὴ νὰ κάνουμε; εἶπε ὁ Στέφανος κοιτάζοντας γύρω του. Δὲν ἔχουμε τίποτα.

Ἡ Ἄλκα χτύπησε τὰ χέρια χαρούμενη.

— Βρῆκα! φώναξε.

— Τί;

— Νὰ μαζέψουμε λουλούδια καὶ νὰ τῆς πλέξουμε δυὸ ὠραία στεφάνια. Ἐγὼ θὰ τῆς μαζέψω ἀνεμῶνες.

— Κι' ἐγὼ μαργαρίτες! εἶπε ὁ Στέφανος.

Μπῆκαν στὰ χωράφια, πῆδησαν φράχτες, ἀρχίσαν νὰ μαζεύουν. Μάζευαν, μάζευαν, δὲ γόρταιναν' κάποτε μιά πεταλούδα πετοῦσε μπροστὰ τοὺς κι' ἔτρεχαν νὰ τὴν πιάσουν' ἡ ἔβλεπαν μιά πράσινη χαριτωμένη σαύρα νὰ λιάζεται ξαπλωμένη σὲ μιά πέτρα' καὶ σταματοῦσαν κρατώντας τὴν ἀναπνοή τους νὰ τὴν καμαρώσουν.

— Διψῶ! ἔκαμε μιά στιγμὴ ἡ Ἄλκα.

— Ἔξρω ἐδῶ κοντὰ μιά πηγή, εἶπε ὁ Στέφανος, πᾶμε νὰ πιῇ.

Πῆδηξαν πάλι νέους φράχτες, κατέβηκαν σὲ μιά ρεματιά. Ὁ Στέφανος πῆγαινε μπροστὰ κι' ἀνοίγε δρόμο' πίσω ἡ Ἄλκα μὲ τὸ καλάθκι τῆς γεμάτο ἀνεμῶνες.

Κ ε φ. 11.

Ξάφνου ἕνα μεγάλο πλατάνι φάνηκε στὴν ἄκρη τῆς ρεματιάς.

— Βλέπεις αὐτὸ τὸ πλατάνι; εἶπε ὁ Στέφανος. Ἐκεῖ εἶναι νερό. Τέντωσε τὸ αὐτὶ καὶ θὰ τὸ ἀκούσης...

Τὰ δυὸ παιδιὰ στάθηκαν, κράτησαν τὴν ἀναπνοή τους, ἀφουγκράστηκαν.

— Ἀκούω κουδέντες εἶπε ἡ Ἄλκα. Ἀνθρώποι εἶναι ἐκεῖ πέρα καὶ κουβεντιάσουν.

Ἐπιασε τὸ Στέφανο ἀπὸ τὸ χέρι.

— Ἔξεις τί; εἶπε μὲ σιγανὴ φωνή. Νὰ πᾶμε σιγὰ σιγὰ νὰ τοὺς τοῦάξουμε. Θαρῶ πὼς ἀκουσα τὴ φωνὴ τοῦ θελοῦ μου τοῦ Μενέλαου. Θὰ γελάσουμε!

— Ναί, ναί, εἶπε ὁ Στέφανος, ποὺ εἶχε κι' αὐτὸς ὄρεξι νὰ παίξῃ. Πᾶμε σιγὰ σιγὰ...

Προχώρησαν μὲ προσοχή. Τὸ χῶμα ἦταν μαλακό, σκεπασμένο μὲ χορτάρι τὰ βήματα τῶν δυὸ παιδιῶν δὲν ἀκούγονταν καθόλου.

Ὁ Στέφανος πῆγαινε μπροστὰ σκύβοντας. Πίσω τοῦ ἡ Ἄλκα πατώντας οἱς ἄκρες τῶν ποδιῶν τῆς. Οἱ ὀμιλίες ἀκούγονταν ὀλοένα καὶ πιά καθερὰ.

Ἄξαφνα ὁ Στέφανος σταμάτησε. Τὸ πρόσωπό του εἶχε γίνει κατάχλωμο. Ἐσκυψε πρὸς τὸν ἕνα μεγάλο σκοῖνο καὶ στράφηκε πρὸς τὴν Ἄλκα. Ἐβαλε τὸ δάχτυλό του στὸ στόμα κ' ἐγνεψε σιωπῇ.

— Τί ἔχεις, Στέφανε; ψιθύρισε ἡ Ἄλκα ἀνήσυχη. Χλωμιάσες...

— Σοῦτ'! ἔκαμε ὁ Στέφανος.

Πῆγε ἕνα βῆμα μπροστὰ, τὴν πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι.

— Κρύψου ἐδῶ, τῆς εἶπε. Μὴν κουνήσης. Μὴν πῆς λέξι. Εἶναι ἀνάγκη!

— Τί τρέχει;

— Σῶπα! Θὰ σοῦ πῶ ὅστερα. Περίμενε με.

— Ποῦ πᾶς;

— Μὴ μιλάς, σοῦ λέω. Εἶναι ἀνάγκη! Κάτι πῆρε τὸ αὐτί μου...

— Τί;

— Κάτι φοβερό...

— Δὲν κάνει νὰ μάθω;

— Ὁχι, ὄχι... Ἀφῆσέ με ἐμένα... Θὰ ζυγῶσω σιγά, θέλω ν' ἀκούσω καλύτερα... Μὴ μ' ἐμποδίζεις. Εἶναι μεγάλη ἀνάγκη, σοῦ λέω!

Θάβω μαζί σου.

— Ὁχι, ὄχι! Ὑπάρχει κίνδυνος.

— Κίνδυνος; Ἐ, τότε δὲ σ' ἀφήνω μοναχό. Θὰ μοιραστῶ μαζί σου τὸν κίνδυνο.

— Δὲ θέλω.

— Πρέπει!

Ὁ Στέφανος εἶδε πῶς ἦταν ἀδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Ἀλκα. Ἦξερε πόσο ἦταν γενναία καὶ περήφανη· ποτέ δὲ θὰ δέχονταν ν' ἀφήσῃ τὸν σύντροφό της μοναχό στὸν κίνδυνο.

— Καλά, εἶπε, ἔλα μαζί μου... Μὰ πρόσεξε: ὅ,τι κι' ἀν' ἀκούσης, ὅσο φοβερό κι' ἀν' εἶναι, μὴν τρομάξεις.

— Δὲ θὰ τρομάξω, εἶπε ἡσυχὰ ἡ Ἀλκα...

— Ἀκλούθα!

Ὁ Στέφανος κατέβηκε χαμηλά στὴ ρεματιά, ποῦ ἦταν σκεπασμένη μὲ πυκνὰ χόρτα. Ἔπεσε κάτω, ἄρχισε νὰ σοῦρνεται μὲ τὴν καιλιά. Ἡ Ἀλκα σοῦρθηκε κι' αὐτὴ πίσω ἀπὸ τὸ σύντροφό της.

Ἔφτασαν πιά κοντὰ στὶς ρίζες τοῦ μεγάλου πλατάνου. Οἱ ὁμίλιες τῶρα ἀκούγονταν καθαρά. Ὁ Στέφανος σταμάτησε· τέντωσε τὸ αὐτί.

Μιά βαρεὶά σιγανὴ φωνὴ ἀκούστηκε. Μιά ἄλλη ἀπαντοῦσε.

— Εἶναι δύσκολο, ἔλεγε ἡ μιά φωνή.

— Θὰ σὲ γεμίσω χρυσάφι, ἀπαντοῦσε ἡ ἄλλη φωνή.

— Εἶναι πάντα τριγυρισμένος ἀπὸ τοὺς φίλους σου· πῶς θὰ τὸν ζυγῶσω;

— Σοῦ εἶπα· ὁ πατέρας σου μεθαύριο φεύγει γιὰ τὸν πόλεμο. Θὰ μείνῃ μόνος· θὰ δεχτῇ τοὺς ἀρχόντες καὶ τὸν βασιλιά.

— Τί; θὰ πλησιάσῃς ἐσὺ τὸν βασιλιά; ὅς νὰ καὶ... φωνάζῃς: «Ἀλέξανδρε, δικαιοσύνη!» Καὶ τότε...

Ἡ Ἀλκα τινάχτηκε, λίγον ἔλειψε νὰ βγάλῃ φωνή. Μὰ ὁ Στέφανος τῆς ἔφραξε τὸ στόμα:

— Σοῦτ! ἔκαμα καὶ τέντωσε πάλι τὸ αὐτί του.

— Θὰ μὲ σκοτώσουν καὶ μένα! ἀκούστηκε τότε ἡ βαρεὶά φωνή.

— Θὰ σοῦ ἔχουμε ἔτοιμο στὴν πόρτα τοῦ Παλατιοῦ ἕνα γρήγορο ἄλογο νὰ φύγῃς. Ὁ Μένας Βασιλιάς μας θὰ σὲ κάμῃ κυβερνήτη σὲ μιά πλοῦσια ἐπαρχία, ἀκούς; Σατράπη. Νά, ἀνοίξε τὰ χέρια σου, πάρε!

Ἀκούστηκαν ν' ἀντιδοιοῦν χρυσὰ νομίσματα. Ὁ Στέφανος σοῦρθηκε μὲ μεγάλη προσοχή, ἀναμέρισε λίγο-λίγο τὰ χόρτα, ποῦ τὸν ἐμπόδιζαν νὰ βλέπῃ τοὺς ἀντρες ποὺ κουδινιάζαν λίγα βήματα μπροστά του. Κοίταξε κι' ἐσφίξε τὴ γροθιά του μὲ θυμό: στὴ ρίζα τοῦ πλατάνου κάθονταν κουκουδιστὸς ὁ Πέρσης Ἀρτάβαζος ποῦ ἔκανε τὸ φίλο τοῦ βασιλιά. Φίλος ἀπειλητὴ του, ἐσπλωμένος γάμο, ἕνας ἀντρακλὰς μὲ παράξενα γένεια, μὲ μακριὰ μουστάκια, καὶ μαλλιά ποῦ τοῦ σκέπάζαν τὶς πλάτες. Φαίνονταν βάρβαρος, ἀπὸ τὶς σκληρὲς φυλὲς τῆς Θράκης. Εἶχε ἀνοιγμένους καὶ τὶς δυὸ

Ἀρχισαν νὰ μαζεύουν λουλούδια.

του χουφτες κι' ὁ Ἀρτάβαζος τοῦ τίς γέμιζε χρυσὰ νομίσματα.

Μὰ ἀξάφνα ἔκλεισε ἀπότομα τὶς φουγτες του καὶ κοίταξε γύρω του ἀλαφιασμένος. Σὰ νὰ τοῦ φάνηκε πῶς κουνήθηκαν τὰ χόρτα. Ὁ Στέφανος κοκκάλωσε ἀπὸ τὸν τρόμο· σίγουρα ἀν' τὸν ἔπιαναν κρυμμένο μέσα στὶς σπέρτες καὶ τὰ σκόινα νὰ τοὺς παραμονεύῃ θὰ τὸν σκότωναν γιὰτὶ ἤξεραν καλὰ πῶς ἀν' τὸν ἀφηναν ζωντανό θὰ πῆγαινε εὐτὺς στὸ βασιλιά νὰ τοὺς προδώσῃ.

— Δὲν ἀκούσεις τὰ χόρτα ποῦ κουνήθηκαν; εἶπε σιγὰ στὸ σύντροφό του.

Μὰ ὁ Ἀρτάβαζος γέλασε· τοῦ χτύπησε φιλικὰ τὸν ὦμο:

— Ὡσταν κανένας λαγός, εἶπε μὴν τρομάξεις. Ποιὸς θὲς νὰ μᾶς ἀκούσῃ ἐδῶ στὴ λαγκαδιά ποῦ κρυφθήκαμε;

— Μοῦ φάνηκε... ψιθύρισε ὁ βάρβαρος καὶ στράφηκε πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἦταν κρυμμένος ὁ Στέφανος. Ὁ μικρὸς φίλος μας δὲν κουνήθηκε. Ἀφῆκε μισανοιγμένα τὰ χόρτα, ἀκίνητος· κι' ἔτσι πού στάθηκε τῶρα ὁ βάρβαρος εἶδε μιά βαρεὶά λαδωματιά ἀνάμεσα στὰ φρύδια του.

— Ἐλα, μὴν τρομάξεις, σοῦ λέω! εἶπε προσταχτικὰ ὁ Ἀρτάβαζος. Ἀλλοίμονο! Τί θὰ κάνῃς λοιπὸν μεθαύριο ὅταν θὰ τραθήξῃς τὸ μαχαίρι;

Πάρε! εἶπε σιγὰ ὁ βασιλεὺς ἀντρακλὰς. Ὅ,τι εἴχαμε νὰ ποῦμε· εἰπαμε· τῶρα νὰ χωρίσουμε. Τῶρα ἐλὺ πίσω πρὸς τὴν πολιτείαν· ἐγὼ θὰ τραθήξω μπροστά νὰ μὴ μᾶς δοῦνε μαζὶ.

— Γεῖά σου λοιπὸν καὶ καλὴν ἐπιτυχία! εἶπε ὁ Ἀρτάβαζος. Καὶ μὴν ξεχνᾷς...

— Μεῖνε ἡσυχός.

— Καὶ τὰ μαλλιά σου καὶ τὰ γένεια σου... Μὴν ξεχάσῃς...

— Ἐννοῶ σὲν, ἐννοῶ σὲν... τὸν δὲν ἔβλεπε πια ὁ βάρβαρος. Ὅ,τι εἶπαμε· θὰ γινῇ.

Ἔπε, σηκώθηκε σιγὰ, κοίταξε πάλι προσταχτικὰ γύρω του καὶ γύσθηκε μέσα στὴ ρεματιά.

Ἡ Ἀλκα εἶχε σοῦρθῃ κι' αὐτὴ, εἶχε

φτάσει κοντὰ στὸ Στέφανο καὶ κρατοῦσε τὸ χέρι του.

— Ἐφωγαν; ρώτησε σιγὰ.

— Σοῦτ!

Τῆς ἔφραξε τὸ στόμα.

— Σκύφει τῆς ψιθύρισε στὸ αὐτί. Ἐσπλωσε κάτω...

Ἐσπλωσαν κι' οἱ δυὸ, χώθηκαν στὰ χόρτα. Σὲ λίγο ἀκούσαν βαρεὶά πατήματα στὸ μονοπάτι ἀπὸ πάνω τους. Ὁ Ἀρτάβαζος γύριζε πίσω πρὸς τὴν πολιτείαν. Οἱ δυὸ μικροὶ μᾶς φίλοι, ἀσάλευτοι, ἀκούγαν τὰ βήματα σιγὰ σιγὰ ν' ἀπομακρύνονται. Σὰν πιά χάθηκαν ἐντελῶς, ὁ Στέφανος ἀνασηκώθηκε καὶ κάθησε. Ἦταν λαγανισμένος κι' ὀλοκούραστος, σὰ νάτρεχε ὥρες πολλές. Τὸ πρόσωπό του ἦταν χλωμό καὶ τὸ περιέλουε κρύος ἰδρῶς.

Ἡ Ἀλκα κάθησε κι' αὐτὴ δίπλα του· τὸν πῆρε πάλι ἀπὸ τὸ χέρι τρυφερά, σὰ νάθελε νὰ τὸν ἡσυχάσῃ.

— Καὶ τώρα; εἶπε μὲ σιγανὴ φωνή. Τί πρέπει νὰ κάμουμε;

— Καὶ τὸ ρωτᾷς; εἶπε ὁ Στέφανος. Θὰ πάω εὐτὺς νὰ καταγγεῖλω στὸν Ἀλέξανδρο τί ἄκουσα καὶ τί εἶδα. Ἡ ζωή τοῦ βασιλέως...

Ἀντιπάλαιος. Πάρα πολλὰ ἀπᾶν...

Ἡ Ἀλκα νὰ γὰρ ἀπᾶν...

Ἐστὶν ἡ γὰρ ἡ σὺν τῇ... ὅτι νὰ παρῇ ὁ πᾶς... οὕτως νὰ παρῇ... Πᾶς νὰ χωρίσῃς...

ὁ Στέφανος στράφηκε, ἔπιασε τὸ χέρι τῆς Ἀλκας:

— Ἀλκα, τῆς εἶπε, ἔχω ἐμπιστοσύνη σὲ σένα. Δῶσε μου τὸ λόγο σου πῶς δὲ θὰ μαρτυρήσῃς σὲ κανένα τίποτα.

— Σοῦ δίνω τὸ λόγο μου! εἶπε ἡ Ἀλκα καὶ σήκωσε πάλι τὸ δεξιὸν χέρι, σὰ νὰ ὀρκίζονταν.

Κ ε ρ. 12.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἔρας ὁ Στέφανος ἔβγαλε ἀπὸ τὸ Παλάτι οὐδέποτε κι' ἐπὶ στήματα. Ἐπομένως πᾶς εἶχε καμὲν τὸ χρέος τοῦ εἶχε ἀνακατανοεῖ ἕνα φοβερό μυστικὸ τὸ ἀγαπημένο του βασιλόπουλο κινδύνευε, ἴσως αὐτὸς νὰ γίνονταν αἰτία νὰ σωθῇ.

(Ἀκολουθεῖ)

≡ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΗΣΙΑ ≡

Τὰ ἑλληνικὰ νησιά ἔχουνε μιὰ ἐντελῶς ξεχωριστὴ ὁμορφιά, καὶ εἶναι στολίδια ἀτίμητα ὅλης τῆς οἰκουμένης. Ὅπου καὶ νὰ ταξιδεύσῃ κανεὶς, σὲ ὅποια χώρα, σὲ ὅποια ἡπειρο τῆς γῆς κι' ἂν πάῃ, δὲ θὰ συναντήσῃ τὴν ὀλόφωτη ψυχὴ τῶν ἑλληνικῶν νησιῶν καὶ τὸν ἐντελῶς δικό τους τοπικὸ χαρακτήρα. Καθὼς καὶ δὲν μπορεῖ ποθενὰ ἄλλοῦ νὰ γνωρίσῃ τόσο μακράκινο πολιτισμὸ ὅπως αὐτὸν ποὺ εἶχαν τὰ νησιά μας, καθὼς καὶ ὅλη ἡ ὥραία μας Πατρίδα. Ἀπόδειξις πὼς δὲν ἔπαψαν ποτὲ νὰ τὰ σκέπτονται, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλη τὴν ἀθάνατη Ἑλλάδα μας, οἱ ἔξανοι καλλιτέχνες, ἀρχαιολόγοι, ἱστορικοὶ καὶ περιηγηταὶ ποὺ δὲν εἶχαν κανένα ἄλλο νοσταλγικὸ ὄνειρο παρά τὸ πὼς νὰ ἔλθουν στὴν Ἑλλάδα, νὰ προσκυνήσουν τὴ μοναδική στὸν κόσμῳ ὁμορφιά τῆς, τὴν ἀθάνατη τέχνη καὶ τὴν ἱστορία τῆς, τὸ πνεῦμα τῆς τὸ θετικό. Νὰ τὴ γνωρίσουν καὶ νὰ τὴ μελετήσουν, νὰ τὴν περιγράψουν, νὰ τῆς ἀφιερῶσουν στίβες ὀλόκληρες ἀπὸ ὀμητικὰ βιβλία καὶ εἰκόνες.

Ἀφοῦ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀντλήσῃ ὁ κόσμος τὸν ὑπέρτατο πολιτισμὸ, πὼς ἦταν δυνατό νὰ μὴν κἀνὲ προσκύνημά του αἰῶνιο αὐτὸ τὸ λίκνο τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ ἐστάθηκε καὶ ἡ πηγὴ κάθε ἀλήθειας καὶ κάθε ὁμορφιάς;

Πόσο περήφανοι πρέπει νὰ εἴμαστε γι' αὐτὸ καὶ πόσο ψηλὰ νὰ κρατοῦμε τὸ γόητρο μιᾶς τέτοιας Πατρίδας ποὺ κλείνει μέσα στὴν ἀνώτερη οὐσία τῆς, ὅλες τὶς Πατρίδες καὶ εἶναι αὐτὴ καὶ μόνη ἡ παγκόσμια Πατρίδα.

Τὰ ἑλληνικὰ νησιά στέκουνε σὰν πολῦτιμα πετράδια στὸ περίλαμπρό της στέμμα. Ἐνὰ στέμμα ποὺ τὸ σφουρηλάτησαν οἱ αἰῶνες τῶν θριάμβων καὶ τῶν διαρκῶν ἀναγεννήσεών της. Γιατὶ ἡ Ἑλλάδα δὲν εἶναι ἀπὸ τὶς πατρίδες, ποὺ πεθαίνουν, ποὺ σβήνουνται. Ὅλο καὶ κραταιώνεται, καὶ στερεώνεται, ὄχι μόνον ἀπάνω στὰ παλῆα κι' ἀσάλευτα θεμέλια τῶν μεγαλείων της, ἀλλὰ καὶ στὸν σύγχρονο πολιτισμὸ της καὶ στὰ ζωντανὰ στήθη μὲ τὶς ὀλοζώντανες καρδιές τῶν νέων της παιδιῶν. Τῶν παιδιῶν της ποὺ εἶναι γεν-

νήματα τῆς γῆς τῆς, τῶν κάμπων, τῶν βουνῶν καὶ τῶν νησιῶν, ἀπ' ὅπου ἐβλάστησε τὸ Πνεῦμα, ὁ Ἡρωϊσμός καὶ ἡ Ἑλευθερία.

Τὰ ἑλληνικὰ νησιά, ποὺ μὲ λαχτάρα καὶ θερμὸ παλμὸ τὰ τραγουῖσθε ὁ Λόρδος Βύρων, μόλις τ' ἀντίκρουσε λέγοντας:

«Νάτα, νάτα τῆς Ἑλλάδας τὰ νησιά,
[νῆα τὴν ἡ γῆ
ποὺ ἡ πυρρὴ Σαπφὸ κι' ἀγάπης καὶ τρα-
γούδια ἔχει σκορπίσει.
Ὅπου ἐφανερώθη ὁ Φοῖβος κι' ὅπου ἡ
[Ἰθάκη ἔχει βυθ
κι' ὅπου κάθε τέχνη εἰρήνης καὶ πολέμου
ἔχει βλαστήσει,
ἔνα αἰῶνιο καλοκαίρι λές κι' ὡς τώρα
[τὰ χρυσώνει».

Καρλόεσσι Σάμου

Ἦταν μεγάλοι σταθμοὶ πολιτισμοῦ ἱδρύες στὶς τέχνες, ἀλλὰ καὶ μεγάλοι στόχοι τῆς κατακτητικῆς μαζίας πολιτισμένων καὶ βαρβάρων λαῶν τῆς γῆς. Ἐδέχθηκαν ἐπιδρομὲς ἀπὸ κουράρους τῆς Ἀφρικῆς, ἀπὸ Φράγκους καὶ Βενετσιάνους, ἀπὸ Τούρκους καὶ ἄλλους λαούς, κάθε λογῆς, — ἀφοῦ ἡ Ἑλλάδα ἦταν τὸ μῆλο τῆς ἐριδος σὲ ὅλες τὶς ἐποχές — ἀλλὰ ἐστάθηκαν ἀκλόνητα μαζί μὲ τὴν Ψεγάλη Μαῖνα, στὴν παράδοσι τῆς τιμῆς καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδας. Δὲν ἔχασαν οὔτε τὴ θρησκεία τους, οὔτε τὴν περηφάνειά τους, οὔτε τὶς βαρβαρὶστικὰ ἀπορροαὶς ἀπὸ τοὺς αἰῶνες ἑλληνικὲς παραδόσεις, ποὺ εἶναι τὸ ἀκόμματο καὶ πεντακά-

Ἄνδρος

θαρο ποτάμι τοῦ ψυχικοῦ μας ἐξαγγελισμοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ξαναγεννημοῦ τῆς Φύλῆς μας.

Ἀπὸ τὴν Ἑπτάνησο ὡς τὴν Κρήτη, ἀπὸ τὰ κοντινότερα νησιά τοῦ Αἰγαίου, Ὑδρα, Σπέτσες, Ψαρά, ὡς τὶς Κυκλάδες, Σποράδες, καὶ ἄλλα ἀκόμη μακρύτερα νησιά τοῦ Ἀρχιπελάγους, πνέει πάντα ἕνας ἀγνὸς ἀέρας ἡρωϊσμοῦ ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τ' ἀρχαῖα χρόνια ὡς τὰ χρόνια τῆς ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὅταν οἱ νησιῶτες θαλασσομάχοι μας ἐσχίζαν σὰν τὰ δελφίνια τὰ πέλαγα, σκορπίζοντας τὸ θάνατο στοὺς ἐχθρούς, καὶ ἐμψυχώνοντας τὸν ἑλληνικὸ λαὸ γιὰ τὴν ἐξακολούθησι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἑλευθερίαν. Ἀλλὰ καὶ ὡς τὰ σήμερα καὶ ὡς πάντα ὅσο θὰ ὑπάρχουν ἡρωϊκὲς ψυχὲς θαλασσινῶν Ἑλλήνων, αὐτὸς ὁ ἀέρας δὲ θὰ λείψῃ ποτέ. Μὲ τὸν ἀέρα τοῦ ἡρωϊσμοῦ πνέει ἐκεῖ μαζὶ κι' ἕνας ἀέρας ἀπέραντης καλωσύνης, ψυχικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡμερωσύνης ποὺ τὸν γεννᾷ ἡ καθαρὴ ἀτμόσφαιρα τῆς νησιώτικης ψυχῆς, καὶ ποὺ κρατεῖ ἀτοφιο τὸ χαρακτῆρα τῆς. Τὸ βλέπομεν στὰ τοπικὰ τραγούδια, στοὺς χορούς, στὰ παραμύθια, στὰ ἥθη καὶ στὰ ἔθιμα, στὰ ὑφαντὰ καὶ στὰ κεντήματα, στὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σπιτιῶν, στὰ ἥθη καὶ στὰ ἔθιμα ποὺ διατηροῦνται στὰ περισσότερα μέρη ἀγνὰ κι' ἀνεπηρέαστα, ὅσο κι' ἂν ὁ νεώτερος πολιτισμὸς προσπαθεῖ νὰ τὰ ξεριζώσῃ.

Κάθε ἑλληνικὸ νησί, καὶ μ' ὅλη τὴν ψυχικὴ συγγένεια ποὺ σὰν ἀόρατο νῆμα χρυσὸ τὸ ἐνώνει μὲ τ' ἄλλα, παρουσιάζει καὶ μιὰ ξεχωριστὴ δική του εἰκόνα.

Θὰ γνωρίσωμε μέσ' ἀπὸ γενικὲς γραμμὲς λίγα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα νησιά τῶν Κυκλάδων, ποὺ πῆραν αὐτὸ τὸ ὄνομα ἐπειδὴ σχηματίζουν ἕναν ἑξωτερικὸ κύκλῳ γύρω ἀπὸ τὴν θεογεννητὰ Δῆλον, τὴν πατρίδα τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Θεοῦ τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ φωτός. Θὰ κάνωμ' ἕνα φανταστικὸ ταξίδι ὡς ἐκεῖ γιὰ νὰ γνωρίσωμεν τὰ κυριώτερα ποὺ κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον μας, πηγαίνοντας ἐκεῖ σὰν χαρούμενοι ταξιδιώτες ποὺ διψοῦν νὰ ἴδουν κι' ἀπὸ κοντὰ τὶς ὁμορφιὲς τῆς πατρίδας τους καὶ νὰ μάθουν, μὲ ἀπλὰ λόγια, τὰ κυριώτερα ἀπὸ τὴν φύσιν, τὴν ἱστορίαν, τὴν λαογραφίαν, τοῦ κάθε τόπου, μαζὶ καὶ τὴν ψυχὴ τῶν κατοίκων του.

Ἀθηνᾶ Ταρσοῦλη

Μυτιλήνη

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ
 Η. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ἰὼδ Η. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.

Τρεῖς ὥρες τώρα δὲ σήκωσε κεφάλι
ὁ Ἰωσήφ Βρίγγας, ὁ παρακοιμώμε-
νος,¹ ὁ παντοδύναμος ἄρχοντας τῆς
αὐτοκρατορίας.

Σκυφτός, με τούς άγκώνες σφιγμένους άπάνω στο τραπέζι είχε πέσει σέ βοθεία συλλόγ. Μπροστά του βρισκόντανε ξεδιπλωμένη μία περκαμνή πού τού έστειλε κάποιος άγνωστος. Είχε χαραγμένα άπάνω τούτα τά άκατανόητα λόγια μέ μαύρα καί

ΚΟ ΤΑΙΣ ΤΑΙΣ ΔΕΝ ΚΟΙΜΑ-
 ΝΤΑΙ ΤΟΙΣ ΤΕΘΑΝΟΝΤΕΣ
 ΣΑΙ ΔΕ ΤΑ ΚΡΑΝΙΑ ΑΠΟ
 ΤΩΝ ΟΣΤΕΚΑΡΩΝ ΚΑΙ ΤΑ
 ΝΕΦΕΛΩΝ ΤΩΝ ΤΟΥΣ ΝΥ-
 ΝΤΟΤΑΝΟΝΤΕΣ ΣΤΟΜΟ-
 ΝΑ ΟΥΤΩ, Η ΠΕΡΙΜΕΝΗ ΕΘ-
 ΔΕΙΛΩΝ, ΕΞΕΛΑΤΕΡΑ
 ΤΗΡΩΝ ΤΟΥ ΚΑΤΕΡΙΟΥ
 ΕΠΟΤΕΡΑ ΣΗΛΩΝ Η ΟΥ-
 ΝΤΟΤΕΡΑ ΑΝΤΑΝΩΝ ΑΠΟ
 ΤΗΛΑΚΗ ΤΗ ΑΝ. ΒΡ. ΥΓΑ-
 ΟΒΤΑΝ Ο ΕΦΕΝΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ
 ΝΕΦΕΛΟΝ ΤΙΝΙΣΤΙ ΣΚΥΛΑ
 ΔΕΝ ΚΟΙΜΟΝΤΑΙ

ΟΙ ΛΕΥΚΟΙ ΤΕΤΕΛΟΙΣ, ΠΕΡΙΜΕ-
ΝΗ ΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΝΙΚΗ-
ΦΟΡΟΣ ΛΕΩΝ ΉΣΑΝ ΓΡΑΜΜΕΝΕΣ
ΜΕ ΚΟΚΚΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΦΑΝΕΡΟ ΠΩΣ
ΠΑΝΩ Σ' ΑΥΤΕΣ Ο ΚΑΛΟΣ ΦΙΛΟΣ - ΕΤΙ-
ΟΥ ΠΑΡΑΦΟΝΤΑΝ - ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΗ
ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΟΙΝΩΜΕΝΟΥ.

Ύστερα από βαθειά σκέψη είχε φτάσει στο ακόλουθο συμπέρασμα.

α) Ένας άγνωστος του στέλνει ένα μήνυμα για κάποια συνωμοσία. Γιατί προτίμησε αυτόν τον τρόπο; Ίσως από δειλία... Ίσως γιατί υποψιάζεται μονάχα και δε θέλει να πάρεθ όπανά του εύθύνη... Ίσως κι' από καμιά άλλη άφορη που δέν μπορεί να ζέρη γιατί δέν έχει τά στοιχεία πού τού χρειάζονται. Τό βέβαια είναι πώς τού καταγγέλλει μιá συνωμοσία.

β) Με τις κόκκινες λέξεις δίχως άλλο προσπαθεί να τον κατατοπίση περισσότερο, ποιά είναι τα πρόσωπα και ποιος ο σκοπός.

Ύστερα από διάφορους συνδυασμούς που δεν κοπίασε καθόλου να κάμει γιατί ήξερε καλά ό Βρίγνας και τους ανθρώπους και τα πράγματα και τους κρυφούς πόθους που κινούσαν τόν καθένα από τους παλατιανούς και τους αρχόντους, ξεκαθάρισε μερικά όνόματα... «Πιεμένη δόξα»

λόγου χάριν ήταν η Αδούστα Έλένη η μητέρα του αυτοκράτορα Ρωμανού. Όσο γι' αυτό, το κρυφό μήνυμα, δέν τον ξάφνιαζε καθόλου. Τίποτ' άλλο δέν έκανε η χήρα του Κωνσταντίνου του ΣΤ', παρά νά ζητάη παντού φίλους και τρόπο γιά νά έκδικηθί τή νύφη της ετήν έμβολαρίω² όπως τήν έλεγε, από τόν καιρό ποδ άναγκάστηκε μαζί μέ τίς κόρες της ν' άθήσθι τόν Έρσο Παλάτι και νά κλεισθί σέ μοναστήρι.

Τὸ περιστατικό ἐκεῖνο δὲ θὰ τὸ ξε-
χάσῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς παλατιανοὺς
ὅσα χρόνια καὶ νὰ ζήσῃ.

Ἡ Αὐτοῦσα Ἑλένη μὲ θαρρὸ πένθος ἀκόμα ἀπὸ τοῦ θάνατο τοῦ ἀντρός της, κύλησε μπρὸς τὰ πόδια τοῦ γιου της, τοῦ Ρωμανοῦ, κι' ἔκλαιε καὶ παρακαλοῦσα. Δὲν τὴν πεύραζε τόσο πού θ' ἄφηνε τὸ ἱερὸ Παλάτι, τὴν ἀνεση καὶ τὰ μεγαλεῖα της, μὰ τὴ δάγκωνε τὸ πείσμα, ἡ ἰδέα πὼς εἴ ἐμδο-
λαρίω κατὰφερε νὰ τὴ νικήσῃ.

Ἀκόμα καὶ τὸν κόρφο τῆς ξεσκέ-
πασε, λένε, γιὰ νὰ τὸν ὀρκίσῃ στὸ γά-
λα πού βύζαζε, νὰ πάρῃ πίσω τὴ σκλη-
ρή του ἀπόφαση.

Μ' αὐτὸς γύρισε ἄλλοῦ τὸ πρόσωπο, χτύπησε μὲ τὸ μαστίγιον δυνατὰ ἕνα σκυλί ποῦ βρέθηκε μπροστά του καὶ ρώτησε ἀν ἑτοιμάσθηκαν ὅλα γιὰ τὸ κινήγι καὶ γιὰτὶ ἀργοῦνε.

Τρεις ώρες τώρα δε σήκωσε κεφάλι ο Ίωση Βρίγγας.

Θά περνοῖσε μὲ τὸ χελάνδιο, τὸ
Βόσπορο μαζί με τὴν ἀκολουθία του
καὶ δὲν ἔβλεπε τὴν ὥρα νὰ τελειώσῃ
τούτῃ ἡ ἐνοχλητικὴ σκηνή.

“Όσο για τις αδερφές του, τις πριγκηποπούλες, ούτε θέλησε καν να τις δει. Τραβούσαν τα μαλλιά τους, φώναζαν, Εκλαιγαν πού ήταν ντροπή να τις βλέπεις και να τις ακούς. Τι έγιναν ή βασιλική περηφάνεια; “Άλλοτε περπατούσαν και κοιτάζαν ψηλά, οι Πορφυρογέννητες, σαν ναθέλαν να ξεχάσουν πώς πατούν στο χώμα. Κι’ ούτε γελοῦσαν κι’ ούτε δάκρυζαν ποτές. Βρίσκονταν θαρρείς πέρα από τὸν πόνο και τὴ χαρά, πού είναι ανθρώπινα πολύ ανθρώπινα πάθη.

Καί τώρα; Ούτε προσχεράρισες⁴
δὲ θάκωναν ἔτσι.

Ἀναγκάστηκαν σιμωτὲς νὰ τὶς βά-
λουν σὲ κλειστά λεκτίκια⁵ καὶ νὰ τὶς
μεταφέρουν συνοδεία στὸ μοναστήρι.

“Οχι, ο Βρίγγας ήταν τότε, βέβαιος για το τι σήμαιναν οι λέξεις: «επισμένη δόξα». Μά και η άλλη «επιτυχία». Δυσκολεύτηκε λιγάκι, αλλά μάλιστα στερνά έβλεπε στο συμπέρασμα, πως δίχως άλλο έννοουσε τον Βασίλειο Πετεινό, πλούσιον άρχοντα και πατρίκιον της αυτοκρατορίας. Από καιρό υποψιαζότανε. Γιατί το μάτι του Βρίγγα έβλεπε ως τα κατάβαθα της ψυχής του ανθρώπου κι' άνάσσευαν κείθε τον κρυμμένο λογισμό, σπαρταριστό σαν το ψάρι που δεν κατάφερε να ξεφύγει από τ' άγκιστρι.

Κανείς από κείνους πού χρυσώνουν
 με γλυκόλογα τόν κρυφό σκοπό τους
 δέν κοιτούσε νά τόν αντικρύση.

— Ὡστε ἔτσι λοιπὸν ὁ κύρ Βασι-
λειος Πετεινός... εἶπε κουνώντας τὸ
κεφάλι.

Σηκώθηκε κι' άρχισε νά
φέρν η βόλτες πάνω κάτω.
Πελώριο κορμί αθλητικό
κι' ένα κεφάλι τό βιο...
μέ κάτι μικρά ματάκια ποδ
γαυαλίζουν σάν μαύρες χάν
τρες. Μάγουλα φουσκωμέ
να... Ώχρος... σάν τὸ

751

Ο Περ. Διοικητής κ. Έγγλεζος προσφωνῶν τὸν Ὑπουργὸν Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Θ. Νικολάου κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν μονάδων τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀλεξανδρείας

Ο Ὑπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ δεξιῶν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας Ἀλεξανδρείας.

1) Φαλαγγίται & Φαλαγγίτισσαι του Τάγματος Ε. Ο. Ν. κ. 'Αλέξανδρος Κανελλόπουλος κατά τελευταίαν 3) Τμήματα Ε.Ο.Ν. της 181ης Φάλαγγος 'Αλέξανδρος Κανελλόπουλος 4) Τμήματα Ε.Ο.Ν. της 181ης Φάλαγγος 'Αλέξανδρος Κανελλόπουλος 5) Τμήματα Ε.Ο.Ν. της 181ης Φάλαγγος 'Αλέξανδρος Κανελλόπουλος 6) Τμήματα Ε.Ο.Ν. της 181ης Φάλαγγος 'Αλέξανδρος Κανελλόπουλος

1) Ν. Μηλιοτόπου (Γιαννιτσών). 2) Ό Κ. Ε. Νεολαίας
 φωτογραφία του με την στολήν του ανθυποσμηναγού.
 3) Πόλεως εις μίαν παρέλασιν. 4) Τμήμα Φάλαγγος, το-
 5) ας μετά του Νομάρχου. 5) Φαλαγγίτισσαι XXXI Περ-
 σημαίαι της Ε.Ο.Ν. Σπάρτης.

Ομάδα των Φυλακισμένων Συγκριτικού Ε.Ο.Ν. Λαών της Πρωτης Υπερμεσης "Αρνους."

Ομάδα Φαλαγγιτών Λόγου Ειδικότητων Σ.Σ. "Αχνίστικ."

ε... Η Ιστορία διδάσκει ότι τα Έθνη δεν μπορούν να αναπτύξουν μεγάλον μορφωτικόν πολιτισμόν χωρίς να προηγηθῇ βαθύ θρησκευτικόν συναίσθημα.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

* ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ *

Νέο κορίτσι

Άγαπητή Φαλαγγίτισσα,

Ένα καράβι ανεμιάτιστο μπορεί να τὸ παρασύρῃ κάθε ρεύμα, μπορεί να τὸ πηγαίνῃ καὶ να τὸ φέρῃν κάθε άνεμος πάνω στο κύμα σάν καρυδό-τσουφλο καὶ να τὸ τσακίσῃ σὲ κάθε κάβο καὶ κάθε στεριά!

Ένας άνθρωπος πού δὲν ἔχει μέσα του τὸ συναίσθημα πὼς κάποια ἀνώτερη δύναμι κυβερνᾷ τὸν κόσμο, ἐπομένως καὶ τὸν ἴδιο ὡς μόριο τοῦ κόσμου αὐτοῦ, θά χάσῃ τὴν ἰσορροπία του στὴν πρώτη μπόρα τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἀπελπισία σάν άνεμος δυνατός θά τοῦ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια τὸ τιμόνι.

Ἀπὸ τότε πού φάνηκε σ' ἄνθρωπος στὸν κόσμο, ἀπὸ τότε πού ξέρουμε τὴν ἱστορία του, βλέπουμε ὅτι σάν ἔμφυτο παρουσιάζεται τὸ θρησκευτικὸ του συναίσθημα. Τὸ γεννᾷ στὴν ἀρχὴ ὁ φόβος καὶ ἡ ἀδυναμία του ἀπέναντι στὶς φυσικὲς δυνάμεις. Γι' αὐτὸ στὴν ἀρχὴ τῆς ἱστορίας του ἔθεοποίησε πολλὰ φυσικὰ φαινόμενα πού δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ ἐξηγήσῃ καὶ νὰ καταλάβῃ. Ὁ ἥλιος, ἡ φωτιά, ἡ Νύχτα, τὰ στοιχεῖα ὅλα ἀποτελοῦσαν θεότητες καλὲς ἢ κακὲς, βοηθητικὲς ἢ ἀντιδραστικὲς. Τὶς πρώτες ἐπεκαλεῖτο γιὰ βοήθεια, τὶς δεύτερες προσπαθοῦσε νὰ ἐξυλεώσῃ μὲ θυσίες καὶ προσφορές.

Μὲ τὸ πέρασμα ὁμῶς τῶν χιλιετηρίδων ἔπαψε καὶ τὸ συναίσθημα αὐτὸ νὰ βγαίνει σὲ ἀπὸ τὰ καὶ ἀπὸ τὰ φαινόμενα καὶ ἀναζητᾷ σὲ κάτι πού εἶχε τὴν ἀκμή του στὴ μεταφυσικὴ καὶ ὅχι πια στὴ φυσικὴ. Ἀπὸ τὴν κενὴ βεβαιότητα τότε νὰ γράψῃ γι' αὐτὴ τὴν ἐξέλιξη τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος μέσα στὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ. Ἐμεῖς ὁμῶς ἐδῶ θέλουμε ν' ἀγγείλουμε ἀπὸ αὐτὰ τὸ θέμα αὐτό, ὅπως κάνουμε πάντα στὶς βδομαδιατικὲς αὐτὲς μικρὲς μας κουθεντοῦλες γιὰ νὰ δώσωμε ἀφορμὴ νὰ σκεφτοῦμε μόνες μας καὶ βαθειὰ κλείνοντας κάποτε τὰ μάτια καὶ διαδάζοντας μέσα μας.

Τὸ συναίσθημα αὐτὸ εἶναι τόσο ἀπαραίτητο γιὰ τὸν ἄνθρωπο ὅσο ὁ ἀέρας πού ἀναπνέει. Μία ψυχὴ πού δὲν τὸ γνῶρισε θά πᾶρῃ χωρὶς ἄλλο χαμῆνη, πρὸ πάντων μέσα στὸ σημεινὸ σάλο πού ταράσσει τὴν ἀνθρωπότητα. Δὲν ἐννοοῦμε φυσικὰ μόνον τὰ ἐξωτερικὰ σχήματα καὶ τὰ δόγματα μίας θρησκείας, τὸ νὰ σταυροκοπιέ-

ται, κατὰ μόνον καὶ ν' ἀνίστη χερὰ, ἀλλὰ τὴ μάθεια ἐκείνη πού, πρὸ μᾶς γεμίζει καὶ πού μᾶς στηλώνει, πού μᾶς δίνει τὴ θέλησι καὶ τὴ δύναμι νὰ ξεπεράσουμε ὅλες μας τὶς ἀδυναμίες καὶ ὅλες τὶς ἀναποδιές, πού θά μᾶς τῶσαν στὴ ζωὴ.

Ὅταν βρεθῇτε γύρω σας ἀνθρώπους νὰ γάλλουν ἀπὸ τὸ θάνατος των, νὰ κλαίγουνται, νὰ μεμψιμοιροῦν, νὰ εἶναι ἀπαισιόδοχοι, πρέπει νὰ ἐξέρετε, ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουν μέσα τους καμμιὰ λάμψη γιὰτὶ τοὺς λείπει ὁ ἥλιος τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθημα-

τος. Σ' αὐτοὺς δὲν δόθηκε, δταν ἦταν μικρὰ παιδιὰ, ἡ πίστι πού γράφεται ἀνεξίτηλα ἀπὸ μιά φροντιστικὴ μητέρα μέσα στὴν ἀπαλὴ νεαρὴ ψυχούλα. Ἔργο τῆς γυναίκας εἶναι νὰ γεμίσῃ τὸ παιδί τῆς σάν θεῖο διακοπτόηρο μὲ τὴ μετάδοσι αὐτῆς τῆς πίστεως, νὰ τοῦ σπείρῃ καὶ νὰ τοῦ ἀναπτύξῃ τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα πού θά τὸ στηρίξῃ μεθ᾽ ὅλην τὴ ζωὴ. Γιατὶ νὰ φροντίζουμε νὰ δώσουμε στὰ παιδιὰ μας μόνον μιά καλὴ κληρονομιά, νὰ τοὺς ἀφήσουμε μιά περιουσία; Πόσα παιδιὰ δὲν ναυάγησαν μ' ὅλα ταῦτα καὶ μ' ὅλη τὴ φροντίδα τῶν γονιῶν των! Τοὺς ἄφηκαν χρήματα, μὰ δὲν τοὺς γέμισαν τὴν ψυχὴ μὲ τὰ συναισθήματα πού εἶναι οἱ μεγαλύτεροι καὶ οἱ πιὸ ἀφθαρτοὶ θησαυροί. Κι' ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ μεγάλα εἶναι τὸ θρησκευτικὸ, ὅπως εἴπαμε, συναίσθημα.

Ὅλες αἱ θρησκείες μπορεῖ νὰ εἶναι ὠφελὲς καὶ νὰ στηρίζουν τὸν ἄνθρωπο, μὰ ἡ δική μας θρησκεία ἔχει κάτι τὸ μεγαλειώδες, δταν τὴ νοιώσῃ κανεὶς ὅπως πρέπει. Ἀκούστε τι εἶπε ἕνας μεγάλος σοφὸς ὁ Φερέρ καποτέ: «Πιστεύω, πὼς ὑπάρχει μιά θρησκεία, πού εἶναι πραγματικὴ θρησκεία. Ὑψώνεται πάνω ἀπὸ ὅλες τὶς ἰδιαιτέρους θρησκείες, ἐπειδὴ κλείνει μέσα τῆς ὅτι ψηλότερο ἔχει ἡ κάθε μιά ἀπ' αὐτὲς. Αὐτὴ εἶναι ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ».

Καὶ γιὰ νὰ προχωρήσουμε ἀπὸ τὸ ἀτομικὸ στὸ συνολικὸ ἀς σκεφθοῦμε πόσο ἐξελίσσεται τοὺς λαοίς, πόσο τοὺς ὀδηγεῖ σὲ μιά ἀνώτερη βιολογία πολιτισμοῦ τὸ βαθύ θρησκευτικὸ συναίσθημα. Κι' ἐμεῖς πού σήμερὰ θέλουμε νὰ γινώσκῃ οἱ φοιτῆς τοῦ γνήσιου ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ ὡς προσέξουμε καλὰ τὰ σφά λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, καὶ ἀκαταργήσουμε μέσα μας καὶ γύρω μας ἅς ἐμφανήσουμε στὰ παιδιά μας τὴν τιμὴ αὐτῆ, πού εἶναι τὸ ἀπαραίτητο γιὰ τὴ φυσικὴ καὶ μεταφυσικὴ ζωὴ μας.

Σ. ΚΑΡ.

Η ΣΚΛΗΡΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

(Ἀπὸ μιά ὁμιλία πρὸς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Ε. Ο. Ν.)

Σκλερῶστε: Μονάχα ὅποιος αὐτοκυριαρχεῖται δύναται νὰ δειπνήσῃ τὰς περιστάσεις, καὶ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τοὺς ἄλλους.

Γιὰ νὰ φθάσῃτε στὴν ψυχικὴ αὐτοκυριαρχία ἀνάγκη ν' ἀρχίσῃτε ἀπὸ τὴν σκληραγωγίαν τοῦ σώματος. Τὸ γεννὸ, σκληραγωγούμενο σῶμα εἶναι πρὸ πάντων ὑποδουλὸς τοῦ νοῦ. Ἐὰν δὲν ᾖ, μὴδ' ἂν σῶμα γίνῃται τύραννος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν πνέοντα σ' ἐνεργείας γιὰ τὴς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἡ γυμνασία θά μὴ μὴ σκλερῶσῃ.

Θὰ σκληραγωγηθῇτε διὰ ν' ἀντέχετε στὴν πείνα, στὴ δίψα, στὶς κακουχίες χωρὶς νὰ ἐκφράσῃτε κανένα παράπονο, χωρὶς νὰ νὰ χύσῃτε τὴν ἐλπίδα σας. Ὁ βαθμοφόρος πού δὲν εἶναι σκληραγωγημένος σωματικῶς πρέπει νὰ ἐκπαιδευθῇ στὶς τάξεις τοῦ φαλαγγίτου καὶ νὰ ἀσκηθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχή. Οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου χώρας

εἶναι περισσότερο σκληραγωγημένοι ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων. Οἱ τελευταῖοι γίνονται μαλθακοὶ ἀπὸ τὰς διαφορὰς ἀνέσεις καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀσκηθοῦν ουστηματικῶς γιὰ νὰ σκληραγωγηθοῦν. Κάμετε ἕνα προγραμμα ζωῆς. Τὸ ὁρισμένο πρόγραμμα βοηθεῖ πολὺ. Ὑποστηρίξτε τὴν θέλησιν. Ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦ νὰ παρασύρεσθε ἀπὸ ἄλλους, ἀπὸ ἐπιθυμίας τῆς στιγμῆς. Καταρτίσαστε λοιπὸν ἕνα σχέδιον ζωῆς. Ὀρίσατε ὥραν ἐγέρσεως καὶ κατακλίσεως. Ὁμοίως τὴν ὥραν ἐργασίας, τὴν ὥραν ἀναπαύσεως ἢ διασκεδάσεως. Ἀκολουθεῖτε πιστῶς τὸ πρόγραμμα αὐτό. Γρηγορὸν πνέετε. Ἀπὸ τὸ πρόγραμμα. Καὶ γρηγορὰ στὴν ἐργασίαν σας. Παρίπατο καθημερινόν. Ὁ νέος χρειάζεται τοὐλάχιστον 1 ὥρα δρόμο κάθε μέρα. Ἄν ἔχετε καθηστική δουλειὰ γραφείου, μὴ μπαίνειτε ποτὲ στο σπίτι. Φορεῖτε θὰ κινᾶσθε νωρὸς καὶ ἀργότερα τὸ ἔσπασμα ποτε. Παραλείπω τοὺς ἄλλους δρους τῆς ὡσμῆς ζωῆς, τοὺς ὁποίους θὰ μάθετε ἀπὸ τοὺς ἱατροὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐφαρμόσετε.

Ζωὴ Φράγκου

Τὸ ἀεροπλάνο.

Ἡ δὲ τῇ δοκιμῇ ἐγένετο εἰς
ἐν ἑαυτῇ τοῦ Πύργου Ἀρμυ-
ρίας, ὅτι ἐκείνη, τῆς 9η, Ὁ-
κτωβρίου 1940, τὰ ἀγαθὰ
ἀπὸ τῆς 30 μῆρας τῆς
στῆς 9η καὶ τῆς 10ης ὁμοει-
σῆς, ἡ κοινὴ ἀπόφασίς τοῦ ἀν-

[illegible]

Πρὸ ἀνημπούτων χρόνων, ἔ-
τρωγον ὧρα, ψήρματα ἢ βρα-
σμένα σὺν κρέας τοῦ βωδίου. τῆς

Ὡς τροφήν ἐχρησιμοποίησεν ὁ ἄνθρωπος ὅλα τὰ πούλια, ὅσα

Οι Έλληνες έρωσαν τους γυναικιστάσιους βριστούς και έ-
τασαν τους με λαβή και έδω-
σαν γραφή δι' Ελληνούς, πολλοί
δι' αλλοί θεωρών αυτούς κα-
θώς και τα στήθια ως της καλ-
λίστης τροφής. Πολλοί λοιποί της
Αυστραλίας, της Νέας Καληφό-
νης και της Κεντρικής Αφρικής
τρέφου τα μωμυάκια, τις άρ-
χινες, τις καμπιές και αυτούς
τους σκύλους.

Η ΧΡΥΣΗ

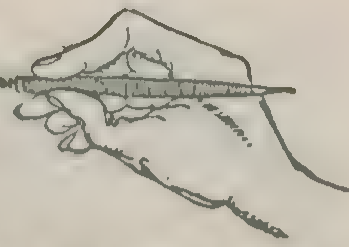
γίνεται ο Ίκτερος, αλλά πάντοτε συμβαίνει το ίδιο στην παραγωγή, δηλ. η απόφραξις ή η υπερπαραγωγή της χολής, έκτος μόνον του αιμολυτικού Ίκτερου, που γίνεται, εὐτυχῶς σπάνια, από την καταστολή τῶν ἐρυθρῶν αιμοσφαιρίων. Τώρα πῶς θὰ καταλόθωμε ὃν ὁ Ίκτερος προέρχεται ἀπὸ μεγάλη παραγωγή της χολῆς ή ἀπὸ ἀπόφραξι τοῦ χοληδόχου πόρου; Εἶναι εὐκόλο. Στὴν πρώτη περίπτωσι τὸ σκωτὶ εἶναι διωγκωμένον, πονάει, παρουσιάζεται πολὲς φορὲς πυρετὸς καὶ τὸ σπουδαιότερον τὰ κόπρανα εἶναι πολὺ χρωματισμένα ἀπὸ τὴ χολή. Στὴ δευτέρα περίπτωσι, δηλ. στὴν ἀπόφραξι, τὰ κόπρανα εἶναι τελείως ἀποχρωματισμένα, λευκὰ σὰ στόκος, διότι λείπει ἡ χολή ἀπὸ τὸ ἔντερο. Τὰ οὖρα καὶ οἱς δύο περιπτώσεις εἶναι σκοτεινὰ κόκκινα, πολλὰς δὲ φορὲς φθάνουν νὰ γίνωνται μαυροπράσινα. Ἡ πᾶς συνηθισμένη καὶ ἑλαφρά μορφή Ίκτερου εἶναι ὁ καταρροϊκὸς Ίκτερος, ὁ ὁποῖος γίνεταί ἀπὸ πύξις, ἢ ἀπὸ κία ἐνόηλσι τοῦ ἔντερου, ἀνοήτως-στα δηλ. ἡ πρώτη τοῦ βγαίνει ἡ χολή στὸ ἔντερο καὶ ἔτσι ἡ χολή χύνεταί, στο σῆμα. Ἡ μορφή αὕτῃ εἶναι ἡ πρὸ ἑλαφροῦ, δαρκεὶ ἀπὸ λίγες μέρες μέγρ. ἑκα μὴνα καὶ περνᾷ εὐκόλως, ὅπως θὰ τοῦσε στὸ ἑπόμενον. Ἡ ἄλλες μορφὲς εἶναι σπανιότερες, ἀλλὰ καὶ πολὺ σοβαρότερες, ὅπως π.χ. ὅταν ὀδάρχη καρκίνος ἢ ὅταν κατένας χολόλιθος ἀποφράσῃ τὸ χοληδόχο πόρο.

758

To Empress Catherine

TO OPAMA THIZ 4th AYFOYCTOY

Εἰς τὴν Ἀποστολὴν ἡμεῖς, ὁ Θεὸς, προσέθε-
ναι θέλει τὴν ἐκείνην, καὶ πάλιν, ἐν τῇ ἐκείνῃ
τὴν παλαιάν, ὥστε, εἰς τὴν χίαν, αὐτὴν,
ἐὰν γι' αὐτὸ μόνον ἀρὰ γέ;

Τὰ φυτά αὐτὰ δὲν κελαιοῦν γινώσκοντα τὰ
 εἰς τὰ εἶναι μετατρέποντα τὰ φῶς καὶ τὴν θερμότητα
 πνέει ἕνα χημικὸν ἀέρας, ποὺ λέγεται οὐρανὸν
 τερπὸν ἀκόμη ἀπὸνεύοντι στὴ φύσις. Τὰ φυτά
 τῶν δένδρων εἶναι ἱκανὰ νὰ πείσουν.

Περὶν ἑνός ἄνθρωπος, ἀλλὰ διατέτατος δὲν φαί-
νεται συνά. Ποῦ καὶ ποῦ φαίνεται κατὰ,
ἀλλὰ τὸ θεός του εἶναι προσημασμένο, προτιμῶ
νὰ ἴδωμεν τὴν ἰσοσταθίαν ἐν τῇ
συνέσει καὶ τῇ ἐκείνου ἐν τῇ ἐκείνου, καὶ τὸ γε-
νέσθαι ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκείνου, ἀλλὰ οὐκ ἐκείνου
τῷ του οὐκ ἐκείνου, καὶ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἐκείνου
νὰ τὸν κυνήγι.

Σε λίγο βαδίζει στην άκρη του δρόμου φαίνεται να έρχεται όχλος πολλός, σὸν νῆαν νερώνου γὰρ ἀκολουθεῖ. Ὅσοι πλησιάζει φαίνεται κινεῖται. Δυὸ ἄνδρες πηγαίνουν μπροστά μὲ γοῆς· ἕνας μῆτις, ἡσυχία μολοῦν καὶ ἔνεια, μὲ κομὴν κομμένη ροῖα, ἐπιόλητον βαδίζουν καὶ τραβοῦν μῶλον παρὰ ὀκνοῦσάντων μιὰ κρήνη.

είναι πάρα πολύ στενοχωρημένη, το «ρό-
σο» της χλωμό, τα μαλλιά της ξέσπασα π.
άνοικτα, τα ρούχα της κουρελιασμένα και
εμπόλητη.

ἡ δὲ ματιὰ τῆς δεικνύει τὴν ἀγωνίαν
τῆς εἶναι φοβερά ἐξηθενημένη. Ἡ χλαμίδα
τοῦ πρῶτου τῆς καὶ τὸ τρεμούλισμα τῶν
ποδιῶν τῆς δεικνύει τὴν ἐξουθενώσεως.

Πίπτο ἀνδρὸν καὶ θύλακας πολλὰς καὶ χρυσὸν καὶ ἀργύ-
ρον. ἔχοντες δὲ ἀλίνες καὶ τσοκούρια στὸν
ὄπισθεν τοῦ σώματος. Τέλος νέοι καὶ παῖδιά, ἰσχυροί,
ἀνδρὸν καὶ γυναῖκες καὶ καὶ κοινὰ ἄνθρωποι.

...Μία στιγμή σ' αγκαλιάσει το δρόμο φαίνεται λιγότερο άσπαστο, γι' αυτό γίνεις μπροστά. Πάνω, πάνω άσπαστος καθώς τον καρδιά σου αγκαλιάζει, έρπεις και βιάζεται, με όλη σου δύναμη, και έρπεις πάλι πάνω, πάνω, πάνω...

[illegible][illegible]

Οι νέοι και τα παιδιά δεν είναι σκυθρωποί,
χωρίς το νεανικόν σφρίγος, δεν είναι κουρε-

λατρίους καὶ ἐπίδοτοι, εἶπεν νηπύριοι με
την ἐκείνη γαληνέουσα σταλή, δὲν βλασηφρῶν
ἀλλὰ φάλλουν τὸ ἱερώτερον τῶν ἀσμάτων
ἐ'Εμπρός γιὰ μιὰν Ἑλλάδα
νὰ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ
Βιάννος

ΜΕΤΑΥΓΟΥΣΤΙΑΝΟ

Νῆσι - ἄλλι παύρῃα ἡ εὐρεὶ λῶν-ει
ἀνθολ καὶ λυτῶν ἐπὶ τῶν ἡ
ἡλίζουν τρελλὰς πεταλοῦδες οἱ κάμπου
καὶ ῥόδα σκορπίζει ξανά ἡ αὐγή.

Παλά κι' ἀπαλά τ' ἀγεράκι σκορπίζει
 αἰρήματα χαράς, στις καρδιές, ~~οἱ~~ ^{οἱ} ~~καρδιές~~ ^{καρδιές}
 κι' ἡ νέα ζωὴ ποὺ μὲ χάρι ἀνθίζει
 τὲς κάνει γοργά, τὰ θλιδὰ, νὰ ξεγνοῦν.

Χαθήκαν τὰ χιόνια, ξανάνοιωσ' ἡ πλάσι,
τραγουδοῖ, δλοῦθε, γλυκὸ ἀντηχεῖ.
— Τραπὸς εἶναι ὁμιος Σ' αὐτὸν πῶχει — λέγει
τὴν ὁμορφὴν τοῦτη χρυσοῖ ἐποχῇ.

ΚΥΡ. ΑΠ. ΔΟΥΡΑΜΑΝΗΣ

Ο ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ

[illegible]

Εἰς τὸν ὁριζήσαντα καὶ ἀγαπήσαντα τὴν ψυχὴν
 Εἷς ἀπολαύει ἐκ κοινότητος κ' ἐκεῖ ἔρρη-
 γματιάζονται οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ ἅγιοι

[illegible][illegible]

Ὁ πατέρας στὸ θαλασσοπλοῖο, ἡ μητέρα στὸ σπίτι, τὰ παιδιὰ στὸ σχολεῖο. Γιὰ τὴν ἀγάπην δὲν ἔχουμε τὸ κόκκινο κουτάκι, τὸν κουμπαρὶ τοῦ ποὺ τοῦ ἔφερε στὸ σπίτι τὴ γαλήνη, τὴ χαρά, τὴν ἐλπίδα καὶ ποὺ ἐνοάρκωνε τὴν ὁδὸ τῆς ἀποτομιεύσεως.

ΕΡΤΙΟΣ ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

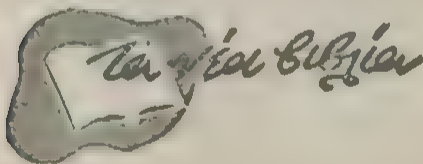
Ο ΚΑΣΤΑΝΑΣ

[illegible]

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a copy of the original, and is signed by the President.

[illegible]

ΚΛΕΟΠ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ

Αὐτὸν τὸν τίτλον φέρει ἡ τελευταία μελέτη τοῦ καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἀκαδημαϊκοῦ, κ. Ἄν. Κεραμοπούλου, ἡ μόλις πρὸ ἐξδομήδος ἰδοῦσα τὸ φῶς. Τὰ ἐλληνοπούλα, ὡς ὀνομάζονται, δὲν ἔχουν ποτὶς συζητήσεις προῦκαλεσε τὸ ἐνδιαφέρον Κουτσοβλαχῶν, ἀν εἶναι Ἕλληνας τὴν καταγωγὴν — ἀν καὶ μετὰ τὰ ἔργα τῶν καὶ μετὰ τὴν εὐρείαν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους διητήρησαν τὴν ἐλληνικότητα τῶν — ποῖα μελάνη διετέθη ἀπὸ τὰς ἐνδιαφερομέ-

νας προπαγάνδας, ίδια όταν η τουρκική εξουσία εκάλυπτε πλην της Εκκλησίας της Μαιευτικής και της Ορθόδοξης Πρωτοψάλτης δωμα να ξέρουν τι είναι οι φανατισμοί αυτοί όρνεοι Έλληνες, τους οποίους άλλα έθνη ήθελαν να οικολογικοποιήσουν, έιν' ό και πρέπει να διαβάσουν και με προσοχή μάλιστα το βιβλίο του κ. Κεραμοπούλου. «Οι έν Ρουμανία απόδομοι φωνασκοί, λέγει εις μιαν δημοσιεύσειν του ό συγγραφέως, ήσυχόθησαν πολυ' ύ ανάκαλύψουν άν ειμαι Κουτσόβλαχος. Δέν ειμαι. Άλλ' άν άνήκω εις τό γενναίον τουτό τμήμα του έλληνικού λαού δέν θά ήμην. όλγυότεροι έμ' όρνεος Έλληνες τινες ήμ' εν και ο τινες ήμ' εν, λαστον ανθρωπιστική και πατριωτική και έθνικη και έθνικη και έθνικη. Άλλοι δε ό έθνος τοις έθνοισι. «Οίτοι έσσι το φως της έστω τούτης καθάρσεως εν τη έλευση ή οικολογική της. θεοιν του έλληνόβλα-

χου, λαού ὀνιοῦς, εὐφροῦς καὶ ἀνδρείου, συμπαθεστάτου δὲ καὶ ἀγαπητοῦ, ὥς εἶναι ἀγαπητοὶ οἱ τραυματίαι τοῦ πόλεμου. Εἰς τοὺς προκρίτους τοῦ 19ου αἰῶνος ἀγωνίας οἱ Βλάχοι πλὴν τῶν ἑνὸς ταλαιπωρίων, ἄρ' ὅπερ ἔσται, ἐμπροστίαςτάθησαν εἰς τὴν γλώσσαν, γινόμενα οὕτω τραυματίαι τῶν 19ου αἰῶνος πολέμων καὶ ταλαιωτάτοι «ἐπ' αὐτοῖς» πόλεμοις».

Ἔχουσιν αὖτ' ἡ δολοφονίας τῶν δόξας
τοῖς Ἀγγλοῖς, τοῖς Γαλλοῖς, τοῖς
Ἰταλοῖς, τοῖς Πορτογαλοῖς, τοῖς
Βελγικοῖς, τοῖς τοις τεταγμένοις ἢ
ἀλλοῖς, τοῖς πρὸς τὰς ἐκείνους καὶ
πολλοῖς, τοῖς ἔχουσιν τὴν γλῶσσαν,
ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ αὐτὸ αὐτοῖς τοῖς

Ἀποταλάτω αὐτὰ φανεῖται ποία ἡ
σημασία τοῦ βίου τοῦ τοῦ κ. ἡμε-
ποιοῦ τοῦ ὄντος. ἡμεῖς στογία
ἐπὶ τῇ γνώσει, ἡ ἀλήθεια, μᾶς κατα-
πύλας ἐπιμερωμένης βίθλουρα-
φας.

Ο ΚΗΨΟΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΣ

Σας φέρνω χαιρετίσματα από την έξοχή. Καί τὰ χαιρετίσματά της εἶναι ὁ ὠραίος οὐρανός της, ὁ λαμπρός της ἥλιος, τὸ πρᾶσινο δάσος της, ἡ γελαστή θάλασσά της. "ὦ, τί ὠραία, τί μαγευτική πού εἶναι ἡ Ἑλληνική φύσις!

Τὴ χάρηκα μαζί με τοὺς γονεῖς μου τὴν καθαρά Δευτέρα. Εἶχαμε πάει στὴν Κινέττα, πού εἶναι ἕνας θαυμάσιος συνδυασμός δάσους καὶ θάλασσας. Καὶ περάσαμε μίαν ἀλησμόνητη μέρα.

Μαζί με τὸν μπαμπά μου κατεθήκαμε στὴν παραλία. Κι' ἐνῶ ἐγὼ μάζευα βότσαλα, ἔτρεχα στὴν ἀμμουδιά καὶ πετοῦσα πέτρες στὴν ἡσυχη θάλασσα, ἐκεῖνος ἔρριχνε τὴν πετονιά του καὶ ψάρευε. Καὶ κάθε λίγο φώναζε γεμάτος χαρά, γιὰ νὰ βγάξουμε ἀπὸ τ' ἀγγίστρι τὸ ψάρι πού ἔπιανε.

Ἡ μαμά εἶχε μείνει κάτω στὰ πεύκα, γιὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ γεῦμα. Καὶ φάγαμε με μιά δρεξί! Ὁ καθαρὸς ἀέρας, ἡ μυρουδιά τῶν πεύκων, ἡ γλυκεῖα ζεστασιά τοῦ ἡλίου, ὅλα μᾶς εὐχαριστοῦσαν, μᾶς ζωογονοῦσαν.

Κάναμε ἕναν ὠραῖο περίπατο μέσα στὸ δάσος. Ὑστερα ξανακατεθήκαμε στὴ θάλασσα. Ὁ πατέρας μου ἦταν ἐνθουσιασμένος καὶ μοῦ ἔλεγε ὀλοένα: Εἰδες τί ὠραία πού εἶναι ἡ Ἑλληνική Φύσις; "Ετσι εἶναι παντοῦ, ὅλη ἡ Ἑλληνική γῆ. "Ετσι εἶναι ἡ Ἑλλάδα μας. Νά τὴν ἀγαπᾶς, παιδί μου.

Καὶ βέβαια τὴν ἀγαπῶ. Εἶναι νὰ μὴν ἀγαπᾶ κανεὶς τέτοιαν καλὴ Γῆ, τέτοιαν ὡμορφὴ Φύσι, τέτοιαν Πατρίδα;

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΛΣ

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ

— Γιωργάκη, πάλι μ' ἀγορασ-
τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια...
Μαθαίνε πρῶτα σὰ νερό
τὸ μάθημά σου, καὶ καιρὸ
θὰ ἔχης γιὰ παινιδία.

*

Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἔλεγε
στὸ Γιώργο ἡ μαμά του.
μὰ ὁ Γιωργάκης δλ' αὐτὰ
τὰ νόμιζε γιὰ χωρατὰ
καὶ δῶσ' του τὴ δουλειά του.

*

Κάποια βραδιά τὸν ἔκτισαν
καὶ στρατηγὸ οἱ ἄλλοι
μὲ ξύλινο σπαθὶ κοντὸ
καὶ μὲ χαρτένιο τρικαντὸ
ἐπάνω στὸ κεφάλι.

*

Τότε νὰ βλέπατε χαρές,
ὁ Γιώργος καὶ καμάρι!
Ἐκεῖνη τὴ χρυσὴ βραδιά
τὸν λέγαν ὅλα τὰ παιδιά
τὸ πρῶτο παλληκάρι!

*

Μὰ μόλις μπῆκε σπῆτι του
κουνώντας τὰ φτερά του,
μὲ ἕνα ξύλο νὰ καὶ νὰ
τὸν ἔκαμε σ' ἀληθινὰ
Σ τ ρ α τ ᾶ ρ χ η, ἡ μαμά του.

Γ. Χ. Σουρῆς

Τὰ τρία μικρὰ Σκαπανέλια Τούλα,
Φώη καὶ Λάκης Γετζίδης, ἐκ Λαγ-
καδὰ Θεσσαλονίκης.

ΕΝΑ ΕΥΚΟΛΟ ΛΙΝΙΓΜΑΤΑΚΙ

— "Αν δὲν ἔχης ν' ἀγοράσης
φρούτα πού ἀγαπᾶς,
νότες δυὸ χτυπᾶς
κι' ἔχεις νὰ χορτάσης.

Γιὰ νὰ σᾶς εὐκολύνωμε σᾶς θυμίζομε τίς νότες: ντο, ρε, μι, φα, σόλ, λα.

Νιόνιος Τοτός & Σία

(Συνέχεια...)

Σκασμόςος! ἀκούστηκε νὰ λήῃ ἡ ἀγριοφωνάρα. Μπρος, νὰ φτερεῖ καὶ νὰ κοιμηθῇ ἀμέσως, ἔδω εἶναι φυλακή! Ἀμέσως ανοίξε μὴ πορτα καὶ φανῇκε τὸς ἀγριὸς ἀράτης τοῦ κρατοῦσι στὰ χέρια τοῦ λῆα ἔροκομματα καὶ ἕνα μακρὺ καμουτί.

— Φάτε! τοὺς εἶπε καὶ τοὺς ἔριξε τὸ ψωμί ἐνῶ βούιζε στὸν ἀέρα τὸ καμουτί του.

"Ε, τὰ παιδιά παράλυσαν πιά ἀπ' τὸ φόβο τους... αὐτοὺς ὁ ἀράτης δὲν ἀστεϊεύεταν καθόλου σάν τὴ μαμά τους καὶ τὸν πατέρα τους...

Πῆραν με τὸ ζόρι τὸ ψωμί, μαῖτρο καὶ ἔρο κι' ἔκαναν νὰ τὸ φάνε.

Μὲ τὴν πρώτη δὲμως μπουκιά τὸ ἔφτυζαν.

"Ἦταν μισόπικρο...

— Γιατί δὲν τρώτε; ἀγρίεψε ὁ ἀράτης.

— Εἶναι πικρό! εἶπαν δευὰ τὰ παιδιά.

— Μπᾶ, φραντζολάκια μοῦ θέτε; Αὐτὸ τὸ ψωμί τρῶνε τὰ παληόπαιδα σάν καὶ σᾶς. Τρώτε!

Καὶ τὰ παιδιά τὰ κακόμοιρα ἔφαγαν αὐτὸ τὸ παληόψωμο με τὸ ζόρι.

Μετάνοιωσαν πικρά τώρα γιὰ ὅτι εἶχαν κάνει...

Γιατί νὰ μὴν κάθωνται ἡσυχα; Νὰ λοιπὸν πού εἶχε δίκιο ἡ μαμά τους νὰ τοὺς συμβουλεύῃ.

Κι' ὅταν ἀκόμη ἡ μαμά μεταχειρίζοταν τὴν ταπτόφλα πάλι δίκιο εἶχε. Βέβαια ἦταν προτιμότερη ἡ παντοφλα ἀπ' τὸ καμουτί με τίς πέντε οὐρὲς κι' ἀπ' τὴν κρεμάλα κι' ἀπ' τὸ πικρὸ ψωμί...

... Ἀχ ξεροκέφαλε Νιόνιο καὶ κοινοκεφάλῃκη Τοτό, τραβάτε τα τώρα. Ὁ ἀράτης τοὺς ἔβαλε καὶ σ' ἕνα παλὸ κουμάρι νερό καὶ τοὺς δι-

των Οκαθάνέων

Το παραμυθάκι μας.

Ο ΜΥΛΩΝΑΣ, Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΓΑΪΔΟΥΡΙ ΤΟΥΣ

Μιά φορά ένας μυλωνάς κι' ο γυιός του πήγαιναν τ'α γαϊδουρί τους στη χωρά να τ'α αγοράσουν σαμάρια. Στο δρόμο αντίκωσαν μιά παρέα από χωριατοπούλες,

Έβαλε τόν γυιό του νά καθαλλικεύη...

πού πήγαιναν νά τρυγήσουν σ'αμπέλια με φωνές και με τραγούδια.

— Κοιτάξετε, κορίτσια, τ'α κουτούς α'τούς!... Πηγαίνουν περπατώντας και δέν καθαλλικεύουν στο γαϊδουρί τους, είπε μιά από τις χωριατοπούλες.

— Χά... χά... χάλι... γέλασαν τότε όλες. Άμα άκουσε τ'α λόγια α'τά ο γέρο μυλωνάς έβαλε τόν γυιό του νά καθαλλικεύη τόν γαϊδουρί κι' α'υτός ευχαριστημένος άκοιλουόσε πίσω.

Σέ λίγο αντίκωσαν δυο γέρους.

— Δέν ντρέπεσαι, τεμπέλικο παιδί, νάχης τόν πατέρα σου νά περπατή κι' έσύ νά καθαλλικεύης; είπε ο

ένας από τούς δυο γέρους. «Έχουν δίκιο», σκέφτηκε ο γυιός τού μυλωνά και κατέβηκε από τόν γαϊδουρί, γιά νά καθίση ο πατέρας του. Δέν είχαν προχωρήσει πολύ κι' άκουσαν μιά γυναικεία φωνή νά λέη:

— Πώ!... πώ!... γέρο τεμπέλη!... Γίως σου μιστά ή καρδιά νά καθαλλικεύης σ'α και νάχης τόν παιδί σου νά περπατή...

Γυρίζουν και βλέπουν μιά μητέρα, πού κρατούσε τόν παιδί της στην άγκαλιά της. Ο μυλωνάς τότε έβαλε και τόν γυιό του νά καθα

Κάθησε ο γέρος στο γαϊδουρί.

θίση άπάνω στο γαϊδουρί. Σέ μιά ώρα φτάσανε έξω από τήν πόλι.

— Πατριώτη, δέ μου λές δικός σου είναι ο γαϊδουρός; ρώτησε κάποιος τόν μυλωνά.

— Ναί, δικός μου είναι, άπάντησε ο μυλωνάς.

— Και τόν τυραννάς έτοι;... Άμ γρήγορα θά σου φορήση και θά σ'άφήση στα κρύα τού λουτρού... Πιό εύκολο είναι

Κάθησαν και οι δυο στο γαϊδουρί.

γιά σ'ας νά σηκώνετε τόν καυμένο τόν ζώο, παρά νά σηκώνη α'υτό και τούς δυο σας...

— Καλά τόν λέει, σκέφτηκε ο μυλωνάς κι' ο γυιός του.

Κι' έδεσαν τόν γαϊδουρό άπ' τ'α πόδια σ'ένα κοντάρι, τόν φορτώθηκαν σ'α τους ώμους και μπήκαν στην πόλι. Τό τι έγινε όμως εκεί δέν περιγράφεται!... Κόσμος και κοσμάκης άρχισε νά τρέχη πίσω τους και νά διασκεδάξη με τόν πρωτοφανές τούτο θέαμα.

— Έ!... Έ!... φώναζαν κοροϊδευτικά πολλοί, ένω άλλοι πετούσαν στο γέρο μυλωνά και στο γυιό του, ότι σάπιο βρίσκαν στα

μανάδικα. Ο μυλωνάς κι' ο γυιός του δέ μιλούσαν. Έκαναν πώς δέν καταλαβαίνανε, γιά νά μη πάθουν άκόμη χειρότερα. Μά ο γαϊδουρός όμως δέ βάσταξε. Έχασε τήν όπομονή του και, μ'ένα τίναγμα δυνιστό, έσπασε τόν σκοινί, έλευθερώθηκε κι' άρχισε νά κλωτσά, με τ'α δυο πσινά πόδια του, τόν κακό κόσμο, πού κοροϊδευε τ'α φεντικά του.

Σ'α διαλύθηκα ο κόσμος κι' έμειναν μόνοι τους οι

Φορτώθηκαν τόν γαϊδουρό.

τρείς, γυρίζει ο γαϊδουρός και λέει στο γέρο μυλωνά:

Μηρωή σου άφέντη μου, μεγάλη, νά σου γυρίουν τόν κεφαλή και νά μη νάχης, ότι ξέρεις, ότι άπαρτίς σου...

— νά μη σέ λέν ελεπό κεφαλή... με πρίπει νάχης κι' έσύ γνός νά ξεχωρίσης τόν καλό.

έταξε προτού φύγη νά κοιμηθούν... άφου έσθησε και τόν φώς...

Παναγίτσα μου πίσσα τόν σκοτάδι... Ψηλαφητά τ'α δυο παιδιά με τήν ψυχή στο στόμα βρήκαν τόν μοναδικό παληόστρωμα πού βρισκόταν εκεί κι' έκαναν ν'άκουμπήσουν...

Τι κατάρρα όμως, πέτρες είχε μέσα; Τι νά κάνουν όμως ζάρωσαν μαζί άν και οι πέτρες πού είχε μέσα α'υτό τόν στρώμα δέν τούς άφησαν σέ ήσυχία. Έκει κάθησαν πολλήν ώρα...

Ο φόβος δέν τούς άφινε νά κλείσουν μάτι...

Έδλεπαν μέσα στο σκοτάδι κάτι άγριωπά μάτια νά τούς κυττάζουν, κάτι μαλλιαρά χέρια ν'απλώνονται κατά πάνω τους... Έδλεπαν φαντάσματα, κρεμασμένους στην κρεμάλα...

Η δίψα κι' ή άγωνία τούς στέγνωνε τόν λαιμό...

Ο Νιδόνιος έκανε νά πιάση στα σκοτεινά τόν κουμάρι γιά νά πιή τόν χέρι του όμως άκούμπησε... σ'ένα κρύο πράμα και τόν τράβηξε γρήγορα τραλλός από τόν φόβο του.

Άξαφνα φάνηκαν σ'όν άπέναντι τοίχο σκιές πού ζωήρεψαν...

Τι ήταν; Κινηματογράφος ή φάντασμα;

Τ'α παιδιά κύτταζαν μ'άγωνία. Άλλά... εύτυχώς τ'α φαντάσματα δέν είχαν έρθει άκόμη... Στόν τοίχο ήταν κινηματογράφος...

Τι δμορφα! Ήσαν τρία παιδιά στην όθονη καλοντυμένα με τούς γονείς των μπροστά σ'ένα πολύ ταιόσιο τραπέζι με όλων των ειδών τις λιχουδιές. Φαγιά, γλυκά, φρούτα, γέλια, χάρδια...

Τ'α παιδιά έτρωγαν με ώραιές κι-νήσεις μιλούσαν με τόν «σέ παρακαλώ» έπειτα άκουσαν τόν ραδιοφώνό τους... Ύστερα ή μαμά τους τ'α φίλησε, έίπαν καλή νύχτα και πήγαν και κοιμήθηκαν σέ πουπουλένια κρεββατάκια δμορφα κι' εύτυχισμένα...

— Έτσι ζούν τ'α καλά παιδιά έγραφε στην όθονη...

— Άχ!... άναστεναξαν κι' ο Νιδόνιος με τόν Τοτό...

Έπειτα έσθησαν πάλι τ'α φώτα...

Τό μαρτύριο τών παιδιών ήταν τώρα πιό χειρότερο... Νά δούν τόσο ώραια πράγματα, κι' α'τόι νά είναι κλεισμένοι σ'αυτόν τόν τάφο...

— Σπάσιμο θέλει ή... κεφαλή μας ώμολόγησε ψιθυριστά ο Νιδόνιος.

— Σωστά! είπε κι' ο Τοτός... Προτίμω νά με διατάξη ο θεός μου κι' ή μαμά μου παρά α'τός ο βρωμαράτης...

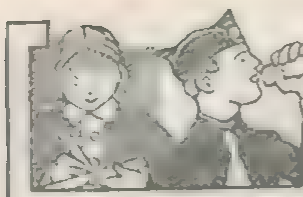
— Μιά φορά δέν κάναμε καλά ν'άκολουθήσουμε Έναν άγνωστο από τόν δρόμο... είπε κι' ο Νιδόνιος... Ισως α'μα σ'αυτά μέσα σέ αγωνία και τρομάρες ο ύπνος πήρε στην άγκαλιά του τ'α δυο παιδιά.

Κουρασμένα τ'α παιδιά από τις τόσες συγκινήσεις και τις τρομάρες εκείνης τής ώρας είχαν παραδοθή σ'έναν βαθύ ύπνο.

Είχαν κοιμησάτη και τ'α δυο τ'α έκατα στο α'λλο σ'α νύχτα... σ'α νά προστατευθούν από άόρατους και μυστηριώδεις έχθρους πού τ'α κυνηγούσαν κι' ήσαν έτοιμοι νά τ'α... φαν!

(Η συνέχεια στο έπόμενο)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΟΥΜΕ

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Σταυρόλεξ

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Το τύμπανο του αυτιού

Ο Γιωργάκης στόν μικρό αδελφό του πού παίζει με το μικρό του τύμπανο.

— Πρόσεχε μη χτυπάς δυνατά το τύμπανό σου, γιατί αν σου σπάση... θα κουφαθής

Η μαύρη σκιά

Διάλογος μπροστά στο ηλεκτρικό φώς:

Νίκος. Για κύττα την σκιά μου, τι μαύρη πού είναι. Γιατί άραγε;

Πέτρος. Καθμένη είναι πού είσαι μελαχρινός.

Παιδικόν πνεύμα

Ο Καθηγητής λέγει ότι σήμερα δεν θα εξετάση τους μαθητάς, αλλά θα παραδώση μόνον, και αρχίζει έτσι:

— Έν πρώτοις θα εξετάσωμεν...

— Μά τώρα δεν είπατε πώς θα παραδώσετε μόνον; διακόπτει έντρομος ο Κωστάκης.

*

Στο Ώδειον ο Καθηγητής διδάσκει:

— Έχομεν δύο είδη δευτέρας: δευτέραν μεγάλην και δευτέραν μικράν.

— Αάθος έχετε, τόν διακόπτει η Νίνα, μόνο Μεγάλη και Καθαρή Δευτέρα έχουμε.

Σεβασμός

Ο μπαμπάς στην κόρη του:

— Σου είχα παραγγείλει να με σηκώσης στις τρεις, γιατί δεν μ' έφώναξες;

— Δεν τόλμησα μπαμπά, γιατί κοιμήσαστε...

Απορία

Στο μάθημα τών Λατινικών, ο καθηγητής έχει πη ότι καμμία λέξις δεν τονίζεται στην λήγουσα. Ο μαθητής διαβάζοντας το κείμενο, έξαφνα σταματά.

— Τι έπαθες; ρωτά ο καθηγητής.

— Έδώ είναι μία λέξι μονοσύλλαβη και δεν ξέρω πού να την τονίσω, κύριε καθηγητά.

λαβύρινθο, στόν όποιο έμπαινε κανείς εύκολα, αλλά έβγαينه πολύ δύσκολα.

Μπορείτε να βοηθήσετε τα δυο αδελφάκια:

Κρυπτογραφικόν

- 123456789 = Στρυγγής.
- 2312 = Μουσ. όργανον.
- 2345672 = Άσιατ. χώρα.
- 35626 = Γάλλος συγγραφέυς.
- 42372 = Η Παλαιά.
- 552 = Μητηρ Θεών.
- 5372 = Μαλλιά.
- 832 = Χρον. Μονάς.

Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 23ου ΘΥΛΛΟΥ

Μια από τις λύσεις που απολύτως μικρό πρόβλημα της ζωγραφικής είναι τα έρωτα.

Κρυπτογραφικόν: Αριστοτέλης, Ισός, Σίρα.

Όμηρος, μονάς, έτος, νότος, Ηραίων.. Μεταγραμματισμός: Μεζίκον — Λεζίκον. Λεζίγριφος: Θοϊκή (Θι — νίκη). Μαγική ελκόν: Ρέα (Ανδρέα).

Ο Τοτός και η Μαρία, μία μέσα πού είχαν βνή περίπατο, βρέθηκαν μπροστά σε κάποιον παλιν μισο-ερεπωμένο πύργο. Η περιέργεια κατένικησε το φόβο και τα δυο αδελφάκια μπήκαν, χωρίς να πολυσκεφθούν, μέσα στους μους του πύργου.

Όταν γύρισαν όμως όλα τα διαμερίσματα και έβλεψαν να βγούν έξω, βρέθηκαν σε πολύ δύσκολη θέση: Οι διάδρομοι του πύργου αποτελούσαν ένα σωστό

Ερώτησις

Πού πράγμα μπορεί να σηκώση 100 όκάδες άχυρο και δεν μπορεί να σηκώση μία όκω μολύβι;

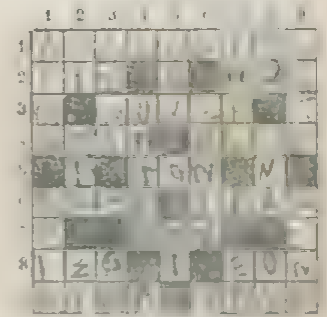
Η. Η. ΓΚΟΡΤΣΟΛΟΓΟΣ

Άκροστιχίς

Τα άρχικά τών κάτωθι ζητουμένων λέξεων αποτελούν κράτος της Εύρώπης:

- 1) Κράτος της Δ. Εύρώπης.
- 2) Κράτος της Κ. Εύρώπης.
- 3) Κράτος της Β.Α. Εύρώπης.
- 4) Κράτος της Αμερικής.
- 5) Κράτος της Αφρικής.
- 6) Κράτος της Β.Α. Εύρώπης.
- 7) Κράτος της Ασίας.
- 8) Κράτος της Δ. Εύρώπης.

Μ. Γ. ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ

Οριζοντίως:

- 1 Ποταμός της Άμερικής.
- 2 Όργανον αίσθήσεως — Καταλαβαίνω.
- 3 Υπήρχον δώδεκα τοιαύται κατά την αρχαιότητα (ένικός).
- 4 Όλόκληρο — Τραγουδι.
- 5 Άρθρο (αίτ.).
- 6 Άφησέ το — Κράτος της Ασίας.
- 7 Διεθνές σήμα κινδύνου.
- 8 Όμοια καθ' όλα — Προϊόν πτηνοτροφίας.
- 9 Άνανέω — Είμαι τόν οργανισμόν μας — Είναι τόν κύριον χαρακτηριστικόν της παιδικής ηλικίας τών εύτυχών ανθρώπων.

Καθ' έτος:

- 1 Όχημα αρχαίου τύπου — Μέρος τού μελοδράματος.
- 2 Νότα Εύρωπαϊκής μουσικής — Έρωτηματική άκτωνυμία.
- 3 Τραγουδι — Ηλεκτρική δύναμις.
- 4 Ζώσα ύπαρξις (γενική).
- 5 Μυτερό — Άρθρον (πληθ.).
- 6 Κλωστής — Λύγ.
- 8 Δύο όμοια φωνήεντα — Αρχαίον νόμισμα — ΟΡ.
- 9 Πάψε — μιλάς — Κράτος της Ασίας.

Αίνιγμα

Άνοιγοκλείουν οι κάμαρες και κράτος δεν άκούεται.

Τί είναι;

Π. Ι. ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ

Η κυρία Μαριέττα προσπαθεί να ίσοσκελίση...

1 Ἀρχαῖος φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους - 2 Ο πλανήτης μας, 3 Πατὴρ τοῦ Ὁδυσσεύς, 4 Ἀγία - Ἀργά, σιωπηρά, 5 Ζῶον (καθ.) - Σαρκοδόρον, 6 Στρατιωτικὴ μονάδα - Μονὰς ἱππικῆς, 7 Ἐποχὴ - Καὶ ἄν, 8 Τώρα - Ἀσπὴν, 9 Τιμωρία - Ἀρθρον (δοτ.), 10 Αὐτὰ πού δύνανται νὰ μεταρθεῖν - Ὅχι παλαιόν.

1 Μυθολογικόν πρόσω-
πον, σχετιζόμενον με τὸν
Ἄδην, 2 Ἡ πρωτεύουσα
τοῦ Θιβετ — Πρόθεσις, 3
Πάντοτε — Τὸ σοδὶ στήν
καθαρεύουσα, 4 Πληγὴ —
Ἄσχη, 5 Τὰ αὐτὰ, χωρίς
τελικόν — Προεβύτερος ἀ-
δελφός τοῦ Μωυσέως, 6
Εἰς τὴν ἑκτατον, 7 Ἀγ-
γλία, ἡ Σίφνος — Ἡ ροικὴ
υποδιαίρεσις, 8 Εἶδος με-
λάνης καὶ... αὐτοκρατο-
ρία, 9 Πρώτῃ μας τροφῇ —
Ἄρθρον, 9 Ἀρχαία Θεὶ
χαλινάρια (γεν. πληθ.).

— Δῆμητρα, παῖδες ἀκό-
μη, πότε θὰ ἔλθῃς νὰ τὸ
συγυρίσῃς;
— Ποιὸ μῆτερά;
— Δὲν ἀκοῦς, ἀφοῦ σοῦ
τὸ εἶπα;

Τοποθετήστε και στερεώστε με προσοχή ένα διαφανές χαρτί επάνω στο σχέδιο και οδηγούμενοι από τους άρτους, χρωματίστε τα μέρη της εικόνας.

Όπου βλέπετε:
1 με μαύρο, 2 με
κόκκινο, 3 με κα-
ρετί, 4 με γαλάζιο,
5 με μπλέ, 6 με
πράσινο, 7 με βιο-
λετί. Θ' αφήσετε
λευκά τὰ μέση που
σημειώνονται με 0.
Έννοείται ότι
αν θέλετε μπορεί-
τε να χρωματίζε-
τε απ' ευθείας ἐπά-
νω στο σχέδιο. Τὸ
οχηματίζεται ἡ π-
γραμμές καὶ τὸς

Μιά πόλι της Ἑλλάδος
ἀλλέως τονισμένη
τὸν ἔρχομό ἐπισήμου
ἢ καὶ κοινοῦ σημαίνει.
Ἐπειδὴ P. ΧΑΡΑΙΟΣ
ἔγραψε
Ἀκροστιχίς

Τὰ ἀρχικά τῶν κάτωθι
ζητουμένων λέξεων ἀποτε-
λοῦν πόλιν τῆς Γαλλίας.

1) Ἀρχ. Βασιλεὺς τῆς Κρήτης, 2) Πιλατῆτης καὶ Θεός, 3) Νῆσος τοῦ Α. Αἰγίου, 4) Ἀρχ. φιλόσοφος, 5) Μία τῶν Κυκλάδων, 6) Στρατηγὸς τῆς ἀρχαίας Σπάρτης, 7) Κατάρτι, 8) Μαθηματικὸς τῆς ἀρχαιότητος.

Τρίγωνον
1η σειρά: Νήσος
της Θεοουγένειου, 2η
σειρά: Μᾶς ξεκου-
ράζει καὶ ἀποτελεῖ
τὸ 1)3 τῆς ζωῆς
μας, 3η σειρά: Φύ-
σημα, 4η σειρά: Τρέξιμο
(ἐπὶ ὁργῶν), 5η σειρά:
Ἀντιωμλία, 6η σειρά: σύμ-

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

ΑΥΞΗΤΕ
 α: 1
 α: 6
 παύσα
 καί
 3
 καπί
 με
 τον
 Α

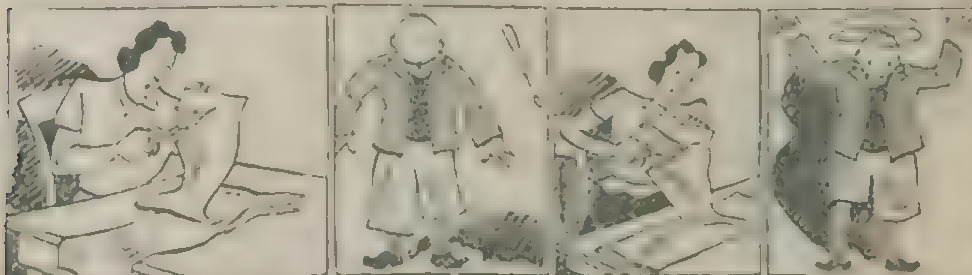
— Τό ξέρεις μαμά ότι εί-
μαι όπνοβάτης;
— Μπα!
— Βέβαια! χθές την νύ-
χτα σηκώθηκα, χωρίς να
τό καταλάβω, πήγα ίσια
στον μπαρ και έφαγα τό
γλυκό. Ύστερα έπεσα πά-
λι και κοιμήθηκα.

Ὁ μοῦτσοϋς: Δὲν μοῦ
λὲς τί εἶναι αὐτὸ τὸ θέατρο
τοῦ πολέμου, ποῦ ἀκούω
τώρα κάθε μέρα;
Ὁ ναύτης: Νά, στὴ
Φινλανδία εἶναι ἓνα θέατρο
ποῦ παρουσιάζουν ὅλο πο-
λέμου!

Καὶ οὕτως ἡ ζωὴ τοῦ πο-
νανᾶ σοῦκανε φέτος ὁ
μπαυτᾶς σου;
Νίκος: Μιά Μετοχή.
Ἑσέναι;
Κωστῆς: (Ξεκάρδι-
σμένος στὰ γέλια). Ἐμέ-
να... ἐμένα μὴ κανε... ὁ-
να ἀπαρῆματο!

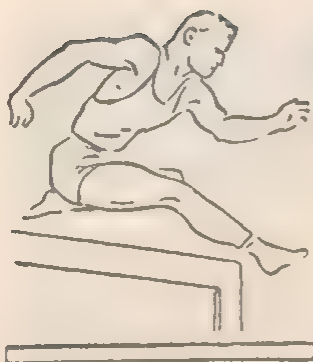
Δὲν ἔμελλεν ἡ πᾶ
 αὐτὴ ἡ ὑπερέρεια! λέει ἡ
 μητέρα τῆς Πόλης, οὐδὲν τα-
 τεύεται. Σὺ δὲ ἔμελλες ἡ
 νύξ σου, ἡ νύξ σου, ἡ
 νύξ σου, ἡ νύξ σου.
 Καὶ ἡ Πόλη δὲν ἔμελλε
 λέγει ἡ Πόλη, ἡ Πόλη, ἡ
 Πόλη, ἡ Πόλη, ἡ Πόλη, ἡ
 Πόλη, ἡ Πόλη, ἡ Πόλη, ἡ

Ὁ νόμος τοῦ Γεντοῦ
 - Ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ καὶ ἡ
 μοῖα δέξασθαι
 - Καὶ πάλιν
 - Ἰὰ καὶ πάλιν τὰς δ.
 διὰ τὸ ὅτι ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ
 καὶ τῇ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐκείνῃ

[illegible]

... τὸ κακορραγμένο παιταλόν, τοῦ σκῆπτρου τῆς' ...

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

ΚΑΛΑΜΑΙ. — Έτελέσθησαν ποδηλατικοί αγώνες με συμμετοχήν 30 ποδηλατιστών, απόστασως 15 χλμ. Αι επίδοσεις υπήρξαν ικανοποιητικά παρά το γεγονός ότι διά πρώτην φοράν τελούνται παρόμοιοι αγώνες.

— Με εξαιρετική επιτυχία εγένετο έν Σπάρτη ή πρώτη αθλητική συνάντησις μεταξύ των αθλητικών Ομάδων της ΧΙΙ Διοικήσεως Μεσσηνίας και ΧΙ Διοικήσεως Λακεδαιμόνος. Διεξήχθη κατά πρώτον Ποδοσφαιρικός αγών κατά τον οποίον νικήτρια Ομάς άνεδείχθη ή Μεσσηνιακή με τέρματα 2-1.

Ο αγών υπήρξε σκληρός και ή νίκη διημφεοθητήθη επί πολύ μεταξύ των αντιπάλων ομάδων. Είς τον επακολουθήσαντα δευτέρον αγώνα ανωμάλου δρόμου νικήτρια ομάδα άνεδείχθη και πάλιν ή Μεσσηνιακή με 80 βαθμούς έναντι 67 της αντιπάλου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ. — Είς τό Δημοτικόν Γυμναστήριον της πόλεως μας, παρουσία του Γενικού Έπόπτου Ε.Ο.Ν. Έβρου κ. Γ. Παζιώνη, του περιφερειακού Διοικητού κ. Π. Κωστοπούλου και πλήθους φιλάθλων εγένετο φιλικός ποδοσφαιρικός αγών μεταξύ των αντιπροσωπευτικών ομάδων της ΧΧΙΧ Περιφερειακής Διοικήσεως Έβρου και της ΧΧΧ Ροδόπης. Η ομάδα της Ροδόπης έχουσα απόλυτον υπεροχήν καθ' όλην την διάρκεια του παιχνιδιού έπεβλήθη απόλυτως της αντιπάλου της με 4-0 (2-0).

Πρό της έναρξεως του ποδοσφαιρικού αγώνος έτελέσθη αγών ανωμάλου δρόμου 5.000 μέτρων. Πρώτος έτερματίσεν ό Ν. Κωνσταντινίδης (Έβρου), δεύτερος ό Άγαλίδης (Έβρου) και τρίτος ό Μάιολγλου (Ροδόπης).

Ήρχισαν αι τακτικά προπονήσεις των αθλητών μας διά τούς πανελληνίους άθλητικούς αγώνας της Ε.Ο.Ν.

ΠΟΛΥΚΑΣΤΡΟΝ. — (Κιλίκς). Έτελέσθησαν την Κυριακήν 18ην Φεβρουαρίου οι ποδοσφαιρικοί αγώνες είς τό Πολύκαστρον (Κιλίκς) των μικτών ομάδων Ε.Ο.Ν. των Φαλάγγων Κιλίκς. Άξιουπόλεως και Πολυκάστρου. Τούς αγώνας παρηκολούθησαν ό Περιφερειακός Διοικητής κ. Σ. Πέτροβας, ή Περιφερειακή Διοικήτρια κ. Θωραΐδου, οι Διοικηταί των άνω Φαλάγγων, οι Άξιωματικοί αυτών και πλήθος κόσμου. Ο αγών λόγω της πιπτούσης χιόνος διεκόπη κατόπιν έντολης του κ. Περιφερειακού Διοικητού.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. — Εγένετο ή πρώτη πετοσφαιρική συνάντησις του ήδη προκηρυχθέντος πετοσφαιρικού πρωταθλήματος της Ε.Ο.Ν. μεταξύ των Λόγων της 186ης Φάλαγγος 1ου και 3ου.

Νικήτης άνεδείχθη ό 3ος Λόχος με 15)12, 10)15 και 15)13.

Επίσης είς την Άγ. Παρασκευήν

δπου έξεδραμεν ή 186 Φάλαγγ την 25ην παρελθόντος συνητήθη ή ομάδα των εκδρομέων μετά του Λόχου Άγίας Παρασκευής. Νικήτρια άνεδείχθη ή ομάδα της Άγίας Παρασκευής.

Η νικήσασα την ομάδα της Χίου ποδοσφαιρική ομάδα της Ε.Ο.Ν. Λέσβου εξακολουθεί τας προπονήσεις της, προετοιμαζομένη διά τας συναντήσεις του Β' Γύρου

ΠΑΤΡΑΙ. — Έτελέσθησαν είς τό Παμπελοποννησιακόν Στάδιον οι αγώνες ανωμάλου δρόμου και ποδοσφαίρου μεταξύ των Περιφ. Διοικήσεων Άχαΐας και Ήλείας. Τούς αγώνας παρηκολούθησαν αι αρχαί της πόλεως μας, ό Περιφ. Διοικητής Ήλείας, ό Περιφ. Διοικητής Άχαΐας, ό Περιφ. Υποδιοικητής, τά έπιτελεία, φαλαγγίται, σκαπανείς, φαλαγγίτισαι και σκαπάνισσαι, και πλήθος κόσμου.

Πρό της έναρξεως των αγώνων ώμίλησε προς τούς αθλητάς ό Περιφ. Διοικητής Ε.Ο.Ν. Άχαΐας, τονίσας τας ύποχρεώσεις των ως Έλλ.

Παρέλασις αθλητών φαλαγγιτών κατά τούς αγώνας Περιφ. Διοικήσεως Άχαΐας-Ήλείας.

αθλητών και ως αγωνιστών της 4ης Λυγούστου.

Αι ομάδες των Περιφ. Διοικήσεων, άριστα κατηρτισμένοι, παρουσίασαν ένα ωραϊόν και πειθαρχημένον παιχνίδι. Νικήτρια ομάδα άνεδείχθη ή της Περιφ. Διοικήσεως Άχαΐας με τέρματα δύο έναντι ενός της Περιφ. Διοικήσεως Ήλείας. Ο αγών ανωμάλου δρόμου 4 χλμ. διεξήχθη μετά τό α' ημιχρόνιον (των ποδοσφαιρικών αγώνων) κατά τό διάλειμα. Είς την βαθμολογίαν ή Περιφ. Διοίκσις Άχαΐας έλαβεν 63 βαθμούς, ή δέ Περιφ. Διοίκσις Ήλείας 11. Η νικήτρια Περιφ. Διοίκσις Άχαΐας έλαβε διπλώματα ως και οι τρεις πρώτοι του ανωμάλου δρόμου άτομικά. Οι τρεις πρώτοι είναι οι κάτωθι:

1) Κατραβάς (Άχαΐας), 2) Άνδρουτσόπουις (Άχαΐας), 3) Άντωνίου (Άχαΐας).

Όλοι οι αθληταί ήγωνίσθησαν με τό πνεύμα πού δημιουργεί άνωτέρας ψυχάς και έδειξαν την άδελφοσύνην πού κατέχει τά Έλληνόπουλα, τά παιδιά του Άρχηγού.

Μετά τό πέρας των αγώνων εγένετο ύποστολή της Σημαίας και άνεκρούσθησαν υπό της μουσικής της Διοικήσεως Άχαΐας οι ύμνοι 4ης Λυγούστου, Ε.Ο.Ν. και ό Έθνικός.

Έκτακτισσαι δρομείς της Ε. Ο. Ν. ημερών λίου

Κεντρική Διοίκησης

ΓΕΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ Κ.Ε.Ν.

Οι Διευθυνταί Ὑπηρεσιῶν καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. παρέθεσαν τὴν προπαραγενομένην Τρίτην γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Κ.Ε.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκ νέου ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του καὶ τῆς ὀνομασίας του ὡς ἀνθυπομηναγοῦ τῆς Βασ. Ἀεροπορίας.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ μέχρι πρότινος ἀναπληρωτὴς τοῦ κ. Κυβ. Ἐπιτρόπου ἐπιτελάρχης τῆς Ὁργανώσεως λοχαγὸς κ. Γεώργιος Θεοχαρόπουλος, προσφωνῶν τὸν κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλον εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἀγαπητέ μας Ἐπίτροπε,

Συγκεντρωθήκαμε ἐδῶ ὅλως αὐθόρμητα μὲ μοναδικὸ σκοπὸ τὸ γιορτασμὸ τῆς ἐπανόδου σας εἰς τὰ καθήκοντά σας ὡς Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἀκόμα τῆς ὀνομασίας σας ὡς ἀξιωματικοῦ τῆς Β.Α., πράγμα γιὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ προσωπικῶς αἰσθάνομαι διπλὴν εὐχρίαν καὶ εὐχαρίστησιν διότι διπλῶς πιά εἰμεθα συναγωνιστά εἰς δύο ὁρίστους ἀγῶνας, στήν Ε.Ο.Ν. τὸν ἐθελοντικὸ στρατὸ τῆς Πατρίδος, σὸ στρατὸ τῆς προόδου καὶ σὸν ἄλλο στρατὸ ποῦ φρουρεῖ αὐτὴν καὶ τὴν προόδον τῆς.

Στὸ χρόνον τῆς ἀδείας σας αἰσθανόμεσθε τὴν παρουσίαν σας πάντοτε κοντά μας, ἀγωνιστικῇ, αἰσιόδοξῇ συντροφικῇ καὶ φύλακα τῶν ὅσων ὁ Ἀρχηγὸς ἐμπιστεύθηκε στὰ χέρια σας.

Καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη αὐτὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ μαζὺ μὲ τὴν ἀκατάβλητη καὶ ἀέναντη προσπάθειαν σας, προσπάθειαν ποῦ ἐνθαρρύνει καὶ ἐμψυχώνει καὶ δίδει ἀκόμη μένει πίσω μᾶς ἔδωκε τὴν μεγάλην τὴ δύναμιν γιὰ νὰ ἀνταποκριθῶμε στὰ καθήκοντά μας.

Συναγωνιστά μας,

Τώρα ποῦ ἤλθετε πάλι καὶ θάσαι κοντά μας, τώρα περισσότερο ἀπὸ ἄλλη φορά νοιώθουμε τὴν εὐχαρίστησιν πρὸς ἐπιτακτικὴν νὰ σοῦ διαδηλώσουμε μιά ἀκόμα φορά τὴν ἀγάπην μας καὶ τὴν πίστιν μας σὸν Ἀρχηγό μας καὶ σὲ σένα καὶ νὰ σὲ διαβεβαιώσουμε ὅτι σὸ δρόμον μας οἱ συναγωνιστά σου θὰ σταθοῦν στὴ θέσιν σου καὶ κοντά σου γεμάτοι ἀπὸ πεποίθησιν καὶ πίστιν, γεμάτοι ἀπὸ ζωὴ καὶ φλόγα ἀπ' ὅτι δηλαδὴ πλημμυρίζει ἐσένα, καὶ ὅτι μαζὺ σου θὰ φθάσωμε ἐκεῖ ποῦ ὁ Ἀρχηγὸς ἔταξε νὰ φθάσωμε.

Ζήτω ὁ Ἀρχηγός.

Ζήτω ὁ Κ.Ε.Ν.

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Θεοχαροπούλου ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαί.

Ὁ κ. Ἀλ. Κανελλόπουλος ἀπήντησεν εὐχαριστῶν.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Τὴν 4ην τρέχ. μηνός, παρουσία τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξανδρου Ν. Κανελλόπουλου, ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ πρᾶτηριου «εἰδῶν ἐκδρομῆς» τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης.

Τὸ ἱδρυθὲν πρᾶτήριο σκοπὸν ἔχει νὰ προωθῇ τὸ ἐκδρομικὸν ἐνδιαφέρον τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. διὰ τῆς καταρτίσεως, ὑπὸ τούτων, μιᾶς πλήρους συλλογῆς τῶν ἀπαραίτητων ἐκδρομικῶν εἰδῶν.

Τὰ εἶδη ταῦτα δύναται πλέον ὁ Φαλαγγίτης νὰ τὰ προμηθευθῇ εἰς τιμὴν κόστους διὰ τοῦ πρᾶτηριου, προσκομίζων τὸ ἀντίτιμον εἰς φαλαγγόσημα. Τὸ πρᾶτήριον τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ μόνον διὰ τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν., εὐρίσκεται εἰς τὸν 3ον δροφον τοῦ μεγάρου τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης, (Καραγεώργη τῆς Σερβίας 4) καὶ παραμένει ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅπου ὁ φαλαγγίτης δύναται νὰ προμηθευθῇ τὰ εἶδη, εἴτε τμηματικῶς εἴτε συνολικῶς, καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς ταυτοτήτου.

Μελετᾶται, ἐπίσης, ὁ τρόπος τῆς ἀγορᾶς τῶν εἰδῶν δι' ἀποταμιεύσεως φαλαγγόσημων, ἡ ὁποία θὰ συντελῇ διὰ τῆς τήσεως παρὰ τῶν ὑποτιμῶν ἀτομικῆς μερίδος, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κάθε φαλαγγίτης θὰ ἐπικολλᾷ ὁποῖαν δύναται ἓνα φαλαγγόσημον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἀποκτᾷ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ κεφάλαιον τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀπαραίτητων.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξανδρος Ν. Κανελλόπουλος κατὰ τὰ ἐγκαίνια ἠγόρασε πρῶτος μίαν πλήρη συλλογὴν, τὴν ὁποίαν προσέφερε διὰ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ εἰς τοὺς ἀπόρους Σκαπανεῖς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ ἀποτίσουν φόρον τιμῆς εἰς τοὺς μεγάλους ἥρωας τῶν ἔθνικων μας ἀγώνων

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου τῆς ἑαυτοῦ μας Φαλαγγίσεως θὰ εἴη, ἐν ἑκατομῇ τοῦ ἑορτασμοῦ, εἰς τὰς ἐκτετακτικὰς ἐκδρομὰς τῆς Νεολαίας. Δι' αὐτοῦ οἱ νέοι τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ διαδῶν ὅσον ἰσχυρὸν τὴν ἐνθουσιασμόν τὴν ὁποῖαν ἀφύον εἰς τὴν νύκτιν τῆς γενναίας ἀλλοιομένης ἀντικειμένης ἐλευθερίας καὶ τῆς ἑαυτοῦ μας Πατρίδος.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μενῆος ἑαυτοῦ μας Φαλαγγίσεως εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. περιλαμβάνει μὲν τὰς ἐκτετακτικὰς ἐκδρομὰς εἰς κάθε νέον μὲ ὀψηλὰ ἔθνηκα φρονήματα ἀποτίσιν φόρον τιμῆς εἰς τοὺς

μεγάλους ἥρωας παλαιότερων καὶ νεωτέρων ἔθνικων μας ἀγώνων.

Οὕτω τὴν 23ην καὶ 24ην Μαρτίου θὰ γίνῃ δαφνοδρομία καὶ κατάθεσις δάφνης εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Φαλαγγίται δαφνοδρόμοι θὰ κομίσουν δάφνην ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν μονὴν τῆς Ἁγίας Λαύρας ὅπου θὰ γίνῃ τὴν 23ην Μαρτίου συμβολικὴ τελετὴ, ὅπως θὰ γίνῃ καὶ τὴν 24ην Μαρτίου, πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ τελευταίου δαφνοδρόμου Φαλαγγίτου.

Τὴν 24ην Μαρτίου μεγάλη ἀντιπροσωπευτικὴ τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ καταθέσῃ στέφανον εἰς τὸ αὐτὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ἐνῶ αἱ Περιφερειακαὶ Διοικήσεις τῆς Γενικῆς Ἐποπτείας Πρωτευούσης θὰ στέφουν μὲ δάφνινά στέφανα τοὺς ἀνδριάντας τῶν ἥρῶων καὶ τοῦ Στρατηλάτου Κωνσταντίνου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» ὤμιλησεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, εἰς μεγάλην συγκέντρωσιν τῶν θαυμαφόνων τῆς Ε.Ο.Ν. τῶν Ἀρρένων καὶ Θηλέων Πρωτευούσης τῆς Δ.Α.Σ., Ἀρρένων καὶ Θηλέων, καὶ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

— Μὲ πολλὴν ἐνθουσιασμόν συνεχίζεται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ἡ ἐντατικὴ καλλιέργεια τῶν πεδίων τῶν ὁδῶν πρὸς καλλιέργειαν καλλιεργησίμων ἐκτάσεων.

Οὕτως ὁ σχηματισμὸς τῆς Παραλίας Αὐλίδος (Εὐβοίας) ἐκαλλιέργησεν ἑκτασίαν ἐξ στρεμμάτων. Ἐπίσης τὸ τιμῆμα Ε.Ο.Ν. τοῦ χωρίου Μακρυκάπα (Εὐβοίας) ἤρχισε τὴν καλλιέργειαν τῆς ὑπὸ τῆς ἐκεῖ ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς προσφερθείσης ἐκτάσεως ἐξ ὀκτὼ στρεμμάτων.

Αἱ Σχολαὶ τῆς Σκαπανείας τῆς 320ης Φάλαγγος περιφερείας Ἡρακλείου (Κρήτης) ἐσκάλισαν τὴν ὑπὸ τῆς ἰδίας Φάλαγγος σπαρίσαν διὰ αἰτοῦ σκαλιστικοῦ ἑκτασίαν ὀκτὼ στρεμμάτων.

Αἱ ΣΧΟΛΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

— Εἰς ὅλας τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις Θηλέων ἤρχισεν ἡ κανονικὴ λειτουργία τῶν Σχολῶν εἰδικότητων εἰς τὰς ὁποίας καὶ μορφώνονται ὑπὸ εἰδικῶν καθηγητριῶν καὶ καθηγητῶν αἱ Φαλαγγίτισσαι, αἰτινες καὶ ἐκπαιδεύονται εἰς τὰ οἰκοκυρικά, καλλιτεχνικά, τὴν νοσοκομειακὴν βοήθειαν, εἰς ἄλλας πρακτικὰς εἰδικότητας, πτηνοτροφίαν, δεινδροκομίαν καὶ εἰς ἀθλητικὰς τοιαύτας.

ΔΩΡΕΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

Πρὸς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Ἀρρένων Λακωνίας προσεφέρθησαν ὑπὸ διαφόρων Ὁργανισμῶν 64 στρέμματα καλλιεργησίμου γῆς πρὸς

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

καλλιέργειαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν., τὰ εἰσοδήματα τῶν ὁποίων θὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ αὐτῶν.

— Ἐπίσης πρὸς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Ἀρρένων Θεσπρωτίας προσεβρέθησαν παρὰ τῶν κ. κ. Θεοδώρων Ἐξάρχου καὶ Χρήστου Ταίτου δύο στρέμματα καλλιεργήσιμου γῆς πρὸς καλλιέργειαν γεωμήλων.

— Ὑπὸ τοῦ 4ου Λόχου τοῦ Ὑποτομέως Βεύης τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Φλωρίνης ἐκαλλιεργήθησαν διὰ δευτέρου φορὰν τὰ προσφερθέντα 35 στρέμματα ἀγρῶν καὶ ἤδη ἐφουτεύθησαν μὲ ἀραβόσιτον.

ΠΡΟΕΔΡΙΣΤΕΝ

Τὴν 5ην τρέχ. μηνὸς ὁ Ἀρχηγὸς ἐπισκέφθη τὴν Ὑποδιοίκησιν Πανεπιστημίου καὶ προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐπιτελικῶν αὐτῆς γραφείων. Τὸν Ἀρχηγὸν ὑπεδέχθησαν ὁ Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν Ἀρρένων καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου μετὰ τοῦ ἐπιτελείου αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ὁ Ἀρχηγὸς προσῆλθεν εἰς τὴν συγκέντρωσιν ἀπάντων τῶν φαλαγγιτῶν τοῦ Γ' ἑξαετίας Νομικῆς Σχολῆς, καθ' ἣν ἐγένετο, βάσει τοῦ ὑπὸ τῆς Δ.Α.Σ.Α. ἐκπονηθέντος προγράμματος ἰδιογενικῆς διαφωτίσεως, συζήτησιν περὶ τῆς ἱστορικῆς σημασίας τῆς 4ης Αὐγούστου. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν ταύτην ὁ Ἀρχηγὸς παρέμεινεν ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, λαθὼν καὶ ὁ ἴδιος μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, ἐκδηλώσας τὴν πατρικὴν αὐτοῦ στοργὴν καὶ τὸ πατρικὸν Του ἐνδιαφέρον διὰ τοῦ σπουδάζοντος νέου.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν του, ὁ Ἀρχηγὸς ἐγένετο ἀντικείμενον θερμῶν τῶν ἐκδηλώσεων τῶν ἐκ μέρους τῶν φαλαγγιτῶν — φοιτητῶν οἱ ὅποιοι πληροφορηθέντες τὴν ἀφίξιν του κατέκλυσαν τὴν Ὑποδιοίκησιν, ὅσον καὶ τοῦ ἔξωθεν αὐτῆς συγκεντρωθέντος πλήθους.

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁ Διευθυντὴς τοῦ τμήματος προπαγάνδας ὕγεινης τῆς Δ.Α.Σ.Α. ὤμιλησεν ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ μας σταθμοῦ περὶ ἀλκοολισμοῦ. Ὁ ὁμιλητὴς διαγράψας τὴν συμπτωματολογίαν καὶ τὰ καταστρεπτικὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἀποτελέσματα ὑπεγράμμισε τὰ μέτρα διὰ ὅποια ἐλαβε τὸ Νέον Κράτος τὴν θελήσει τῆς ζωῆς τῶν ἐργαζομένων.

— Ὑπὸ τοῦ Ὑγειονομικοῦ τμήματος τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου κατηργήθη τμήμα παθητικῆς ἀεραμύνης.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΔΡΑΜΑ. — Ὁ προτόλειος Δράμας δούλους ἱστορικῶν ζῶντων φαλαγγιτῶν — τῶν τῆς 24ης

ἐξέδραμον εἰς τὴν θέσιν Ἐσσημάνικας παρὰ τὸν συνοικισμόν Νέας Κρήνης.

— Συνεχίζονται μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν αἱ δοκιμαὶ τῶν ἔργων ἐνὰ ἕξ τὸ Μικρολόγιον καὶ ἡ Τὸ κρυφὸ σχολεῖν, ἅτινα θὰ ἀναδείξωσιν Δράμας τὴν 25ην.

— Δοκίμῃ θαλαγγιταὶ καὶ θαλαγγιτῶσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως Δράμας.

— Ὡστόσο ἐξακολουθοῦν ἐπιτυχῶς αἱ δοκιμαί.

ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΝ. — Τὴν προπαρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ προαγγελθεῖσα δ. ἀλ. εἰς τοῦ Ἐπιτελοῦς Μ. Σωτηρίου ἐν τῇ σελ. τῶν διηλίων τῆς Ὁμάδος Διαφωτίσεως. Ἐδόθη ἐπίσης ἡ διάλεξις τοῦ Συναγίστου τῆς Ε.Ο.Ν. Ιατροῦ κ. Π. Διοσιπόδου μὲ θέμα: Ἡ θέσις τῆς Νεολαίας ἐν τῷ Νέῳ Κράτει.

Συνεχίζονται τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς βαθμοφόρων, εἰς ἣν ὁ καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου θαλαγγάρης κ. Ζωιτοπούλος διδάσκει ὕγιεινὴν καὶ γυμναστικὴν τακτικῶς δις τῆς ἑβδομάδος.

Ὁ χορὸς τῆς 232ας θαλαγγίς Παιριτίου εἰς μεγάλην ἐπιτυχίαν. Παρεβρέθησαν ὁ κ. Σωτηρὸς κ. Σινταίρης, ὁ Ὑποπότης κ. Παιριτίου, ὁ Α' Ἐπιτελὴς κ. Δουζίνης καὶ ὁ τοῦ Γ' Ἐπιτελοῦ Γραφεῖον κ. Δημητράκης.

Προεδρεύοντι τοῦ Γ' Γραφεῖου καὶ ἀλλοθεν τοῦ Ἐπιτελοῦς Μιχ. Σωτηρίου προεκηρύχθη διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῆς Ε' καὶ ΣΤ' τάξεως τοῦ ἐνταῖθα γυμνασίου διὰ τὴν συγγραφήν πραγματείας εἰς τὴν δύναται ἡ Ἑλλάς νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν Γ' Πολιτισμὸν. Ἡ προβλεπόμενη ὑποβολὴ τῶν ἐργαζομένων ἐλθε τὴν 9ην τρέχοντος, ἡ δὲ κρίσις θ' ἀνακομῇ ἐν καιρῷ.

Διὰ δωρεὰν τὸν ἐν Παιριτίῳ Γεωργικὸν Συναγίστην ἡγορήσθη ὅτι τῆς 232ας θαλαγγίς ραδιόφωνος ἀξίας 14.000 δραχμῶν. Ἡ Ὑποδιοίκησις εἰς ἣν ἀνεφέρθη ἡ δωρεὰ, πῶς αὐτὴν δι' ἐγγράφου τῆς.

Κατ' ἀναφορὰν ληφθεῖσαν παρὰ τοῦ Συναγίστου τῆς Ε.Ο.Ν. Γ. Καλλιῶν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

ΚΑΤΕΡΙΝΗ. — Αἱ συγκεντρώσεις τῆς Τετάρτης καὶ Κυριακῆς συνεχίζονται τακτικὰ εἰς ὅλους τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς Α' 143 θαλαγγίς Κατερίνης.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν κυρίως καὶ τὰ σιμύληα τὰ ὅποια ἐλήλθον τελευταίως ἐκ τῆς Σχολῆς Βαθμοφόρων. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐργασίας, ὅχι μόνον ἐκτελεῖται μετὰ πάσης ἐπιμέλειας, ἀλλὰ καὶ μὲ σύστημα βασιζόμενον ἀπολύτως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς εὐχολογίας τῶν ἐκτελεσάντων.

Εἰς τὸν τρόπον ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκπαίδευσιν νὰ καθίσταται πλέον συνειδητὴ καὶ ἡ ὑποβολὴ εἰς αὐτὴν καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων πρὸς αὐτὴν ἐκτελεσάντων.

Εἰς τὸ πέραν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἀποβλέποντος ἀποβλέποντος, παιγνίδια καὶ χοροὶ, καιροῦ δὲ ἐπιτελεῖται γίνονται διελία.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θαλαγγίαν ἐβδόμη τὰρ αὐτοῦ διελία ἐνώπιον τοῦ λόχου προσχωρήσας μὲ θέμα: Ἐὰν ἰδῶμεν τῆς μῆς καὶ ἀδυνατεῖν Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Εἰς τὴν 232αν θα

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κινήσις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

Ἡ δέσμις τῆς ἔδρας τῆς Φάλαγγος περιέφραξε διὰ συμμαχοσφύρατος καὶ ἐσκαψὲ τὸν πρὸ τοῦ κτιρίου τοῦ κέντρου χώρον πρὸς δημιουργίαν φυτῶν ἀμυγδαλέων καὶ καλλωπιστικῶν δένδρων καὶ ἀνθοκίτου. Ἐπίσης ἀνῶρυξε περὶ τοὺς 150 λάκκους διὰ τὴν συμπληρωματικὴν δειροφύτευσιν τῆς εἰς θέσιν «Κογ» κέλεως ἑκτάσεως.

Ὁ Σχηματισμὸς Σκουπιδιῶν περιέφραξεν ἀναδασοθεσίαν ἑκτασίν 3 περὶ τοὺς στρεμμάτων, προητοίμασε χώρον 1½ στρ. πρὸς καλλιέργειαν γεωφύλων καὶ ἐξετέλεσεν ἀποστραγγιστικὰς ἐργασίας δι' ἑκτασίν 5 στρεμ. καλλιργηθῆσασμένην ὑποδειγματικὰς δι' ἀραβοσίτου, φασολίων καὶ ἑρπεδίων.

Ὁ Σχηματισμὸς Τσαπαντῶν προέβη εἰς τὴν ἀνῶρυξιν 300 λάκκων εἰς θέσιν «Προφήτης» Ἡλίας διὰ τὴν φύτευσιν ἱσχυρῶν δειροφυλλίων. Ἐπίσης προητοίμασε τοὺς χώρους διὰ φυτῶν καρποῦ καὶ καλλιέργειαν γεωφύλων.

Ὁ Σχηματισμὸς Νεροχωρίου προέβη εἰς τὸ φύτευσιν εἰς θέσιν «Λυ. Τριὰς» 200 δειροφυλλίων πύκνης καὶ 15 δειροφυλλ. κυπαρίσσου καὶ εὐκαλύπτου. Ὁ Σχηματισμὸς Κερασιώτης προέβη εἰς τὸ φύτευσιν 200 δειροφυλλ. πύκνης καὶ 200 τοισύτων κυπαρίσσου καὶ εὐκαλύπτου. Γενικότερον συνεχίζεται μὲν ἐντασιν ἡ ἀναδοστικὴ ἐργασία. Μέχρι τοῦδε ἔχουσι φυτεῖθαι περὶ τὰς 6.000 δειροφυλλ. πύκνης, κυπαρίσσου, εὐκαλύπτου, ἀμυγδαλέας καὶ μαύρας. Καθ' ἑκάστην ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς Σχηματισμοὺς δειροφυλλία ἐξ Ἰωαννίνων μερίμνη τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως, ὁποῦντοί τε αὐτὰ εὐτελεῖται κατ' αὐτὰς καὶ ἄλλαι 4.000 δειροφυλλία.

ΑΓΡΙΝΙΟΝ. — Συνεχίζεται συστηματικῶς ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ὡς καὶ τῶν εἰς ὁλολήτους φοιτῶντων ὁμοφύλων βαθμοφύλων βάσει προγραμμάτων.

— Οἱ Φαλαγγίται παρακολουθοῦν τακτικῶς μετὰ ἑλλήνων μαθητῶν χορῶν, διδασκόμενα εἰς αὐτοὺς εἰς τὸ Κέντρον τῆς Ε.Ο.Ν. ὑπὸ τοῦ Παζαριῶν.

— Ἡ Χοροδία τῆς Φάλαγγος Ἀγρινίου διδάσκει ἐντατικῶς ὑπὸ τοῦ λοχίτου μουσικοῦ κ. Σπυρ. Τσαντήλα προκειμένου νὰ ἐμφανισθῇ προσεχῶς εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως Μεσολογίου, ὅπου προσκεκληθῇ ἀρμόδιος.

— Ἐπίσης ἡ μανδολινα τῆς αὐτῆς Φάλαγγος ἐτετέλεσε σημαντικὰς προόδους. Ἐνίσταται δὲ ὅτι θὰ εἶναι ἱκανοποιητικὴ ἡ ἐμφάνισις τῆς πρὸ τοῦ κοινῶν τῆς πόλεως μας.

— Εἰς συγκέντρωσιν Φαλαγγιτῶν Ἀγρινίου διήλυσεν ὁ θεολόγος κ. Κ. Ποδὺς περὶ τοῦ Ἑσυχασμοῦ τῆς Κυριακῆς καὶ ὁ γεωπόνος κ. Δ. Μακρὴς περὶ τῶν ἀσθενειῶν τῶν παρ' ἡμῖν καλλιέργειων φυτῶν.

— Ἡρχισεν συστηματικὴ διδασκαλία γεωργικῶν μαθημάτων εἰς ὁμάδα εἰδικότητων ὑπὸ τοῦ ἐπαρχικοῦ γεωπόνου κ. Δ. Φάρου.

— Ἐκ τῶν ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων, αἵτινες ἐγένοντο εἰς συγκεντρώσεις διαφόρων τμημάτων, σημειώμεν ἰδιαίτερας τὴν ἐμπνευσμένην

διάλεξιν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεὺς τῶν λόγων Σφήνας - Λεπενδῶς τοῦ λοχίτου κ. Παπαδημητρίου Κωνσταντίνου μὲ θέμα: «Ἐθνικὰ ἰδιαιτερά».

ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ. — Ἡ 70ῃ Φάλαγγις Ἀργους ἐξέδραμεν εἰς τὴν θέσιν Μύτικα ὅπου ἐπίσκονται ἀξιόλογα ἀρχαιολογικὰ εἰρημάρια.

— Αἱ Φαλαγγίτισσαι Σπετοῦν παρακολουθοῦν μαθήματα Ἑθνικῆς Ἀγωγῆς, χοροδίας, ἐργοτεχνικῶν κλπ.

— Ὁ Σχηματισμὸς Ἀσίνης ἐτοιμάζει θεατρικὸν ἔργον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἑθνικῆς μας ἑορτῆς, καταβάλλεται δὲ πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὴν καλλιτέραν ἐμφάνισιν τοῦ ἔργου.

— Εἰς τὴν ὕδραν ἐγένοντο μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμόν τὰ ἑκαταῖα τῆς Λέσχης Θηλέων. Μετὰ τὸν ἀγασμὸν διήλυσεν ἡ Διοικητρία ἀναπτύσσουσα τὴν δόξαν τῆς γυναικός.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὸ II Τάγμα Φαλαγγιτισσῶν ἐξέδραμεν εἰς Ἁγίον Ἰωάννην. Λόγος Φαλαγγιτισσῶν μετέβη εἰς τὸ Μουσεῖον, ὅπου ὁ ἀρχαιολόγος κ. Γ. Πλάτων ἀνέπτυξε πρὸς αὐτὰς ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὴν Προμικτικὴν καὶ Μεσομικτικὴν ἐποχὴν.

— Τὸ ποδηλατικὸν τμήμα τῆς 320ῆς Φάλαγγος ἐτετέλεσε διαφόρους ἀσκήσεις καὶ τὸ II Τάγμα ἐξέδραμεν εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον.

— Αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐγχαρίσθησαν εἰς διαφόρους εἰδικότητας, ἐγένοντο δὲ τμηματὰ οἰκοοικητικῆς, γεωργίας, καλλιτεχνικῶν, πτηνοτροφικῶν, δειροκομικῶν κλπ.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ. — Τὴν Τετάρτην 28ην Θεβρουαρίου, ἡμέραν ἀφιερωμένην διὰ τὴν Ε.

Χορὸς μετμημφεσμένων τῆς Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ρεθύμνης.

Ο.Ν., ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία Θηλέων Ρεθύμνης μετέβη εἰς τὸ νοσοκομεῖον συνοδοιμαχῆς ὑπὸ τῆς Διοιοκηντρίας τοῦ Γραφείου Προνοίας πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀσθενῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς τὸ γυμναστήριον, ὅπου ἐγένετο ἡ προπόνησις τῶν Φαλαγγιτισσῶν ἀθλητριῶν. Ἀπὸ παρμεινῶν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀνεχώρησε πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν συγκεντρωμένων τμημάτων τῆς 256ῆς Φάλαγγος. Τὴν 2 μ.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας ἡ Περιφ. Διοικητρία μετέβη καὶ πάλιν εἰς τὸ γυμναστήριον ἐνθα ἐγένετο δοκιμαστικὴ παρέλασις διὰ τὴν 25ην Μαρτίου. Ἀμέσως κατόπιν ἐπεθεώρησε τοὺς λόγους τῆς 255ῆς Φάλαγγος καὶ παρακολούθησε τὰ μαθήματα σκοποβολῆς, ποδηλασίας καθὼς καὶ τὰ νοσοκομειακά τσαῖα. Τὴν 3ην μ.μ. παρέστη εἰς τὸ μάθημα τῆς Πολιτικῆς καὶ Ἱδεολογικῆς Διαφορίσεως κατωτέρων στυλῶν.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. — Πρὸ ἡμερῶν διήλυσεν εἰς συγκέντρωσιν Φαλαγγιτῶν ὁ καθηγητὴς τοῦ γυμνασίου ἀρρέων Μυτιληνῆς κ. Ἀρχοντίδης Βασ. μὲ θέμα: «Ἡ ἱστορία τοῦ ἔθνικου μας ὕμνου».

— Ἐπίσης εἰς τὴν αἰθούσαν ἐθέμισεν ἐξέδῃ ἡ ἑκτα κατὰ σειράν διὰλέξεσι τῆς Ε.Ο.Ν. μὲ διήλυσιν τὸν διευθυντὴν τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου Μυτιληνῆς κ. Φ. Κωνσταντινίδην καὶ μὲ θέμα: «Ἡ ἐπιστῇ καὶ τὸ Νέον Κράτος».

— Τὴν διήλυσιν ταύτην, ὅπως πάντοτε, παρακολούθησαν ὅλοι οἱ ἐπίσημοι τῆς πόλεως ὡς καὶ πλῆθος Φαλαγγιτῶν καὶ πολιτῶν.

ΧΙΟΣ (Καρθάμυλα). — Ὁ 2ος λόγος τοῦ Α' Σχολείου Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Καρθάμυλων Χίου ἐργάστηκε μὲ πλεονεξία 3¼ τοῦ στρέμματος κοντὰ στὸ σχολεῖο καὶ τὴν ἐστειρε σιταρι μὲ λίπασμα ποῦ τὰ παραχώρησε ἡ Ὑποδιοίκησις. Τὸ σιτῆρ μέρα μὲ τὴν μέρα μετὰ λῶνται καὶ πρᾶσιζοι τὸν τόπον, ποῦ πρὶν λίγο διάστημα στέκεται ἀγριοὶ θάμνοι. Οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς τακτικὰ τὸ ἐπισκέπτονται καὶ χαίρουν τὸς κόπους τῶν. Οἱ μικροὶ Σκαπανεῖς εἶναι ὑπερήφανοι γιὰ τὸ χωράφι τοὺς ποῦ τὸ ἀγαποῦν μὲ σιτοργίαν.

ΣΥΡΟΣ. — Αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανεῖς ἔρποντο πρὸς παρακολουθῆσαι μὲ ζωρὸν ἐνδιαφέρον μαθήματα Ἱστορικῆς Διαφορίσεως, Ἑθνικῆς Ἀγωγῆς, ὡς ἐπίσης καὶ ἀσκήσεις στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως.

Πρὸς τὰς Φαλαγγιτισσὰς ἀνεπτύχθησαν τὰ θέματα: «Ἡ Σημαία» καὶ «Σχολεῖον καὶ Οἰκογένεια».

— Ζωρὰ κίνησις ποσότηρῆς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ὑποδιοικήσεις.

ΧΑΛΚΙΣ. — Τὴν 4ην Μαρτίου ἦναιε τὰς πόλεις τῆς ἡ Α' Πανεσθεῖα Ἐκθεσις ἔργων χειροτεχνίας τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Ἀργίων καὶ Θηλέων τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐσθίας.

Ἡ ἑκθεσις ἐπετάχθη εἰς τὴν μεγάλην αἰθούσαν τοῦ Οἴκου τοῦ Φαλαγγίτου, περιλαμβανῶν δὲ ἔργα λαϊκῆς τέχνης κατασκευασθέντα ὑπὸ Φαλαγγιτισσῶν καὶ Φαλαγγιτῶν.

Ἡ ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ Ἡ ΕΠΑΡΧΙΑ

«Ἀς μὴ κακοφασίη στοὺς ἀνθρώπους τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν μεγάλων ἐπαρχικῶν πόλεων. Ἡ ἐπαρχία μὴ τὸ χωριὸν, τὴν κοινότητα καὶ τὴν μικρὴν τῆς πρωτεύουσας διεσφάλαξεν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας καὶ θὰ διεσφάλαξεν καὶ εἰς τὸ μέλλον, δι. ὅρατο καὶ καλὸ καλλιέργησθαι ἀπὸ αἰῶνος ὁ αὐτὸ τὸν τόπον».

Ἡ ἐπαρχία διέδοσε τῇ δημοτικῇ μας ποιήσει καὶ τὸ δημοτικὸν μας τραγούδι, ποῦ τὸ γράμματος καὶ τὸ ραδιόφωνο μὲ τὴν μοντέρνα τους μουσικήν, δὲν σπᾶσθαι ἱκανὰ νὰ τὸ παραμερίσωσιν ἀπὸ τοῦ γένει καὶ τῆς ζωῆς τῆς ἐπαρχίας, ὅπως τὸ κατάφεραν στὰ μεγάλα κέντρα.

Ἡ λεβαντοφιλία τοῦ 1821 μόνον στήν ἐπαρχίαν τραγουδεῖται καὶ τὸ μαυρολόγι τῆς μῆρας τοῦ Κίτσου βρίσκει βαθὺ ἀντίπαλον μόνον στήν καρδιά τῆς ἐπαρχίας.

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ μιλήσωμεν ὅτε γιὰ τὴν δημοτικὴν μας ποιήσιν ὅτε γιὰ τὴν δημοτικὴν μας τραγούδι, ἀλλὰ γιὰ τὴν Ἑλληνικὴν Λαϊκὴν Τέχνην, ποῦ καὶ αὐτὴ ἀν ὑπάρχει ἀκόμα καὶ ἀν

δὲν ἔσθω, ὅπάρχει γιὰ τὴν διατήρησιν ἡ ἐπαρχία καὶ τὸ χωριὸν.

Ὁ μηχανικὸς πολιτισμὸς ἔφερε στὸ χωριὸν τὸ φωνόγραφον, τὸ ραδιόφωνον, τὸ αὐτοκίνητον — καὶ μὲ τὸ τελευταῖον τὴν μηχανικὴν παραγωγήν, ποῦ κάθε μέρα ἐκτοπίζει τὴν χειροτεχνίαν — ἀλλὰ δὲν μπόρεσε οὐτε τὸν ἀργαλεὺν νὰ ὑκρεμίῃ ἀπὸ τοῦ σπιτοῦ τοῦ θάνατον Ἑλληνικοῦ χωριοῦ, ὅτε νὰ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὸ χέρι τῆς ἐπαρχιωτοσύνης τὴν βελόνα καὶ νὰ ἀφανίσῃ τὰ περιφραγμένα ὄρατά μας καὶ τὰ ἀκόμη πλεονεξία κινήματα τῆς ἐπαρχίας μας.

Καὶ πόσον πλούσια εἰς τέχνην καὶ παραγωγήν εἶναι ἡ λαϊκὴ μας χειροτεχνία! Οἱ μαντιλῆς τῆς Ἀργεῶσας, ποῦ τὴν ζωγραφίζομεν μὲ τὸ ραζισμὸν ἀπὸ τὴν δουλειὰ χερί τους τὰ κορίτσια τῆς, εἶναι ἀνομαστὲς ὅχι μόνον στήν περιοχή τους καὶ στὸν κύκλον τῶν ὁλίγων φιλοτεχνῶν τῆς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ ἐξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος μας, χάρις στὰ Ἑλληνικά περὶπτερα ποῦ λειτουργοῦν στὸ ἐξωτερικὸν μὲ τὴν ἐπίδεξιν τοῦ Ὑπουργείου Τόπου καὶ Τουρισμοῦ.

Οἱ λεπτὲς γιρλάντες τοὺς ἀπὸ μικροσκοπικὰ, τοσοδολλία τριαντάφυλλα καὶ ἱξὸ, δὲν εἶναι ἀπλῶς ζωγραφικὴ, εἶναι ποιήματα ποῦ χαροῦντο στὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας.

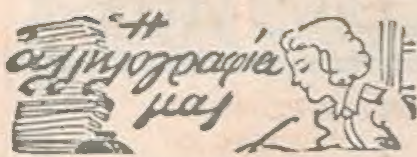
Τὰ ὄρατά τῆς Ἀπειράτου τῆς Νάσου, ποῦ θαυμαστήματα πρὸς στήν ἑκθεσὶ τῆς Μυτιληνῆς, τὰ καλλίμα τοῦ Αἰγαίου, τῆς Κρήτης καὶ Στερεῆς Ἑλλάδος, τὰ Κρητικὰ κινήματα καὶ τὰ κινήματα τῆς Τήνου, τὰ μεταξὺτα ὄρατά τοῦ ἀργαλεῖο τῆς Καλαμάτας διακρινόμενα μ' ὅλο τὸν πόλεμον τῆς μηχανικῆς ἀπὸ τὰ χεῖρα τῶν κοριτσιῶν τῆς ἐπαρχίας.

Στὴν ἑκθεσὶ τῆς Ε.Ο.Ν., ποῦ ὄρανται ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις στήν Ἀθήνα, θὰ ἴδομεν τι πολὺτιμος θεματοφύλακος τῆς Λαϊκῆς μας Τέχνης εἶναι ἡ ἐπαρχία, καὶ πᾶς χωρὶς αὐτὴν Λαϊκὴ Τέχνη στήν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τὰ προϊόντα τοῦ ἀργαλεῖο καὶ τῆς βελόνας ποῦ θὰ θαυμάσωμε. Ἡ ἐπαρχιακή καὶ ἡ ἀγροικιακή μας δὲν μὲν δόσαν τὰ ἀραιότερα εἰρημάρια τῆς πλεονεξίας Λαϊκῆς Τέχνης.

ΜΗΤΣΟΣ ΔΕΙΛΙΝΟΣ

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΛΛΗΝ ΛΑΧΑΝΑ. Γιατί και στις δύο όψεις του χαρτιού; Το περιεχόμενο τακτικά γραμμένο. Σημείωση Π163. — ΜΗΤΣΟΝ ΒΑΡΟΥΝΗΝ. Πρόσεξε τις χαμνιές:

- τα άκουρα στα παιδιά
- μακριά από τα μισή.

Κ. ΑΓΓΕΛΕΤΟΝ. Το διήγημά σου «Ο Άζωρ σωτήρ μου» πολύ μακρό. Πρόσεξε τη γλώσσα. Γράφεις «Ο Άζωρ, τόν οποίον και δικαίως γνωρίζω σωτήρα; δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα σκυλί εκλεκτό γένους, με όλα τα χαρίσματα, τα οποία δίδει η φύσις εις τα ζώα και μάλιστα εις τους σκύλους. Νομίζω περὶ τὴν λέξη σου ὅτι «Ο Άζωρ είναι σκύλος και όχι τίποτ' ἄλλο. Τί θα μπορούσε ν᾿ἔναι; — ΣΤΕΛΙΟΝ ΒΕΤΙΜΙΟΝ. Ἀπὸ τὸ διήγημά σου «Ἡ κυρά Παραμυθού» δημοσιεύουμε ἐνὰ μέρος. Σὲ παρακαλοῦμε νὰ τὸ διαβάσῃς χωρὶς νὰ διακόψῃς τὸ διάβασμα γιὰ νὰ πάρῃς ἀναπνοή. «Εἰ- τοί;» ἔμπροσξί. «... ὅταν ἦσαν χειμῶνας, πού ὁ αἶρας ἔβω βοῦξίς και τὸ χιόνι σκέπαζε τὴ γῆ και τὰ κλαδιά τῶν δέντρων και πού τὰ παι- διὰ τότε δὲν μπορούσαν νὰ βγαίνουν στίς λάκκες γιὰ νὰ παίζουν, μαζεύοντοσαν σὸ σπῆτι τῆς κυρά Παραμυθού, πού εἶχε μιὰ γω- νιά γεμάτη ἔλαια, πού βγάσανε κάτι φλογές μέ- χοι ψηλά τὸ ταβάνι, πούχε μιὰ τρόπα κι ἔ- θβαινε ὁ καπνός, ἐκεῖ γύρω ἔβαζε τὰ παιδιά και καθόντοσαν και τοὺς ἔλεγε παραμύθια ἢ καμιά παλιά ἱστορία. Τὰ κατάρρε;» Ὅχι! Τὸ ἔγραψαμε και ἄλλη φορὰ. Στέλιο: μικρὲς φρασολέες. Παρακάτω ἔχεις ἄλλη περίοδος με 124 λέξεις! Γράψε μας, γιὰ σου, τὸ ἴδιο διή- γημα με μικρὲς φράσεις 5-10 λέξεων. Εἴθεθα περίεργοι νὰ ἴδωμε ἂν θὰ τὸ κατορθώσῃς και τί θα γράφῃς. Τὸ περιεχόμενο. Σημείωση Π165. — ΓΕΩΡΓ. ΜΑΜΑΝΗΝ. Σὲ συγχάριμε θερ- μῶς γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιστολῆς σου. Θὰ προσπαθώμε νὰ σ' εὐχαριστήσωμε. Μη βιάζε-σαι όμως. — ΜΑΡΙΑΝ ΣΚΟΥΦΟΠΟΥΛΟΥ. Τὸ διήγηματάκι ἀρκετὰ καλὸ. Πρόσεξε τὴν κατά- ταξί τοῦ διαλόγου. Κάπου γράφεις: «— Θὰ εἴθι μιὰ μέρα πού θὰ μετανωίσης γι' αὐτὸ πού ἔκαμες, εἶπε ὁ Ἀλέκος σὸ ἀμνηστράκη. Καί θὰ τὸ μετανωίσης σκληρά...». Ὁ διάλογος δὲν

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΙΣ ΕΡΗΜΙΕΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 748)

λογίεις τῶν ἀνθρώπων, μισή-μιὰ ὥρα δρόμος και περισσότερο.

Ὅμως τὸ μικρὸ ἀπόσπασμα προ- χωρεῖ βιαστικά βιαστικά κι' ἀποφα- σιστικά πάνω στίς πλάκες και στίς ἀνωμαλίες τῆς αὐλῆς, διασφαίνει χαν- τακάκια, λόγγους ἀπ' ἀγριόχορτα, βουναλάκια ἀπὸ νώματα κι' ἀπὸ πε- τρίτσες, και δὲ σταματᾷ καθόλου.

Ἄν εἴχαμε δώσει προσοχή τὶ δρόμο ἀκίβως εἶχε τραβήξει τὸ πρῶτο μερ- μινάκι μας μετ' ἡ τῆς ζάγαρ, τὸν, βλέ- πουμε τώρα ὅτι ἀπὸ τὸ ἴδιο ἀκριβῶς δρόμο περνᾷει και ὅλο τὸ ἀπόσπασμα. Πῶς; Ποιὸς ἔξερε. Ἴσως τὸ ξεδιαλύ- νουμε ἀργότερα.

Ὅμως νὰ τώρα ἡ παρέα ἐνδὸς στῆς ζάγαρι. Ἐνα μικρὸ ψάξιμο ἐνῶ ἐκεῖ, μιὰ μικρὴ ἀναμυμπούλα και μιὰ τα- ραχή, — γάθηκε μωρὸ ὁ θησαυρὸς, μᾶς τὸν πήρανε; Ἀλλὰ ὄχι, ὄχι, νά- τοξ! Ὅρμαίς τὸ πρῶτο ἀπάνω του κι' ὁρμῶνε και τ' ἄλλα ἀπὸ κοντά.

— Ζήτησώ! φωνάζει ἀπ' τῆς χαρὰ του ὁ Στέλιος, πού ἀγωνιῶσαν μὴν τύχη και δὲν τὸν βροῦνε κι' ἤθελε νὰ τὰ πάρῃ μετ' ἡ χέρια του νὰ τὰ πάρῃ.

Ποιὸς ἔξερε μάλιστα. Ἴσως και τὰ ἴδια τὰ μερμινάκια ν' ἀγωνιῶσαν μὴν τύχη και δὲν τὸν εὗρισκαν και ἴσως κι' ἐκεῖνα νὰ φωνάζουνε τώρα ἴσως στῆ γλῶσσα τους, πού μεῖς δὲν ξέρουμε και δὲν ἀκούμε.

B. Δασκαλάκης

εἶναι καλὸ νὰ κόβεται με δευτερεύουσα φράσι και πάλι νὰ συνεχίζεται. Νὰ πῶς ἐπρεπε νὰ τὸ γράφῃς: «— Θὰ εἴθι μιὰ μέρα πού θὰ μετα- νωίσης γι' αὐτὸ πού ἔκαμες!... Καί θὰ τὸ μετανωίσης σκληρά, εἶπε ὁ Ἀλέκος σὸ ἀμνη- στράκη. Τὸ ποῖμα ἔχει πολλὲς μετρικὲς ἐλλεί- φεις. Διάβαζε τὸ δυνατό και θὰ τὴς ἀντιλη- φθῇς ἀμέσως. — Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΝ. Δημο- σιεύουμε ἐνῶ μέρος τῆς ἐπιστολῆς σου: «... πόσο ἄλλαξαν πρὸς τὸ καλύτερον τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν εὐλογημένη ἐκείνη ἡμέραν τῆς 4ης Αὐγού- στου, πού θὰ μείνῃ γιὰ πάντα χαραγμένη στὴν ψυχὴ όλων τῶν Ἑλλήνων μικρῶν και μεγάλων, πλουσιῶν και πτωχῶν. Βλέποντας κανεὶς σή- μερα σὲ πόσο καλύτερα θέσι βρίσκεται ἡ ἀγα- πημένη μας πατρίς και δολοκλήρη ἡ κοινωνία, εὐλογεῖ τὸν Θεόν, πού ἐνέπνευσε στὸν μεγάλο μας Ἀρχηγόν κ. Ἰωάννην Μεταξῶν, τὴν ἰδεαν νὰ ἐνεργήσῃ ἀποφασιστικὰ. — ΤΑΚΗΝ ΚΡΗ- ΤΙΚΟΝ. Ἐλάβαμε τὸ μακροσκοπικὸ ποῖμα σου «Ἡ 4η Ἀυγούστου». Λέγει πολὺ δρᾶσι πρᾶ- γματα, ἰδίως σὲ ἀργηματικὸ μέρος. Ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον ἡ δημοσιεύσις τοῦ λόγου τοῦ μή- κους σου. Πρόσεξε ἐπίσης τὴς διοικητικὰς. Σὲ μερικὰ μέρη δὲν εἶναι σωστὲς. Κότταξε τοὺς 9ον και 10ον στίχους, τοὺς 35ον και 36ον, τοὺς 67ον και 68ον. Στέλιε μας κανένα ἄλλο ποῖμα συντομώτερο. Ἴσως νὰ δημοσιεύῃ με- ρὸς ἀπ' αὐτὸ πού μας ἔστειλες, ἂν ἐγκρίθῃ και σὲ τὴν Ἐπιτροπὴν, στὴν ὁποία δὲ ὑποβάλλωμε τὸ ἀπόσπασμα. — ΒΑΣ. ΑΣΤΡΑΝ. Τὸ παρα- μύθι πού μας ἔστειλες ἔχει δημοσιεύσῃ σὲ πε- ρασμένα τεύχη τῆς Ἑλλογραφίας. Πάντως τὸ ἔ- λάβαμε ὅπ' ὄντι μας, γιὰτὶ ἔχει μερικὲς οὐ-

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Τὴν 14 Μαρτίου ἀνεχώρησε δι' Ἀ- μερικὴν μετ' ὁ ὑπερωκεάνειον «Νέα Ἑλλάς» ὁ κ. Ἀν. Ἀναστασάκος ἔ- ξουσιοδοτημένος ὅπως ἐγγράφῃ συν- δρομητὰς και εἰσπράξῃ συνδρομὰς διὰ λογαριασμὸν τοῦ περιοδικοῦ «Νεολαία», ἐπισκεπτόμενος πρὸς τοῦτο τὰς Ἑλληνικὰς Κοινότητας και τὰ ἐκπαιδευτήρια αὐτῶν.

σιόσεις παραλλαγές. — Ν. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΝ. Σὰς συγχάριμε γιὰ τὴν δρᾶσαν χειρονομίαν σου. Βλέπετε τί θὰ πῇ νὰ ἔχουν ὁ πολιτὴς ἐμ- πιστοσύνη τὸ Κράτος; Τὸ ποῖμα πού μας ἔ- στειλάς ἔχει μερικὲς ἐλαττωματικὰς στί- χους. Προσέλασε τὸ 2ο τετράστιχο. — ΝΙΚΟΝ ΑΚΥΛΑΝ. Θὰ ζητήσωμε σχετικὰς πληροφορίες ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα και θὰ σοὶ ἀπαντήσωμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προσεχῆ τεύχη τῆς «Νεολαίας». — ΘΑΝ. ΚΡΕΜΜΥΔΑΝ. Ἐλθέτω και διεξι- δῶ σὲν ἀρμόδιον συντάκτην. — ΑΘ. ΠΑΠΑ- ΓΙΑΝΝΗΝ. Ἀπὸ τόσο βιάζεσαι νὰ τὸ ὅξῃς δη- μοσιεύμεν, τὸ περιεχόμενόν ἐδῶ:

Τὰ χιόνια λυῶσαν σὰ βουνὰ
κι' ἡ ἀνοιξὴ προβάλλει
και σὰ βασιλίσσα περνᾷ
μετ' ἡ ἀνθρᾶ τῆς κάλλης.
Τ' ἀθήνα γλυκοκελαδοῦν
σὲ δάση μυρμινα
κι' οἱ πεταλούδες χαίρετοδν
τὰ κρίνα τ' ἀνθίσματα.
Τὰ γελιδνὰ στὴν παλιά
φωλιά γυρῶσαν πάλι
και φάλλον με γλυκεῖα λαλιά
τῆς ἀνοιξῆς τὰ κάλλη.

Γιὰ δια τ' ἄλλα θὰ σοὶ ἀπαντήσωμε ἀργότερα. Ἐχομε νὰ διαβάσωμε πολλὰ. — Π. ΑΓΓΕΛΕ- ΤΟΝ. Στέλιε μας κανένα παραμύθι τοῦ τόπου σου ἢ δι' ἡ πότις λαογραφικῶ. Τὸ προτιμοῦμε. — Κ. ΣΤΡΟΥΖΑΝ. Τὸ ἱστορικὸ ἀρθρὸν σου ἔ- χει μερικὰς χρονολογικὰς ἀνακρίβειας. Πρό- σεξε τις, διόρθωσε και στείλε το πάλι, ἀλλὰ συνημμένον κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἐμετρώμε και τὸ χειρόγραφόν σου καλῶτερον 2 1/2 σελίδες τοῦ περιοδικοῦ. — ΑΝΗΝ. ΑΣΠΡΟΓΩΡΓΗΝ. Ὅχι. Κατ' ἀρχὴν ἡ Ἑλλογραφία δὲν δημοσιεύει θεα- τρικά ἔργα. Πάντως θὰ μᾶς βρῇτε προδύους νὰ τὸ διαβάσωμε και νὰ σὰς πούμε τὴ γνώμη μας, ἂν ὅσον σὰς ἐνδιαφέρει, δώξῃς μᾶς γρά- φετε. — Κ. ΛΑΞΟΠΟΥΛΟΝ. Ἐχете δικαιο, ἀλλ' ὁ χῶρος βλέπετε εἶναι πολὺ περιωρισμέ- νος. Πάντως θὰ καταβάλωμε κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ σὰς εὐχαριστήσωμε. — ΗΡΩ ΝΙΚΟ- ΛΑΪΔΟΥ. Αὐτοτυχὰ δὲν ὑπάρχουν οὐτ' ἐδῶ στὰς Ἀθήνας. Νομίζω ὅτι δὲν εἶναι δόσολο να κατασκευάσετε σὰς ἡ ἴδια. Θὰ ἐρωτήσωμε τὸν κ. Ράτσαν τοῦ Παιδικοῦ Κουλοδοτῆτρον και θὰ σὰς ἀπαντήσωμε. — ΜΙΧ. ΚΑΪΜΑΚΗΝ. Τὴν ἐπιστολὴν διεξιβάσωμε εἰς τὸ ἀρμόδιον γραφεῖον. — ΠΕΤΡΟΝ ΔΕΔΕΝ. Περσάστε ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ νὰ συνεχισθῇμε προφορικῶς. — ΝΙΚ. ΓΙΩΒΑΝΟΝ. Τὸ ποῖ- μα σας ἐπεβλήθη στὴν Ἐπιτροπὴν. — ΑΘΑΝ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ. Σὲ συγχάριμε θερμῶτα γιὰ τὴν ἀγάπῃ σου σὲν Ἀρχηγόν. — ΚΑΙ-

ΤΗΝ ΘΕΟΧΑΡΙΔΟΥ. Ὁραῖο τὸ ποῖμα σας, ἀλλ' ἀνατάλληλο γιὰ τὴν Ἑλλογραφίαν. Στείλετε το σὲ κανένα ἄλλο λογοτεχνικὸ περιοδικόν. Ἀ- σφαλὲς θὰ τὸ δημοσιεύῃ, ἐπειδὴ εἶναι πρᾶ- γματι πολὺ καλόν. — ΚΥΡ. ΔΟΥΡΑΜΑΝΗΝ. Τὸ περιεχόμενόν στῆ στήλῃ αὐτῇ:

ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ

Μὲ χαρὰ Σ' ἀντικρίζω
και διακρίζω, πατρίδα,
τί Σὲ βλέπω νὰ εἶσαι
σὸν αἶμα μου ὡς Σ' εἶδα.
Μόρις δρόμοι καινούργιοι
συνετὰ ἀνοίχτηκαν
και κροῦνοι ἀπὸ πλοῦσιον
θεῖο φῶς ἐξευθῆκαν.
Και σκορπίσαν τὸ σκότῃ
τὰ πηχτά, κι' ἀναβλύσαν
ἀρετὴ, καλωσύνη,
σὸν αἶμα μου ὡς ἦσαν.
Και χαρίζεις και πάλι
τὰ δρᾶσι Σου δῶρα,
σ' ἔλα σ' ἄλλα τὰ μέρη
ὅπως πρῶτα και τώρα.

ΘΕΟΔ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΝ. Τὸ ποῖμα σου σα- τερικώτατο! Τὸ μέτρο και ἡ ῥίμα σωτὰ. Κα- ταλαβαίνει όμως ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δη- μοσιεύσῃ στῇ Ἑλλογραφίᾳ. Ἐχει μερικὲς στί- χους πού εἶναι ἀντιπαθητικοὶ και ἡ Ἑλλο- γαφία, ὅπως ἔξερε, διαβάσεται ἀπὸ χιλιάδες παιδιά. Στείλε μας κάτι ἄλλο ἐπίσης σατιρικό, κατὰ τὴν ὁμοίαν γιὰ τὸν «Κῆπον τῶν Σκαπα- νῶν». Σὲ συνημμένον μερικὲς λέξεις, πού κα- λὸν εἶναι ν' ἀποφύγῃς ὅταν γράφῃς στίχους, πού εἶναι σατιρικοὶ; γῆρας, δομολογίες, με- γαλωσι. Κάπου χρησιμοποίησῇ τὴ λέξι ἐπυρρί- ττης, ἀπὸ ἐπυρρίττης. Δὲν μπορούμε νὰ κα- ταλάβωμε τὸν λόγο. Μήπως τὸ σπουδαιότερον δὲν ῥιμάει μετ' ὁ αὐτῇ τῆς; — ΑΝΑΣΤ. ΑΝΑ- ΣΤΑΣΙΑΔΗΝ. Ἐπείρωμε δέκα σελίδας!... Σέφεον ἂν ἔλοι οἱ ἀδυνατοὶ τῆς «Νεο- λαίας» εἶχαν τὴν ἴδια ἀξίωσι! Θὰ ἐπρεπε νὰ ἐκδίδεται κάθε μέρα μετ' ἑκατὸ σελίδας και πάλι δὲν θὰ ἐπαρκοῦσε γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃς τοὺς συνταγὰς τῆς. — ΘΟΙΒΟΝ ΧΡΗΣΤΟ- ΦΟΡΙΔΗΝ. Ἐλάβαμε τὴν ἐκθεσί σου. Τὴ δια- βάσαμε και χαρήκαμε ὅχι μόνο γιὰ τὸ δρᾶσι περιεχόμενόν τῆς, ἀλλὰ και γιὰ τὴν ἀξέπαστην προσπάθειά σου νὰ τὴ γράφῃς τακτικά, καθά- ρα, εὐαγνῶτα. Τὸ χειρόγραφόν τῆς ἐκτέλεσε σου μᾶς πείθει ὅτι δια τὰ τετράβια και τὰ βι- βλία σου θὰ εἶναι ὑποδεδειγμένα ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν. Σὲ συγχάριμε. — ΘΡΑΣ. ΒΟΛΙΩ- ΤΗΝ. Εἶναι παραμύθι και στίς δύο όψεις τοῦ χαρτιοῦ. Σὲ παρακαλοῦμε νὰ τὸ γράφῃς ἐκ νέου μόνον στὴ μίαν ὁπῃ και νὰ τὸ ἐκαστεί- λης. — ΑΝΔΡ. ΑΝΘΩΥΛΗΝ. Μεσὸ το νόη- μα, σύντομο, καλογραμμένον. Ὑπεβλήθη στὴν Ἐπιτροπὴν. — Κ. ΠΑΛΑΜΗΔΗΝ. Γιατὶ ποῖ- ματα και σταυρολέξα σὲν ἴδιο φύλλο χαρτιοῦ; Σὲ μέλλον γράφετε χωριστὰ. Τὸ σταυρολέξο ἐδῶ στῇ ἀρμόδιον συντάκτη. Τὸ ποῖμα προ- χειρογραμμένον.

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΑΠΕΝΕΩΝ

ΑΝΤΩΝ. ΚΑΠΗΝΙΣΤΟΝ. Ἐλάβαμε τίς ζω- γραφίς πού μας ἔστειλες. Καλοστηγμένες. Ἐχωριστὰ μᾶς ἤρρεσε τὸ παραδάκι. Μπράβο σου. Ἀντωνάκη. ΜΑΡΙΑΝ ΟΔΗΓΟΥ. Τὴ κρίμα, Μαρία, πού δὲν πρόσεξε ὅτι τὸ ἔργο δημοσι- εῖται. Στείλε μας κανένα ἄλλο. Προσπάθειες όμως νὰ τὸ σκεφθῇς μοναχὴ σου. Ἐμεῖς πάν- τως ἐγελᾶσαμε πολὺ, ὅτω κι' ἂν τὸ ἔξεραμε. Τὸ γραμματάκι σου καλογραμμένον. — ΚΩ- ΣΤΑΚΗΝ ΔΙΑΚΟΥΡΑΝ. Ἡ φωτογραφία σου εἶναι πολὺ θαυμά. Παρεκάλεισε τοὺς δικούς σου νὰ σοὶ κἀμὸν ἄλλη και στείλε μας τὴν νὰ τὴ δημοσιεύσωμε. — ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΝ ΠΑΠΑ- ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Ἀπὸ τὸ εὐγενικὸν γραμματάκι σου δημοσιεύουμε στῇ στήλῃ αὐτῇ τὰ τελευταία τοῦ λόγια: «... και ἀγαπᾷ τὸν Ἀρχηγόν μας κ. Ἰωάννη Μεταξά τόσο πολὺ, πού δὲν βλέπω σὲν σγαλεῖ τὴ φωτογραφία του θαρρῶ πὺς μὸς μίλει και με συμβουλεύει. Ζηλεύω τοὺς Σκαπανεῖς πού ζοῦν στὴν Ἀθήνα και μποροῦν νὰ τὸν δύνῃ καμιά φορὰ στὰ στρατόπεδα και σὲν δρόμος. Μπράβο Δημητράκη. Τὸ γραμμα- τάκι σου τὸ ἐβουλόσαμε μαζί με δια τ' ἄλλα γραμματάκια τῶν Σκαπανῶν πού λαβαίνομε. — ΓΕΩΡΓΙΑΝ ΚΑΣΤΡΙΝΟΥ. Τὰ ἔξιπνα και κοῦτα πρῶτος τάξεις. Θὰ δημοσιεύσωμε. — ΑΡΙΣΤ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ. Πολὺ δρᾶσι ἡ ἀπα- σχόλησί σου μετ' ἡ γραμματόσημα. Πρόσεξε μόνο ἡ δοξῆς στῇ συλλογῇ γραμματοσημῶν, εἰς βάρος τῆς μελέτης τῶν μεσημέριων σου. — ΝΙΚΟΝ ΑΡΝΙΩΤΗΝ. Νόστιμο τὸ ἀνέκδοτο πού μᾶς ἔστειλες. Θὰ τὸ περάσωμε σὲν «Κῆπο τῶν Σκαπανῶν». — Π. ΛΑΟΥΤΗΝ. Νὰ περά- σης χωρὶς ἄλλο. Θὰ εὐχαριστήσωμε πολὺ νὰ σὰς γνωρίζωμε. Φαντασθήτω τὴ χαρὰ σου πού θὰ ῥῆς γιὰ πρῶτὴ φορὰ στὴν Ἀθήνα. Θὰ ἔ- χης νὰ τῆς πολλὰ ὅταν γυρῇσι πίσω σὲν χω- ριά. Σὲ εὐχόμεστε καλὸ ταξίδι.

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α.Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30 'Ιουνίου 1939) ..... » 10.665.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Δέγεται καταθέσεις πάσης φύσεως εἰς δραχμὰς. Ἀνοράζει καὶ πωλεῖ μετοχὰς καὶ ὁμολογίας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Χρηματιστήριον διὰ λογαριασμὸν τρίτων. Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεγύρω δημοσίων χρεωνογράφων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἑταιρειῶν. Δέγεται πρὸς φύλαξιν γρηνασιόγραφα παντὸς εἶδους. Ἐκτελοῦν γρηνασιόκτιθτα πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἑσωτερικοῦ ἀπὸ δραχ. 1 ἕως 100.000.—

Ἐξωτερικοῦ » » 1 » 500.000.—

Κεφάλαιον καταθετῶν Δραχ. 3.760.000.000.—

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους καὶ δι' ὧν τῶν ἀγροτικῶν διανομῶν.— Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιοῦνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.— Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν καταθέσεων, ἴητοι δραχ. 33.500, δὲν κατάσχονται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.— Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον διαθέτει εἰδικούς καλλιτεχνικούς κουμπαραδες, πωλουμένους εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους.— Ὅταν ἔχετε ἕνα κουμπάρᾳ δύνασθε νὰ ἐξυπηρετήσετε κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς οἰκονομίας σας, διότι συνθίζετε εὐκολώτερα στὴν ἀποταμίευσιν.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3% μέχρι δραχμῶν 125.000.—

ΟΨΕΩΣ πρὸς 3% ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ πρὸς 3 ½% — 4 ½%

Ὁ τόκος τοῦ Ταμιευτηρίου ὁπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. Ἀπαραίαι καταθέσεις εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἠγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπηλλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Νεολαίας πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀποταμίευσις.

ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ καὶ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ! Ἀποταμιεύετε καὶ καταθέτετε τὰς οἰκονομίας σας εἰς τὸ: **ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ**

Ὅτω προετοιμάζετε μίαν καλλιτέραν αἰρίον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ συμβάλλετε συγγρόνως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας τῆς Χώρας.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 31

35 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ 72 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 63

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721 30-601 30-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος.— Βελτίωσις τῆς ποιότητος. Κοινὴ ἐναποθήκευσις τῆς σταφίδος.— Οἰονομήσεις χλωρᾶς σταφίδος.— Διαφημίσεις τῆς σταφίδος εἰς τὸ Ἑξωτερικὸν καὶ τὸ Ἑσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθηνός, ὕγιεινός καὶ εὐγευστός ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκοσμίου γεωγικῆς παραγωγῆς.— Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίναν.— Ἐχει μεγίστην θερμαντικὴν δύναμιν.— Περιέχει μαγνήσιον ἐνδεικνυόμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὡφελίμους εἰς τὸ αἷμα, σίδηρον, ἄλατα κλπ. Ὠφέλιμα εἰς τὸν δονανισμόν τοῦ ἀνθρώπου.

Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγίαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

